ZVÍKOVSKÝ RARÁŠEK

Komická opera o jednom dějství

Text napsal LAD. STROUPEŽNICKÝ

Hudbu složil

VÍTĚZSLAV NOVÁK

Op. 49

Klavírní výtah s textem

Poprvé provedeno na Národním divadle v Praze dne 10. října 1915.

Provozovací právo vyhraženo

UNIVERSAL-EDITION A. G.
WIEN LEIPZIG

Copyright 1915 by Universal-Edition

Zvíkovský Rarášek.

Nádherně zařízená síň na Zvíkově. Vpozadí a po stranách dvéře. Stěny ozdobeny jsou starobylými podobiznami pánův a paní ze Švamberka. Vpravém a levém koutě na stojanech brnění, helmy, kuše, sudlice, meče, palcáty, hákovnice a štíty. Nad zbraněmi erby pánů ze Švamberka a Rožemberka. Na stěnách turečké šavle, bambitky, hanžáry. Uprostřed stůl, na něm stříbrné poháry a konvice s vínem: vpravo na stěně velký dřevěný krucifix s klekátkem. Na podlaze medvědí kůže.

Vítězslav Novák, Op. 49.

Výstup I. Švamberk sedí u stolu. Michálek nalévá mu z konvice víno do číše.
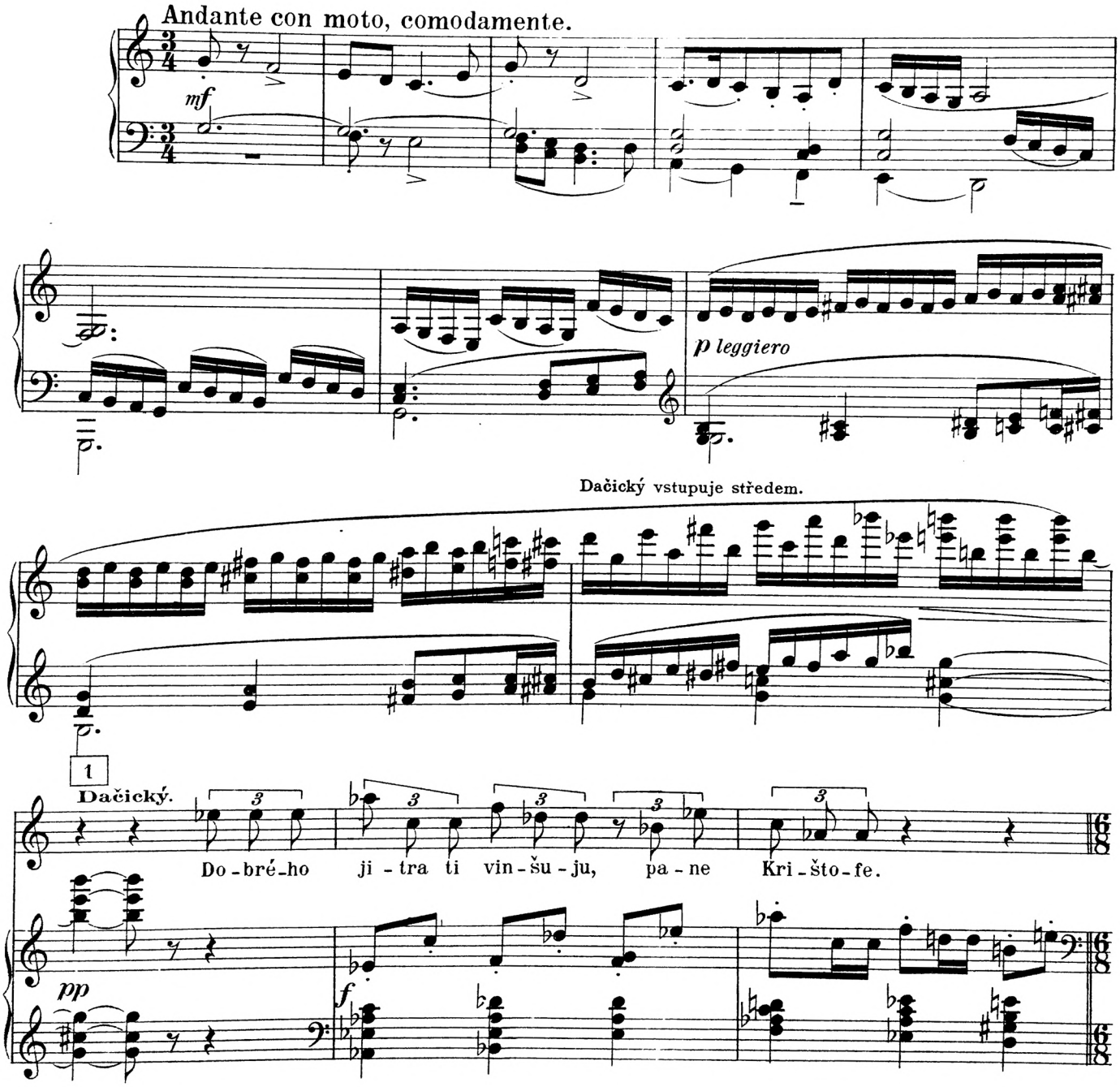
Copyright 1915 by Universal-Edition.
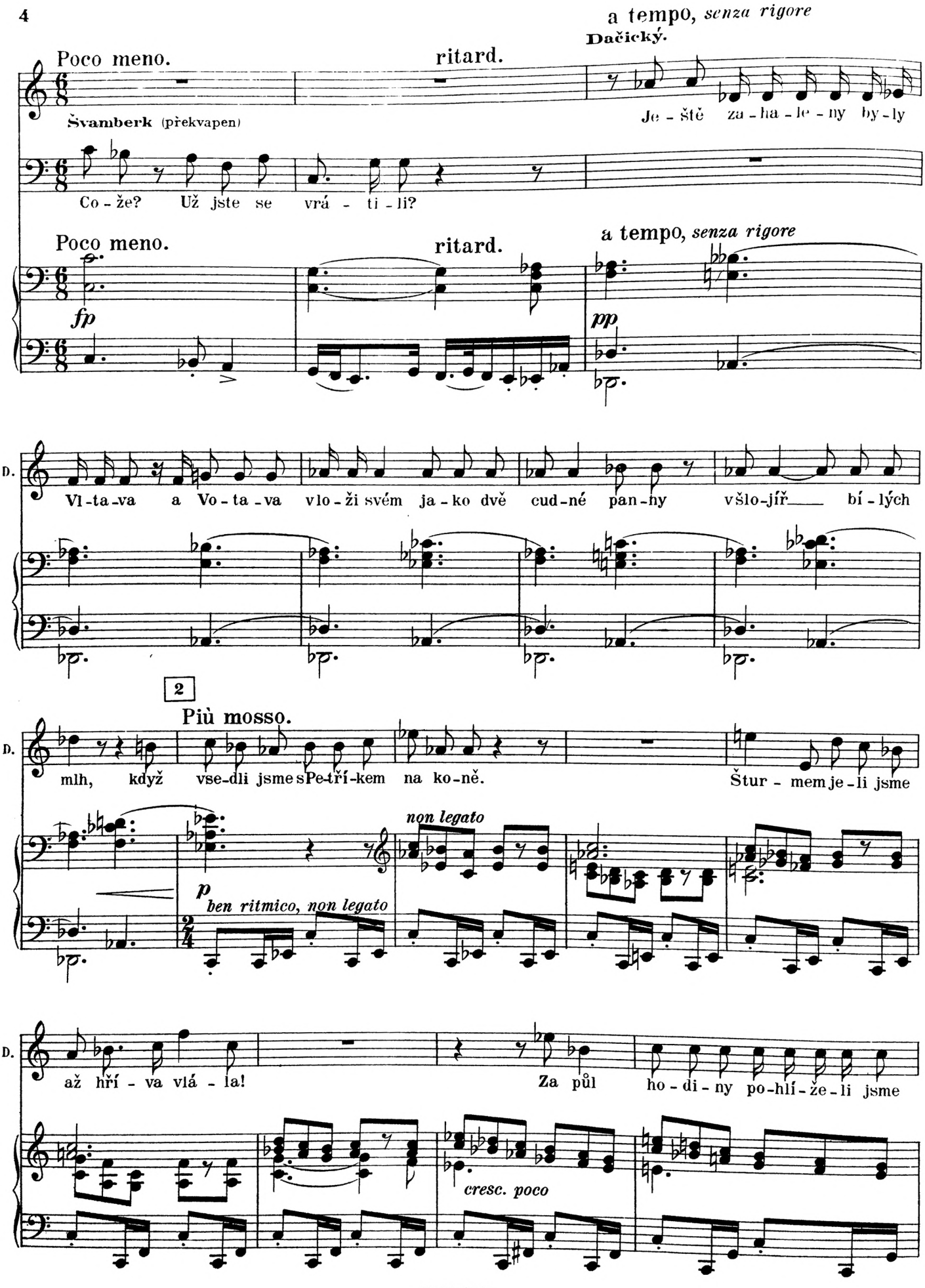
Poco meno.
ritard.
a tempo, senza rigore
Dačický.
Švamberk (překvapen)
Je - ště za - ha - le - ny by - ly
Co - že? Už jste se vrá - ti - li?
Poco meno.
ritard.
a tempo, senza rigore
fp
pp
D.
Vl - ta - va a Vo - ta - va vlo - ži svém ja - ko dvě cud - né pan - ny všlo - jíř bí - lých
2
Più mosso.
D.
mlh, když vse - dli jsme s Pe - tří - kem na ko - ně. Štur - mem je - li jsme
non legato
p
ben ritmico, non legato
D.
až hří - va vlá - la! Za půl ho - di - ny po - hlí - že - li jsme
cresc. poco
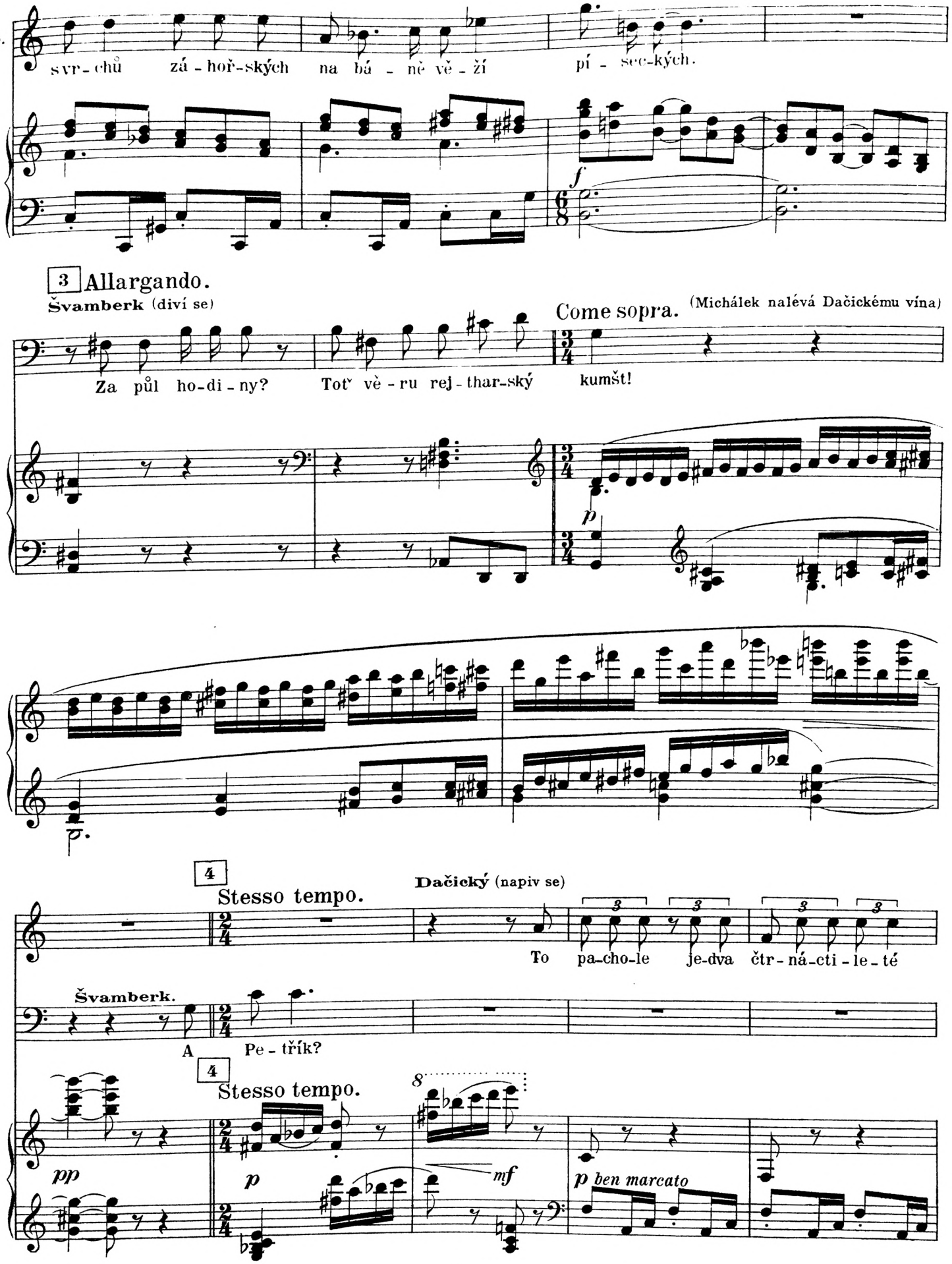
p.
svr-chů zá-hoř-ských na bá-ně vě-ží pí-sec-kých.
f
3 Allargando.
Švamberk (diví se)
Come sopra. (Michálek nalévá Dačickému vína)
Za půl ho-di-ny? Tot' vě-ru rej-thar-ský kumšt!
p
p.
4
Stesso tempo.
Dačický (napiv se)
To pa-cho-le je-dva čtr-ná-cti-le-té
Švamberk.
A Pe-třík?
4
Stesso tempo.
8
pp
p
mf
p ben marcato
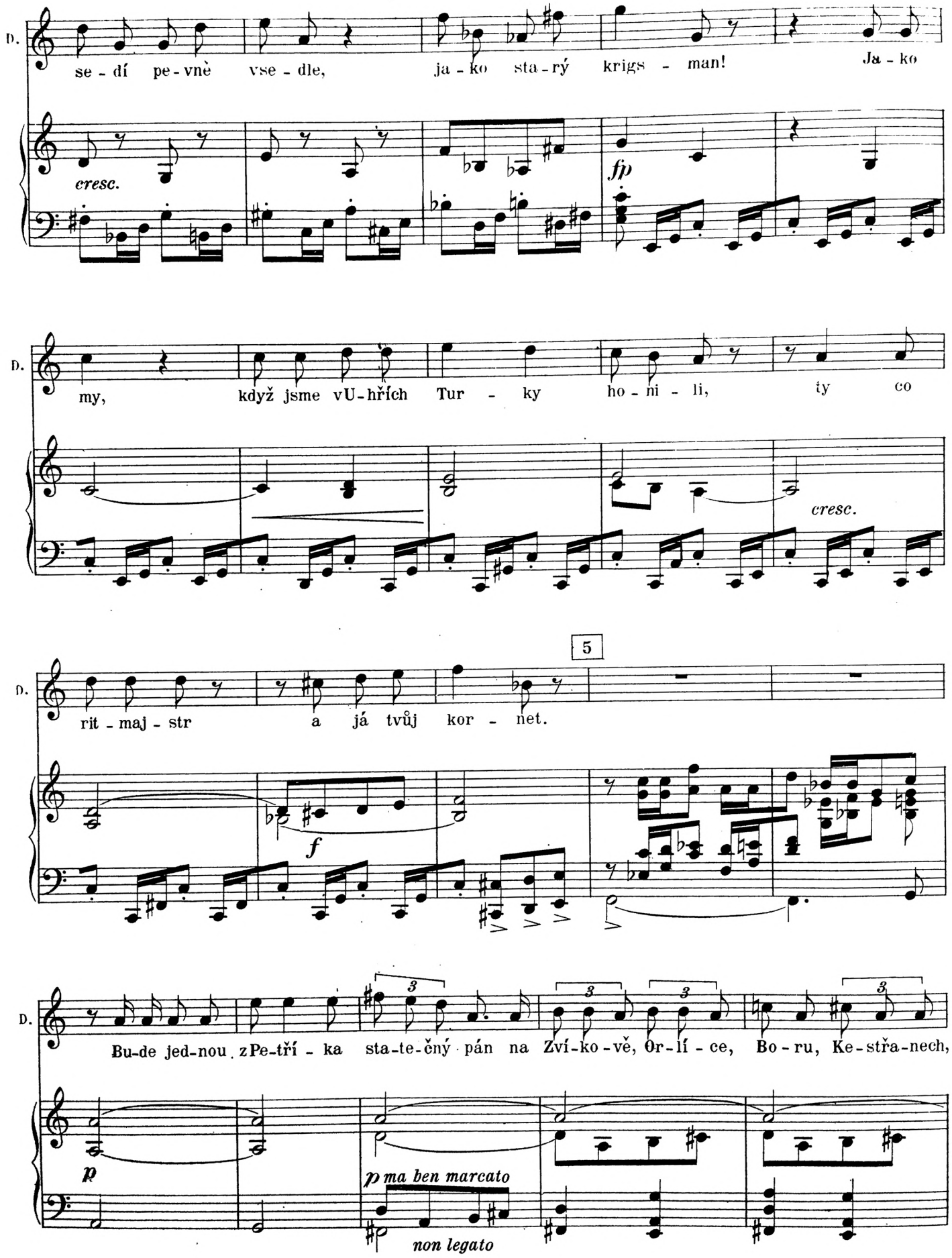
D.
se - dí pe - vně vse - dle, ja - ko sta - rý krigs - man! Ja - ko
cresc.
fp
D.
my, když jsme vU - hřích Tur - ky ho - ni - li, ty co
cresc.
5
D.
rit - maj - str a já tvůj kor - net.
f
D.
Bu-de jed-nou z Pe-tří - ka sta-te-čný pán na Zví-ko-vě, Or-lí - ce, Bo - ru, Ke-stře-nech,
p
p ma ben marcato
non legato
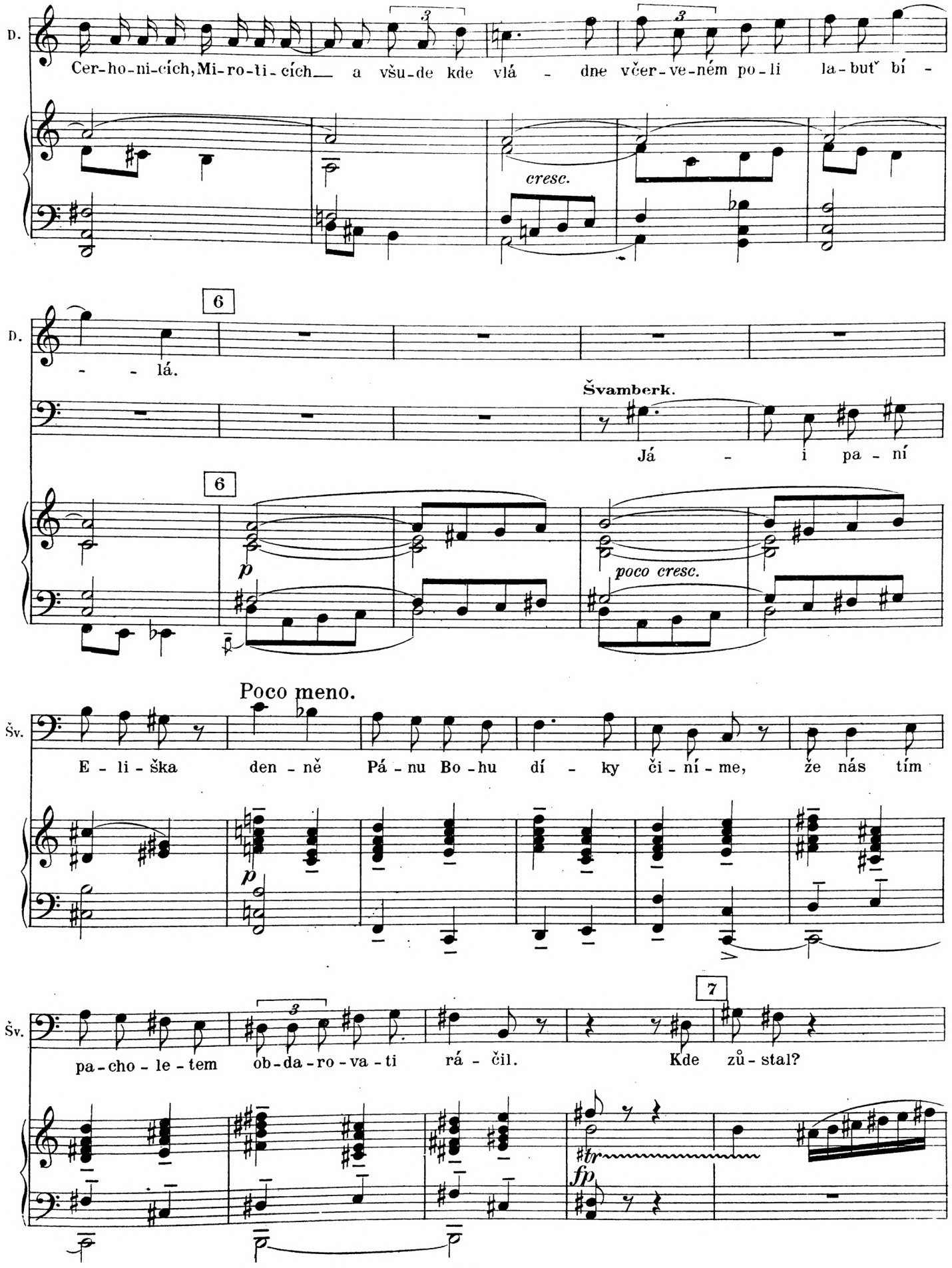
D.
Cer-ho-ni-cích, Mi-ro-ti-cích a všu-de kde vlá - dne včer-ve-ném po-li la-but bí -
cresc.
6
D.
- - lá.
Švamberk.
Já - i pa - ní
6
p
poco cresc.
Poco meno.
Šv.
E - li - ška den - ně Pá - nu Bo - hu dí - ky či - ní - me, že nás tím
p
Šv.
pa - cho - le - tem ob - da - ro - va - ti rá - čil.
7
Kde zů - stal?
tr
fp

Allegretto scherzando.

Dačický.

Za - sko - čil k pa - ní Sa - lo - me - ně do ku - chy - ně na mls - ky.

leggiero

D. O - na

cresc.

D. stro - ji - la se prá - - vě v rou - - cho svá - te - cí

p

D. I - hned jal se ji po - kou - še - ti, pravě ji bý - ti

8

fp *cresc.*
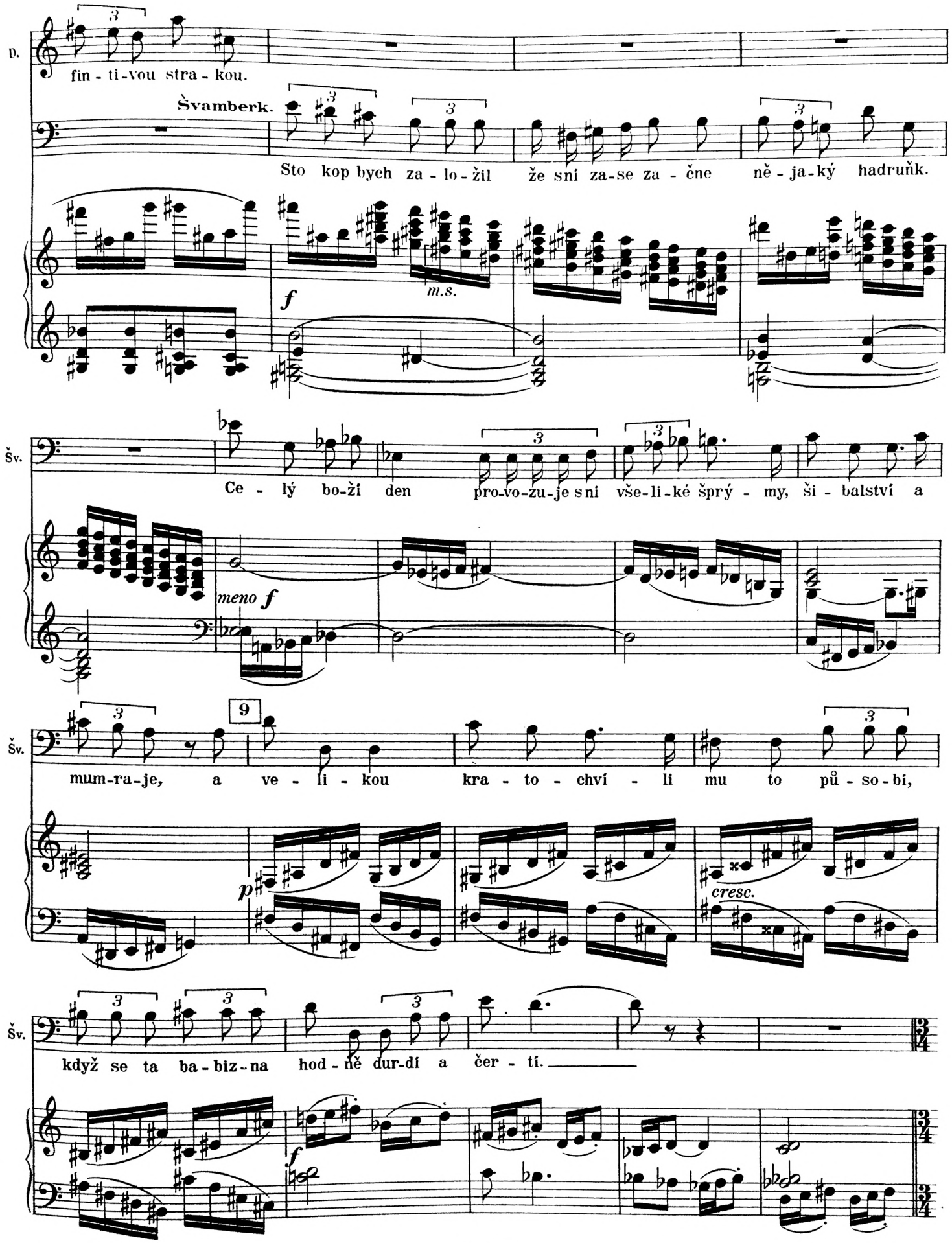
D.
fin - ti-vou stra - kou.
Švamberk.
Sto kop bych za - lo - žil že sní za-se za - čne ně - ja-ký hadruňk.
m.s.
f
Šv.
Ce - lý bo-ží den pro-vo-zu-je sni vše-li-ké šprý - my, ši - balství a
meno f
9
mum-ra-je, a ve - li - kou kra - to - chví - li mu to pů - so-bí,
p
cresc.
Šv.
když se ta ba-biz-na hod - ně dur-dí a čer - tí.
f

(Dačický pije.)

Corrente.

10

f

dim.

Dačický.

(♩ = ♩) 11

Vý - bor-né to ví - no. Pří-sám Bůh, mo - ji

mf *sf.* *p*

D. předko-vé, dobré pa-mě-ti, by-li moudří pá-ni, že se přidr-že-li re-li-gi-o-nu

stringendo

Più mosso, giocoso.

ritard.

D. pod-o-bo-jí. Chléb a ví - no toť moudrý re-li-gi-on!

stringendo

f

ritard.

12 Poco meno. (*Andante con moto.*)

Švamberk.

U všech čer - tů, pa - ne Mi - ku - lá - ši, ty nej - si a - ni pod - o - bo - jí,

mf

Šv.

a - ni pod jed - nou, tys pod tro - jí!

p leggiero

Šv.

Tuč - ná kr - mě, ví - no a frau - ci - mor_ to je tvůj

cresc. poco a poco

Šv.

re - li - gi - on! Tys re - li - gi - o - nu e - pi - ku - rej - ské - ho!

13

Šv.

Sve - se - lý - mi to - va ry - ši svět - ské roz - ko - še
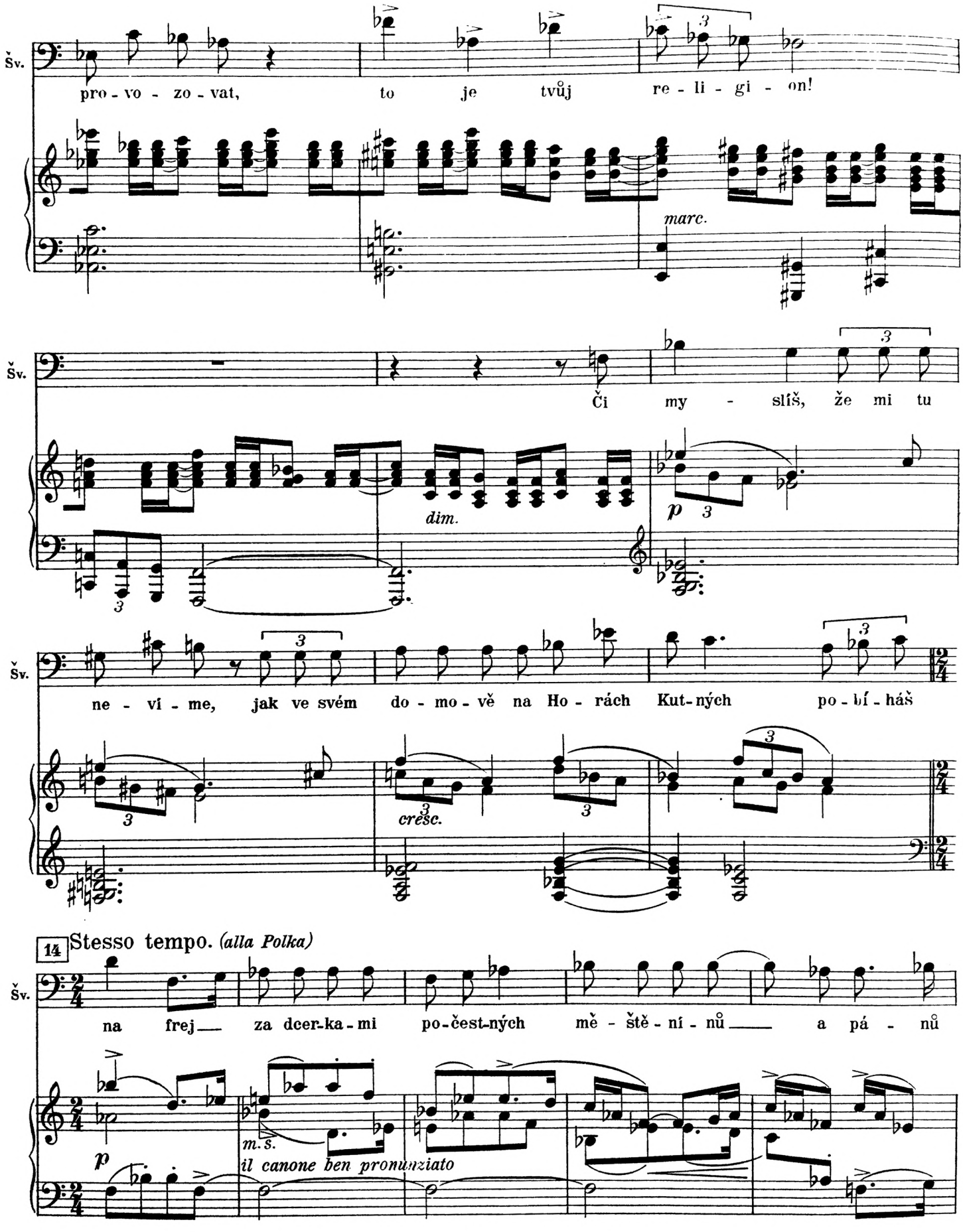
Šv.
pro - vo - zo - vat, to je tvůj re - li - gi - on!
marc.
Šv.
Či my - slíš, že mi tu
dim.
p
Šv.
ne - ví - me, jak ve svém do - mo - vě na Ho - rách Kut-ných po - bí - háš
crešc.
14 Stesso tempo. (alla Polka)
Šv.
na frej za dcer-ka - mi po-čest-ných mě - ště - ní - nů a pá - nů
p
m. s.
il canone ben pronunziato

Šv. ha - vé - řů a za pa - ní - mi krá - lov-ských pá - nů ou - řed - ní - ků

Dačický.

Ej což—

Šv. min - ce?

cresc.

p

D. prav-da to! 15 Ne-pra-vím se bý - ti lep - ším!—

Šv. To však

15

Šv. pa-ma-tuj, pa-ne Mi-ku-lá - ši: mla-dý e - pi - ku-reus,— sta-rý

sfz sfz p sfz

Což to mo-jí vi-nou, že jsem se

Šv. po-da-gri-kus!

dim. *p*

16

D. na-ro-dil na ta-ko-vém zna-me-ní? U-ží-vám svět-ských kra-to-chví-lí,

mf

D. jsem mlád a ho-ry dost stří-br-ňá-ků ro-dí nám

tr 8

D. ná-klad-ní-kům. A bu-de je-ště líp! Je-ho Mi-lost'

f
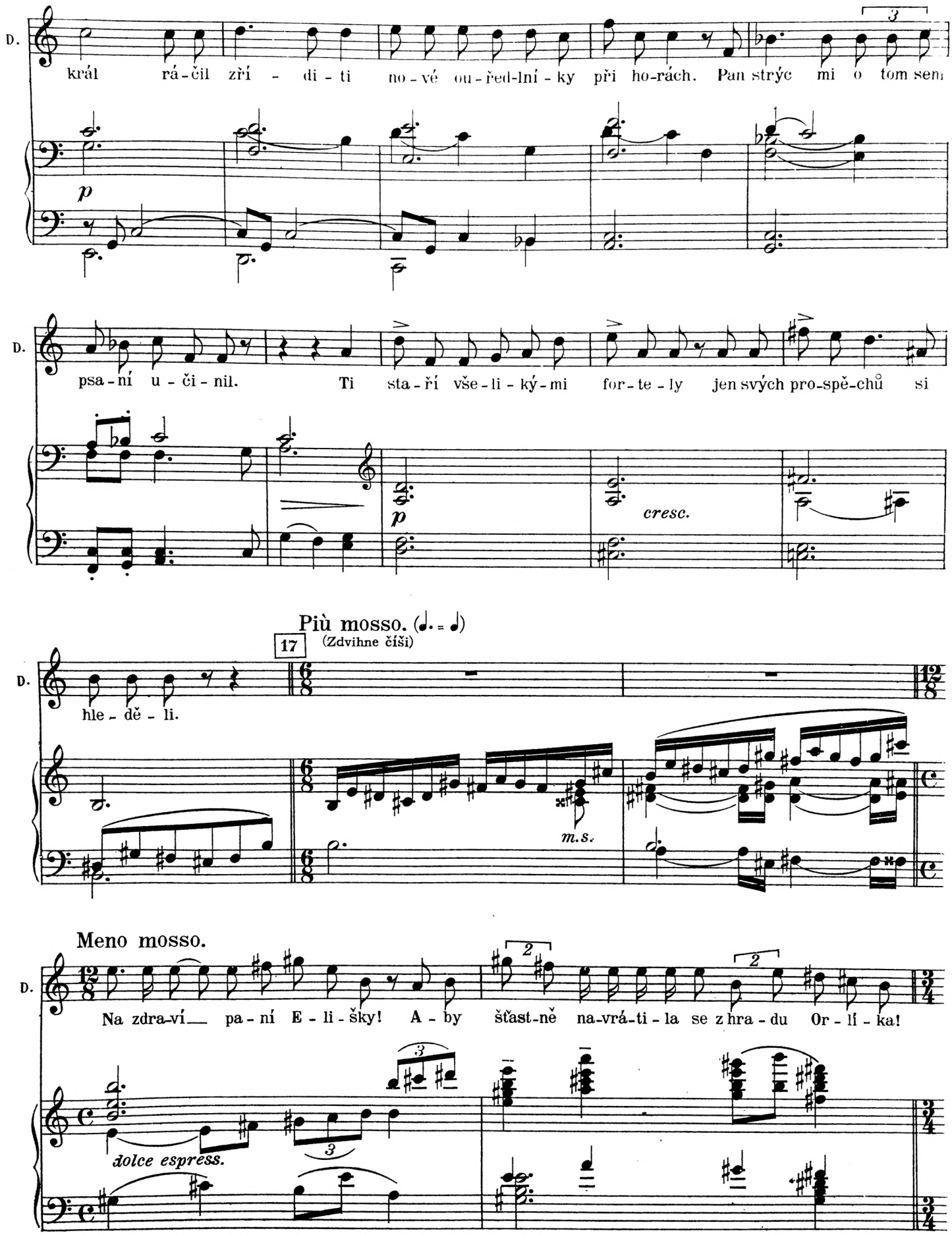
D.
král rá-čil zří - di-ti no-vé ou-řed-lní-ky při ho-rách. Pan strýc mi o tom sem
p
D.
psa-ní u-či-nil. Ti sta-ří vše-li-ký-mi for-te-ly jen svých pro-spě-chů si
p
cresc.
Più mosso. (♩. = ♩)
17
(Zdvihne číši)
D.
hle-dě-li.
m.s.
Meno mosso.
D.
Na zdra-ví pa-ní E-li-šky! A-by šťast-ně na-vrá-ti-la se z hra-du Or-lí-ka!
dolce espress.

Corrente.
(Švamberk připije)

f

18

dim.

Quasi andante.

Švamberk.

p

Dí - ky, pa - ne Mi - ku - lá - ši! Jak vy - pla - tí pa - ní E - li - ška vla-ským

Šv.

ma-lé - řům za kum-što-vní vy-ma - lo - vá - ní kap - le, hned vrá - tí se

m.s.

19

sostenuto

a tempo

Šv.

na hrad Zví - kov. A - le slyš, pa - ne Mi - ku - lá - ši, tys
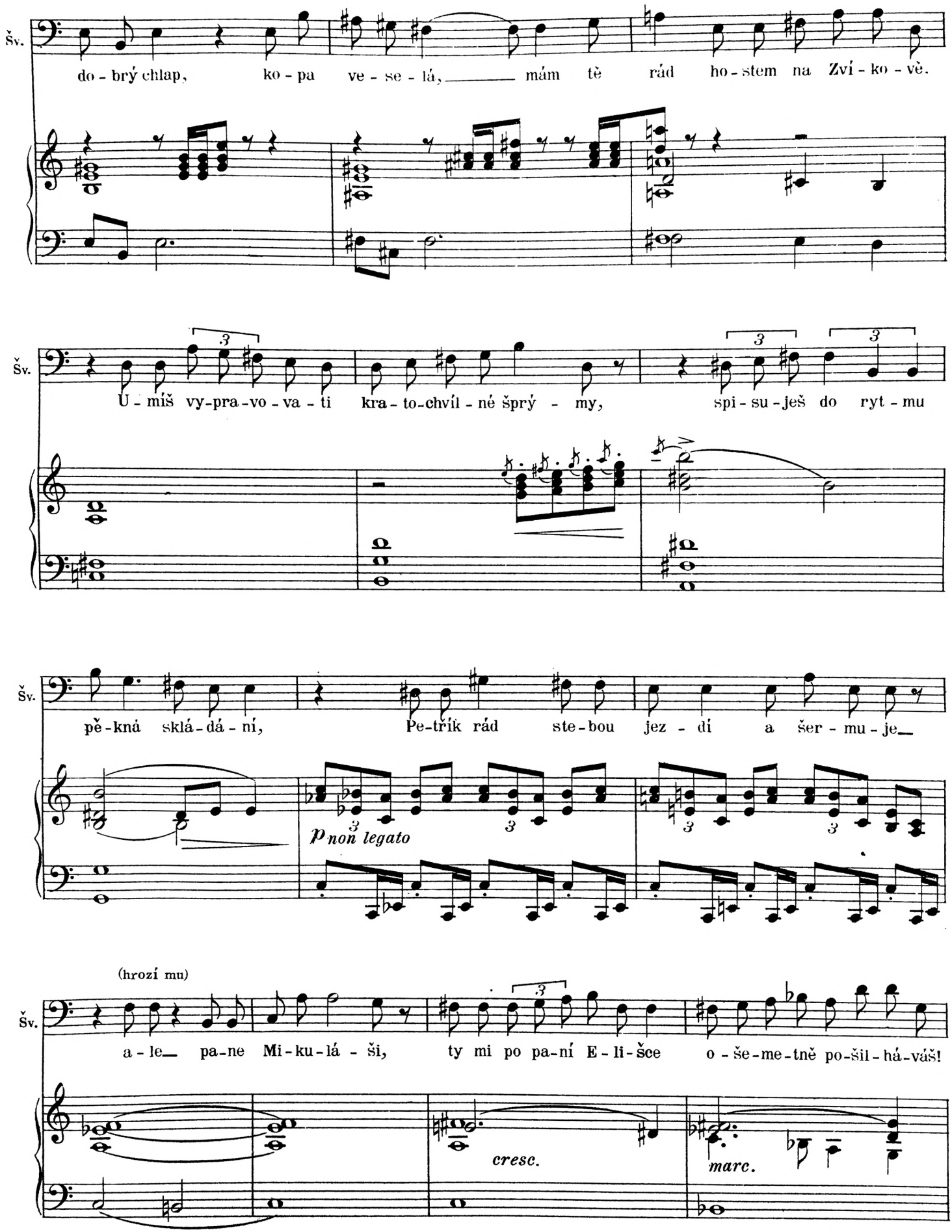
Šv.
do - brý chlap, ko - pa ve - se - lá, mám tě rád ho - stem na Zví - ko - vě.
Šv.
U - míš vy-pra-vo - va - ti kra - to-chvíl - né šprý - my, spi - su - ješ do ryt - mu
Šv.
pě - kná sklá - dá - ní, Pe-třík rád ste-bou jez - dí a šer - mu - je
p non legato
(hrozí mu)
Šv.
a - le pa-ne Mi - ku - lá - ši, ty mi po pa-ní E - li - šce o - še-me-tně po-šil - há-váš!
cresc.
marc.

Dačický.

A - le, pa - ne Kri - što - fe...

string.

20

Švamberk.

U čer - ta, mlč! Tys

string.

20

sfz p sfz f

3 3

Šv. vy - le - ťá - - - lek!

a tempo

Já nej - sem ra - něn sle - po - tou! Je to

fp

Dačický.

a tempo

A - le...

Šv. sli - čná že - na, vid'? A - le ty mně ji chceš u - lou - dit? I mlč,

8

a tempo

pp allargando

f

(nápodobí s kloboukem v ruce)

Grazioso.

Šv. lo - tří - ku! O - tá - číš se kol ní dvor - ně, po - klon - ku - ješ, fo - chru - ješ

p dolce m. s.

21

Šv. klo - bou-kem, a tvá svů - dná slo - va slád - nou ja - ko

Dačický.

Já, tvůj pří - tel?

Šv. me - do - vé ko - lá - čky.

m. s. cresc.

Švamberk.

Alla polka.

Čer - ta pří - tel! Jak spa-tříš způ-sob-ně u-rost-lý frau - ci - mor,

f p

Šv. už ti hla - va ho - ří a je po přá - tel - ství.

cresc. sfz p leggiero

Sostenuto.
(Vážně.)

22

Šv. Pa - ne Mi - ku - lá - ši, buď - me si do - bří. A - le

mf

Šv. až se pa - ní E - li - ška vrá - tí z hra - du Or - lí - ka,

m. d.

Šv. bu - deš - li se za - se pi - tvor - ně ja - ko kro - can kol ní o - tá - čet,

tr

Šv. dám tě v ko - ze - lec svá - zat a vho-dit po hla - vě do hla - do-mor - ny.

23

precipitando

f

Dačický.

A - le, pa - ne Kri - što - fe, rač...

sostenuto

sfp *pp*

Švamberk.

Ne - važ leh - ce mých slov. Máš vý - stra - hu a teď bud - me si zas

mf *p*

Michálek.

(Michálek středem vejde.) Va - ší Mi - lo - sti po - cti - vý mel - duňk či - ním, že se

Šv.

do - bří.

24

Mi.

do - sta - vi - la na hrad ně - ja - ká pod - da - ná s po - ní - že - nou sup - pli - ka - cí.
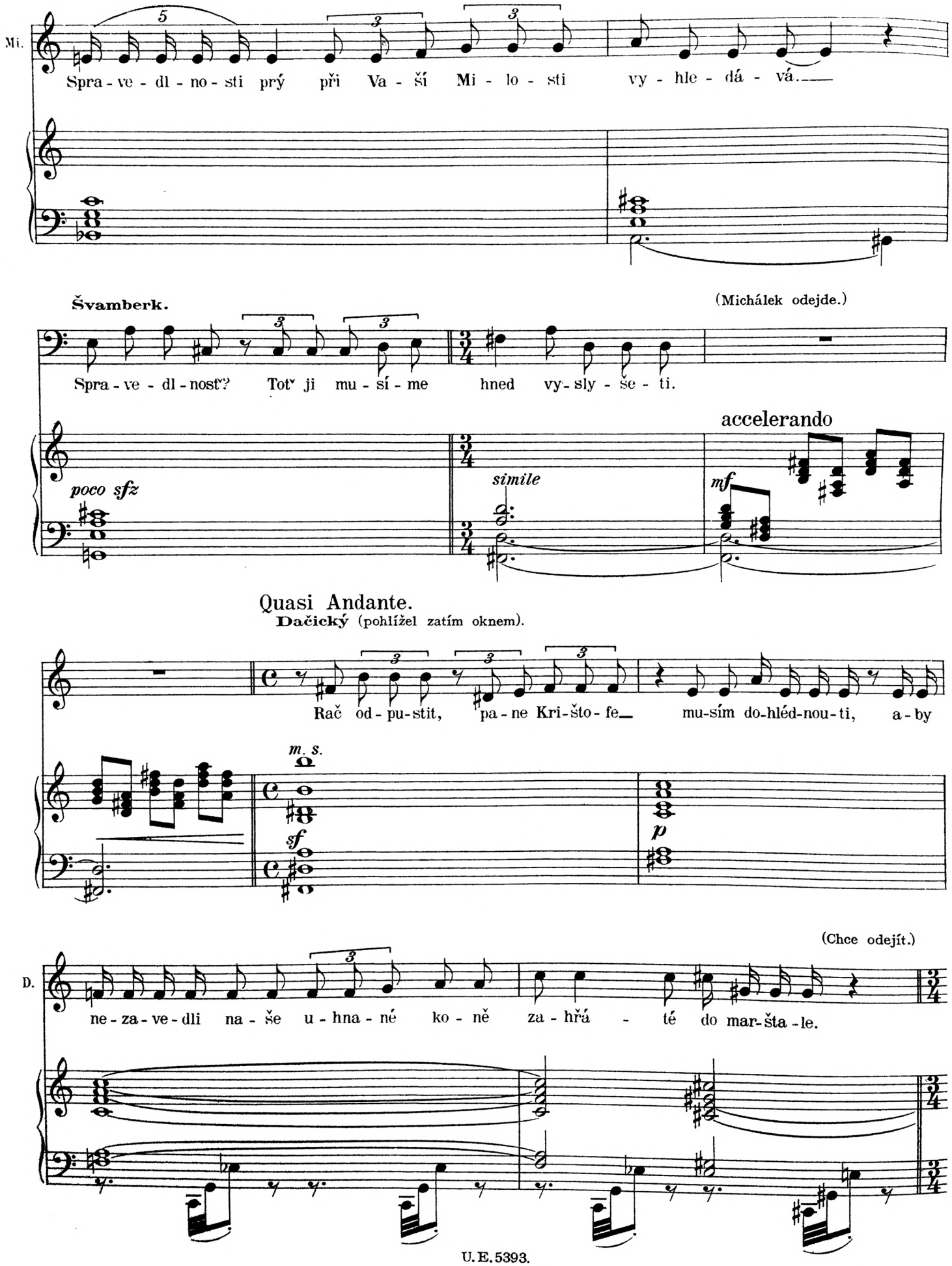
Mi.
Spra - ve - dl - no - sti prý při Va - ší Mi - lo - sti vy - hle - dá - vá.
Švamberk.
(Michálek odejde.)
Spra - ve - dl - nosť? Toť ji mu - sí - me hned vy - sly - še - ti.
poco sfz
simile
mf
accelerando
Quasi Andante.
Dačický (pohlížel zatím oknem).
Rač od - pu - stit, pa - ne Kri - što - fe mu - sím do - hléd - nou - ti, a - by
m. s.
sf
p
(Chce odejít.)
D.
ne - za - ve - dli na - še u - hna - né ko - ně za - hřá - té do mar - šta - le.

Výstup II. Předešlí. Z pozadí Michálek uvádí Markétu. Markéta velmi pěkně ustrojená, má vysoký bílý španělský límec, sametový šat a kabelu jako Markétka, je rozpačitá a uklání se bázlivě a ostýchavě; v ruce má list.

25

Moderato semplice.

Markéta.

Va - ší Mi - lo - sti

dolce espress.

M. nej - po - ní - že - něj - ší pod - da - ná...

Dačický (žertem k Švamberkovi).

Pěk - ný te - tří - vek ti tu le - tí do rá - ny,

(Odejde pozadím.)

D. pa - ne Kri - što - fe... Ne - za - po - meň se... Ne - za - po - meň se!

Výstup III.

26 Poco più.

Švamberk.

Nu, ja - kou že máš k nám suppli - ka - cí, mluv, panen - ko mluv! A kdo jsi?

mf
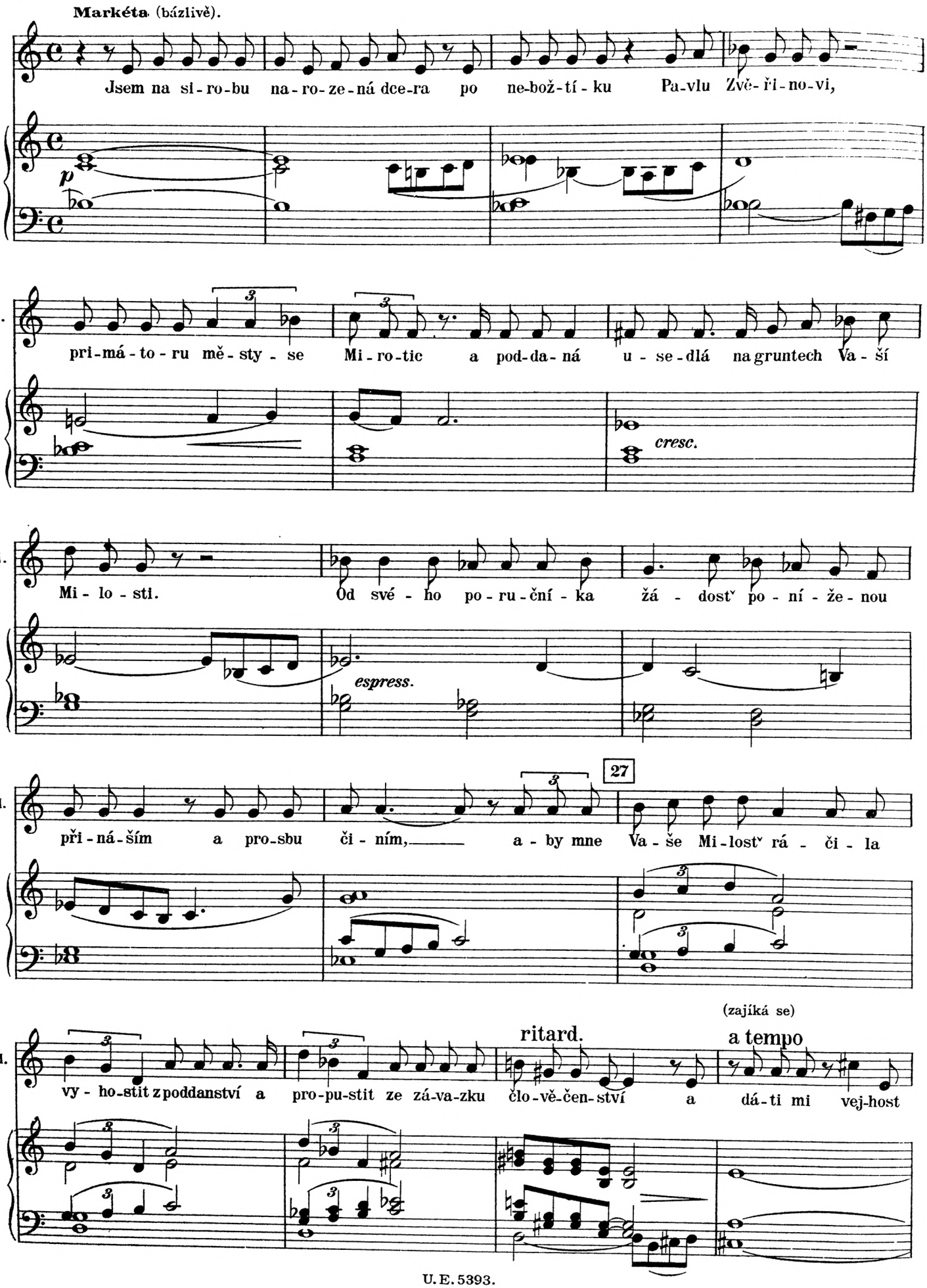
Markéta (bázlivě).
Jsem na si-ro-bu na-ro-ze-ná dce-ra po ne-bož-tí-ku Pa-vlu Zvě-ři-no-vi,
p
M.
pri-má-to-ru mě-sty-se Mi-ro-tic a pod-da-ná u-se-dlá na gruntech Va-ší
cresc.
M.
Mi-lo-sti. Od své-ho po-ru-ční-ka žá-dostv po-ní-že-nou
espress.
M.
27
při-ná-ším a pro-sbu či-ním, a-by mne Va-še Mi-lostv rá-či-la
(zajíká se)
M.
ritard.
a tempo
vy-ho-stit z poddanství a pro-pu-stit ze zá-va-zku člo-vě-čen-ství a dá-ti mi vej-host
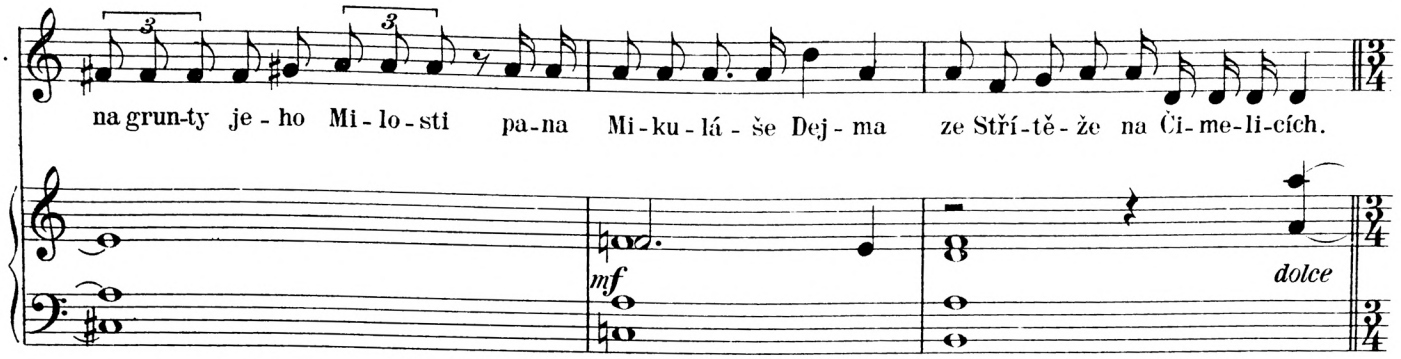
Tempo I.

(Podává Švamberkovi žádost.) (Švamberk, který prohlíží si ji se zalíbením, vezme žádost.)
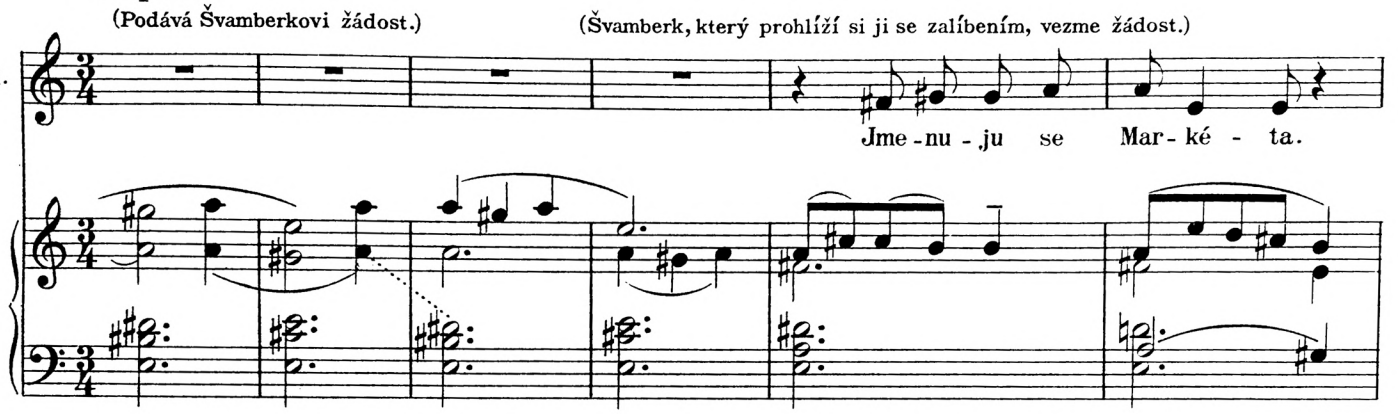
Švamberk.
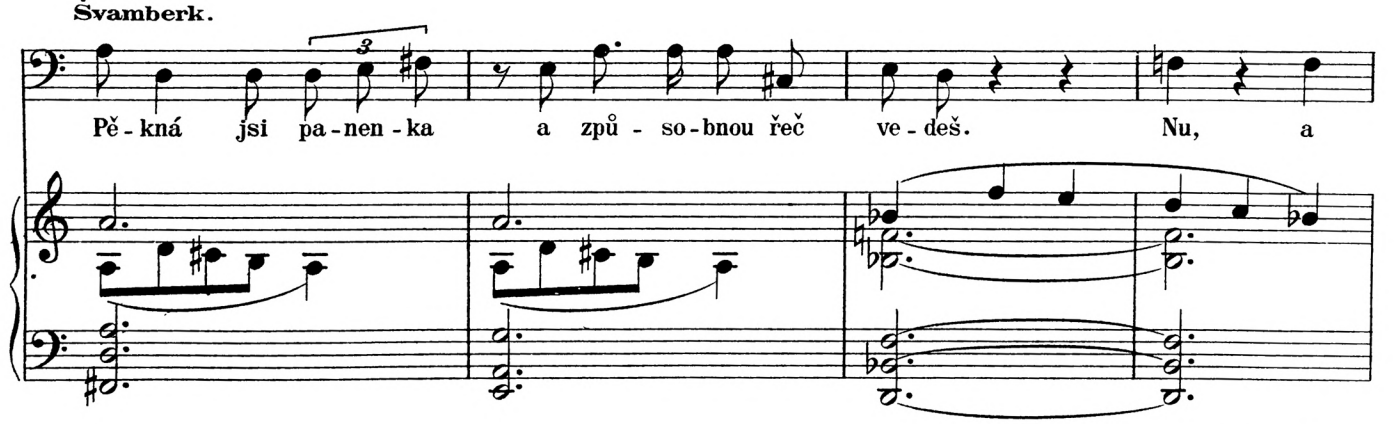
Sostenuto e dim.

Markéta (rozpačitě a ostýchavě).
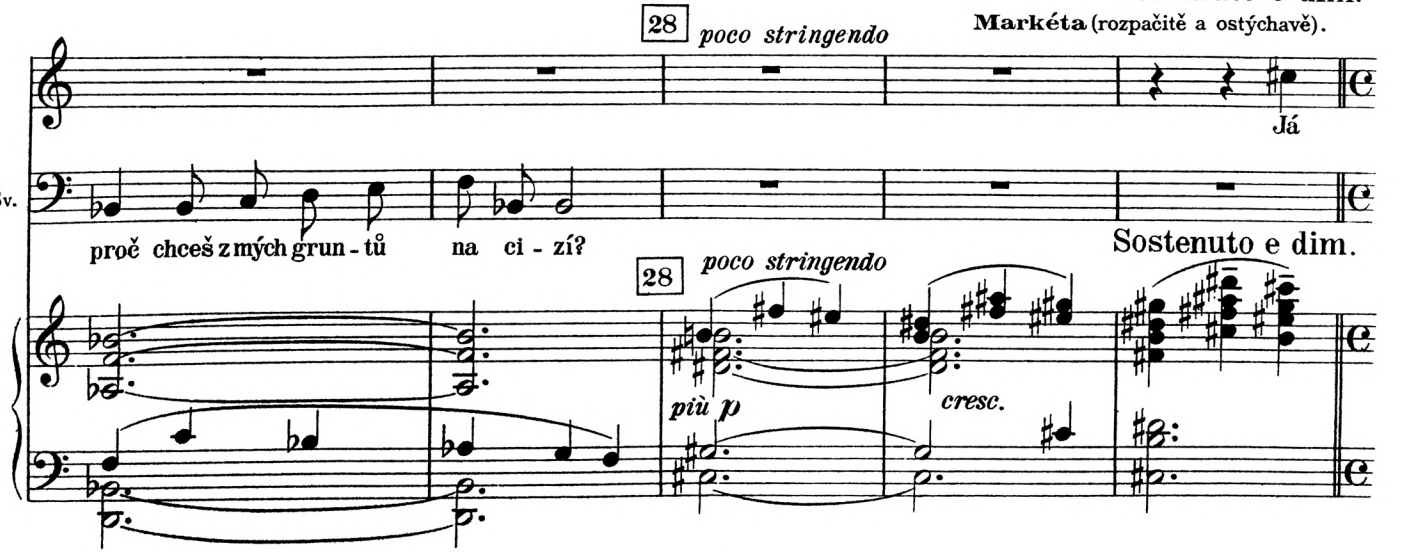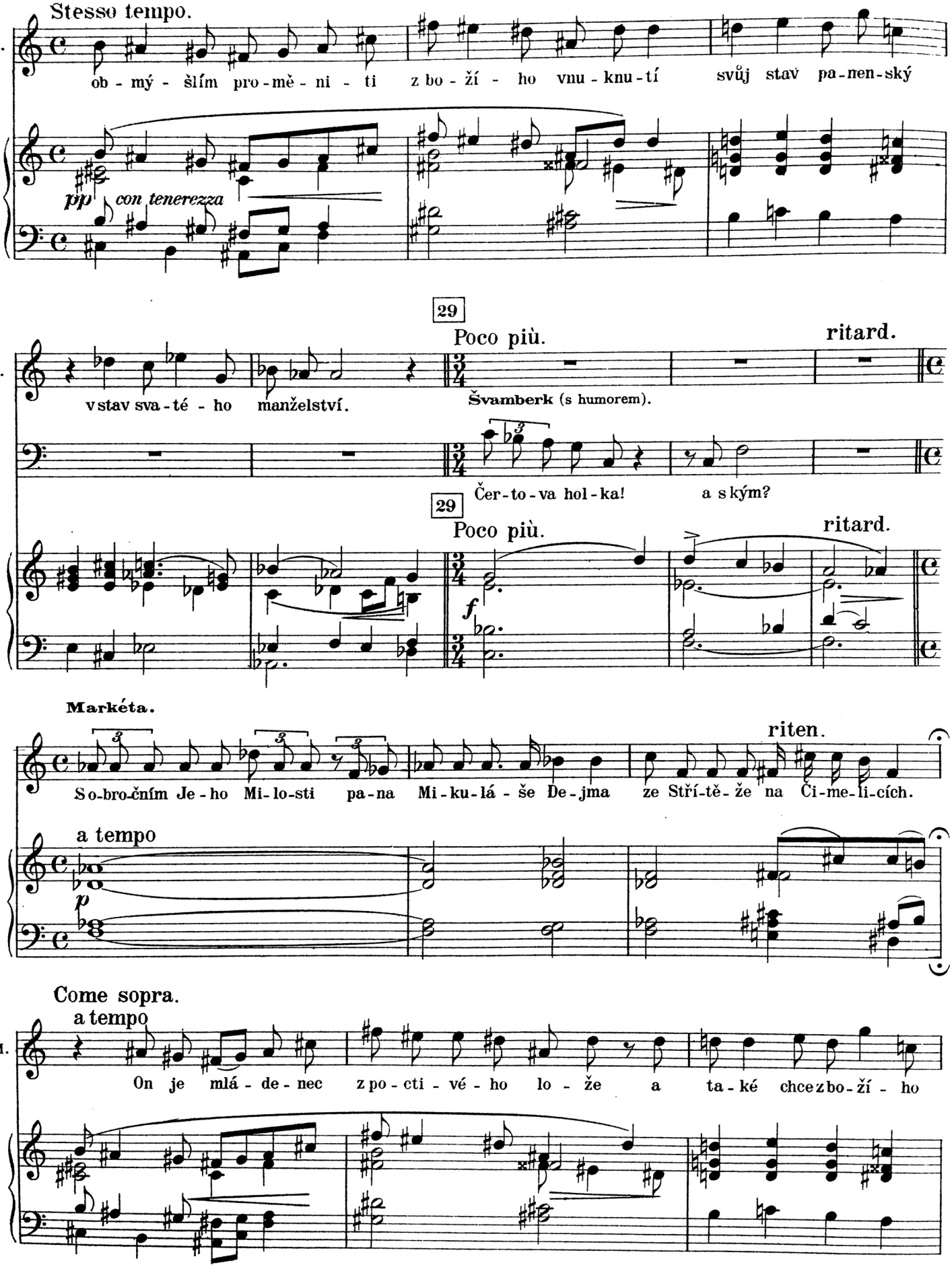
Stesso tempo.
M.
ob - mý - šlím pro - mě - ni - ti z bo - ží - ho vnu - knu - tí svůj stav pa - nen - ský
pp con tenerezza
29
Poco più.
ritard.
M.
vstav sva - té - ho manželství.
Švamberk (s humorem).
Čer - to - va hol - ka! a s kým?
29
Poco più.
ritard.
f
Markéta.
So - bro - čním Je - ho Mi - lo - sti pa - na Mi - ku - lá - še De - jma ze Stří - tě - že na Či - me - li - cích.
riten.
a tempo
p
Come sopra.
a tempo
M.
On je mlá - de - nec z po - cti - vé - ho lo - že a ta - ké chce zbo - ží - ho

M. vnu-knu-tí svůj mlá-de-nec-ký stav pro-mě-ni-ti.

ritard.

Švamberk (odloží žádost na stůl).

Nu

ritard.

Poco più mosso, scherzando.

Šv. te-be, tak he-zký frau-ci-mor k manželství pojmou-ti to může na-pad-nou-ti

mf ben ritmico

stacc.

Šv. smr-te-dlné-mu člo-vě-ku i bez bo-ží-ho vnu-knu-tí. A

30

Šv. já mám tak he-zkou pod-da-nou ze svých grun-tů vy-ho-stit?

simili

(žertuje)

Šv. Hol - ka, to mu - sím do - bře u - vá - žit. Ta - ko - vé pě - kné

ka - ra-fi - á - tky si mu - sím na svém sa - dě za - ne-cha - ti na se - me-no.

cresc.

31 **Markéta.** (dá se do pláče)

Va-še Mi - lost'...

(srdečně a dobrácky)

Šv. Ha - hou, pa-nen-ko

f *dim.* *p*

32

Šv. sl-zič-ky? U všech čer - tů, holka, vždyť já to do o-pravdy
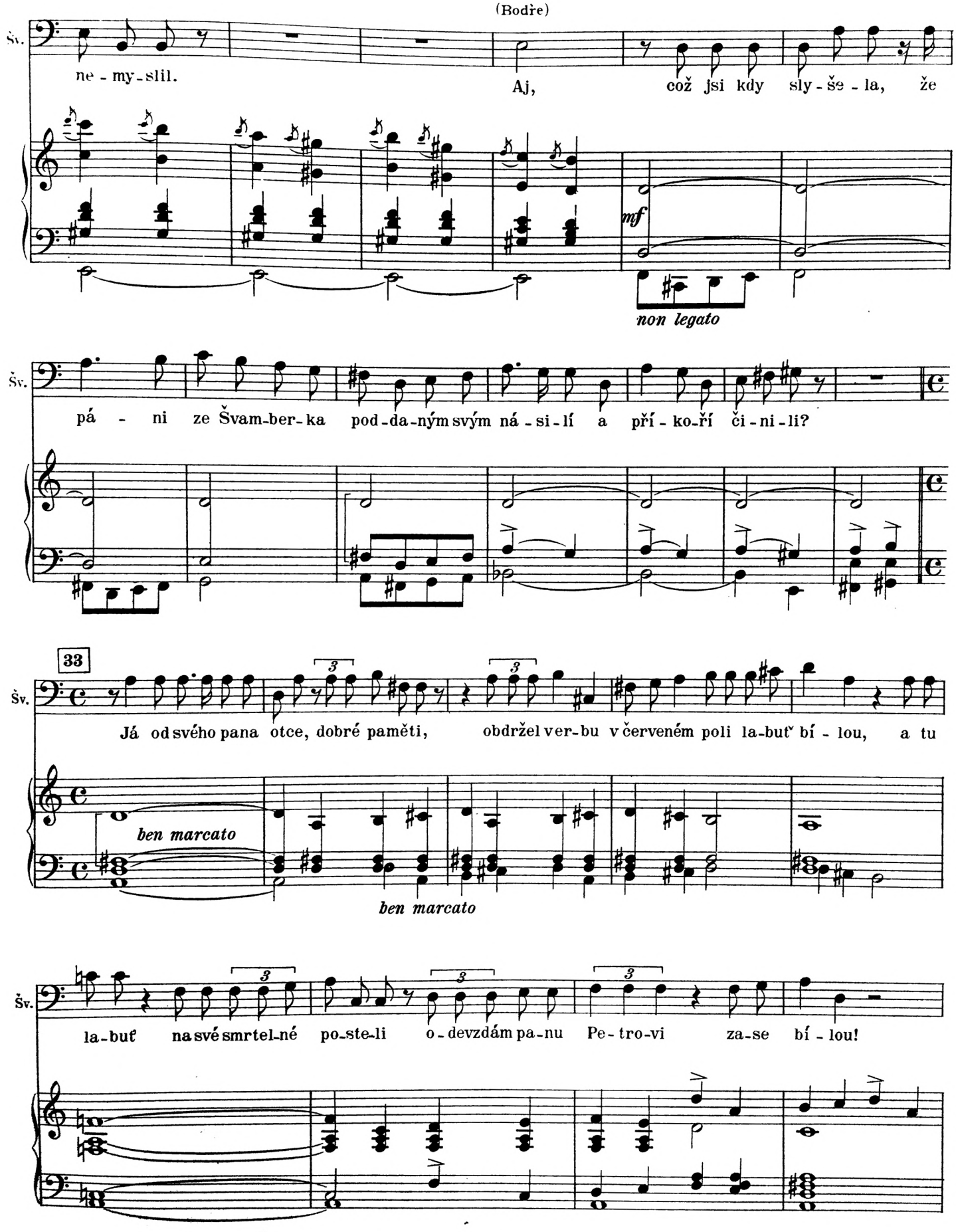
(Bodře)
Šv.
ne - my - slil.
Aj, což jsi kdy sly - še - la, že
mf
non legato
Šv.
pá - ni ze Švam - ber - ka pod - da - ným svým ná - si - lí a pří - ko - ří či - ni - li?
33
Šv.
Já od svého pana otce, dobré paměti, obdržel ver - bu v červeném poli la - buť bí - lou, a tu
ben marcato
ben marcato
Šv.
la - buť na své smrtel - né po - ste - li o - devzdám pa - nu Pe - tro - vi za - se bí - lou!
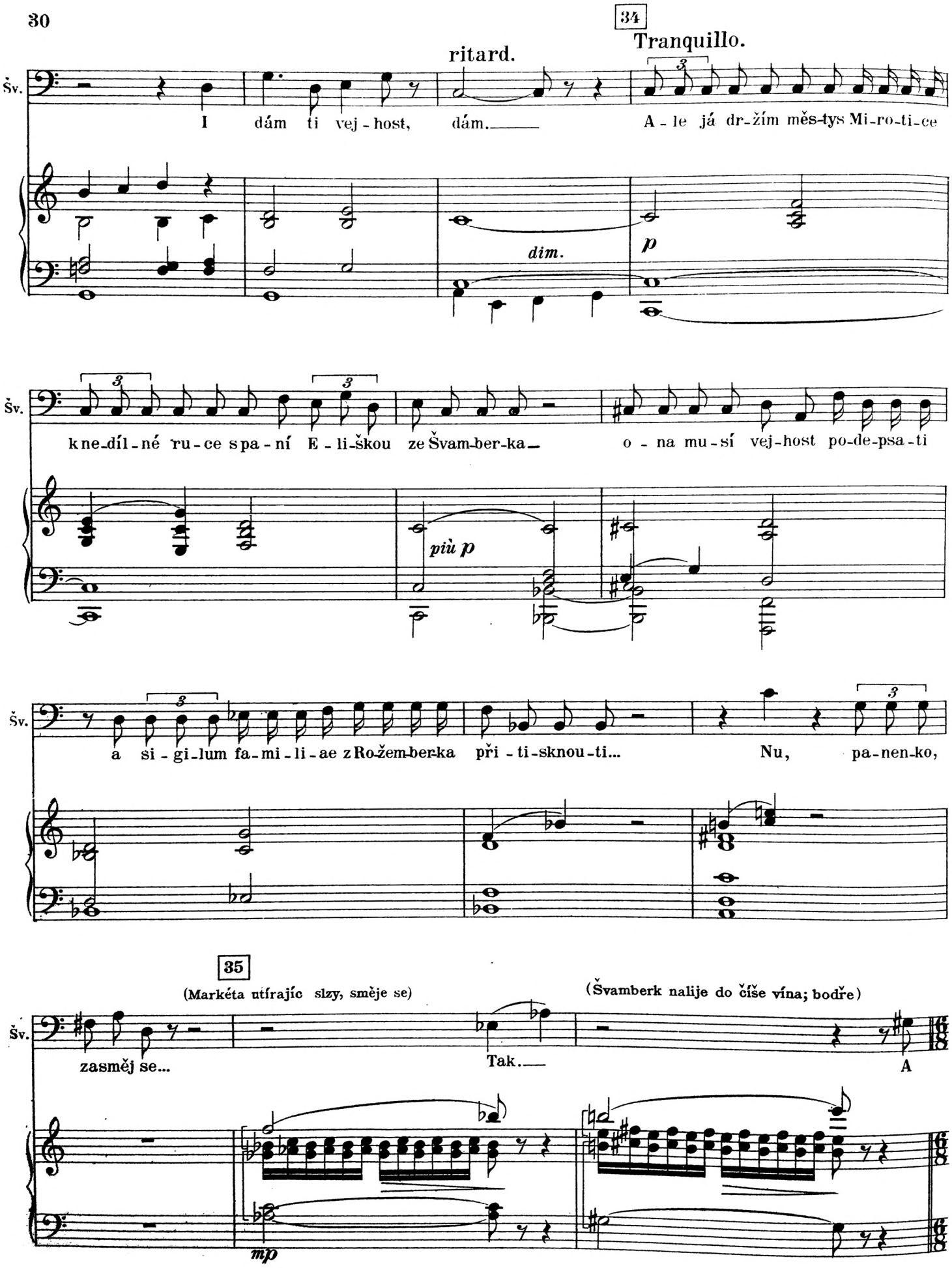
34
Tranquillo.
ritard.
Šv.
I dám ti vej-host, dám.
A-le já dr-žím měs-tys Mi-ro-ti-ce
dim.
p
Šv.
kne-díl-né ru-ce spa-ní E-li-škou ze Švam-ber-ka
o-na mu-sí vej-host po-de-psa-ti
più p
Šv.
a si-gi-lum fa-mi-li-ae z Ro-žem-ber-ka při-ti-sknou-ti...
Nu, pa-nen-ko,
35
(Markéta utírajíc slzy, směje se)
(Švamberk nalije do číše vína; bodře)
Šv.
zasměj se...
Tak.
A
mp

Animato.

Markéta (ostýchá se)

riten.

(Vezme číši)

Va - še Mi - lo - sti.

Šv. za - vdej si se mnou!

Animato.

riten.

f

Andante con moto.

Švamberk.

36

A - by tě Pán - bůh vsta - vu man-žel-ském vším do - brým ob - my - sli - ti

mf

Più lento.

Markéta.

Va - ší Mi - lo - sti i Je - jí Mi - lo - sti u - ro - ze - né

Šv. rá - čil!

Più lento.

p

M. pa - ní E - liš - ce po - ní - že - ně vše - ho do - bré - ho žá - dám a vin - šu - ju.

Come sopra.
(Přípitek.)

f

Molto meno mosso (♪ = ♩ del mov. prec.) e ben ritmico.

37 **Švamberk** (stranou, pohlíží kradmo na Markétu)

He-zoun-ká o-čka má ta žab-ka, a ty rtí-ky čer-ve-né, ja-ko ší-pek.

p

Šv.

poco stringendo

cresc. poco a poco

Hm, hol-ka,

a tempo

mp

Šv.

pro-pu-stím tě ze zá-vaz-ku člo-vě-čen-ství_ a-le na rozlou-če-nou_

38 Vivo.

Šv. a-le na ro-zlou-če-nou mu-síš mi dá-ti je-dno

rit. Meno. **Markéta** (ostýchavě).

Va-še Mi-lo-sti... (s líčenou vážností)

Šv. po-lí-be-ní. Nu, toť se ví, ve vší

Meno.

rit

sfz *pp dolciss.* *poco sfz*

39

(ostýchavě)

M. Když... když Va-še Mi-lost

Šv. po-cti-vo-sti ot-cov-ské po-lí-be-ní.

39

p *pp* *poco cresc.*

M. rá-ěí po-rou-če-ti.

Šv. Nu, víš, hol-ka, já ne-po-rou-čím, a-le,

mf

(Markéta vykročí a sespoulí ústa.) 40 (Švamberk ji políbí)
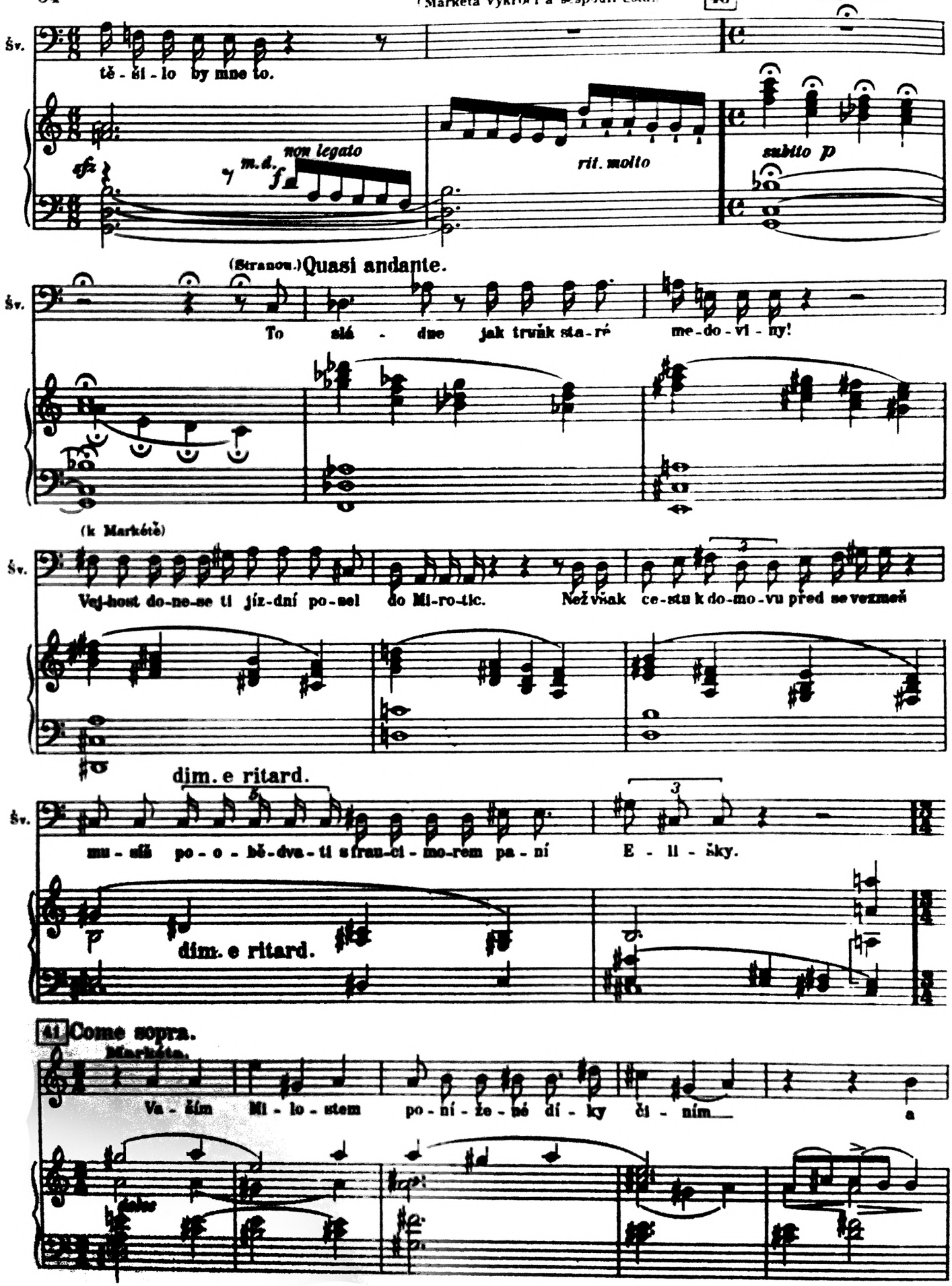
(Ukloní se a odejde pozadím.)

M. vše-ho do bré-ho vin-šu-ju.

mf

Výstup IV.

Švamberk (sám).

To by-lo

dim.

42 **Meno andante.**

(Podepře si boky.)

Šv. sla-dké po-lí-be ní. A já tu ne-dá-vno pa-nu Da-čic-ké-mu

pp dolciss. *cresc.* *mf*

Šv. spí-lal fre-jí-řů! I-nu, jde-li člo-věk o-ko-lo sou-se-do-va hra-chu,

f *p*

Šv. vždy-cky mu sám ďá-bel na-še-ptá-vá: u-tr-hni si je-den lusk!

cresc. *fp* *leggiero*
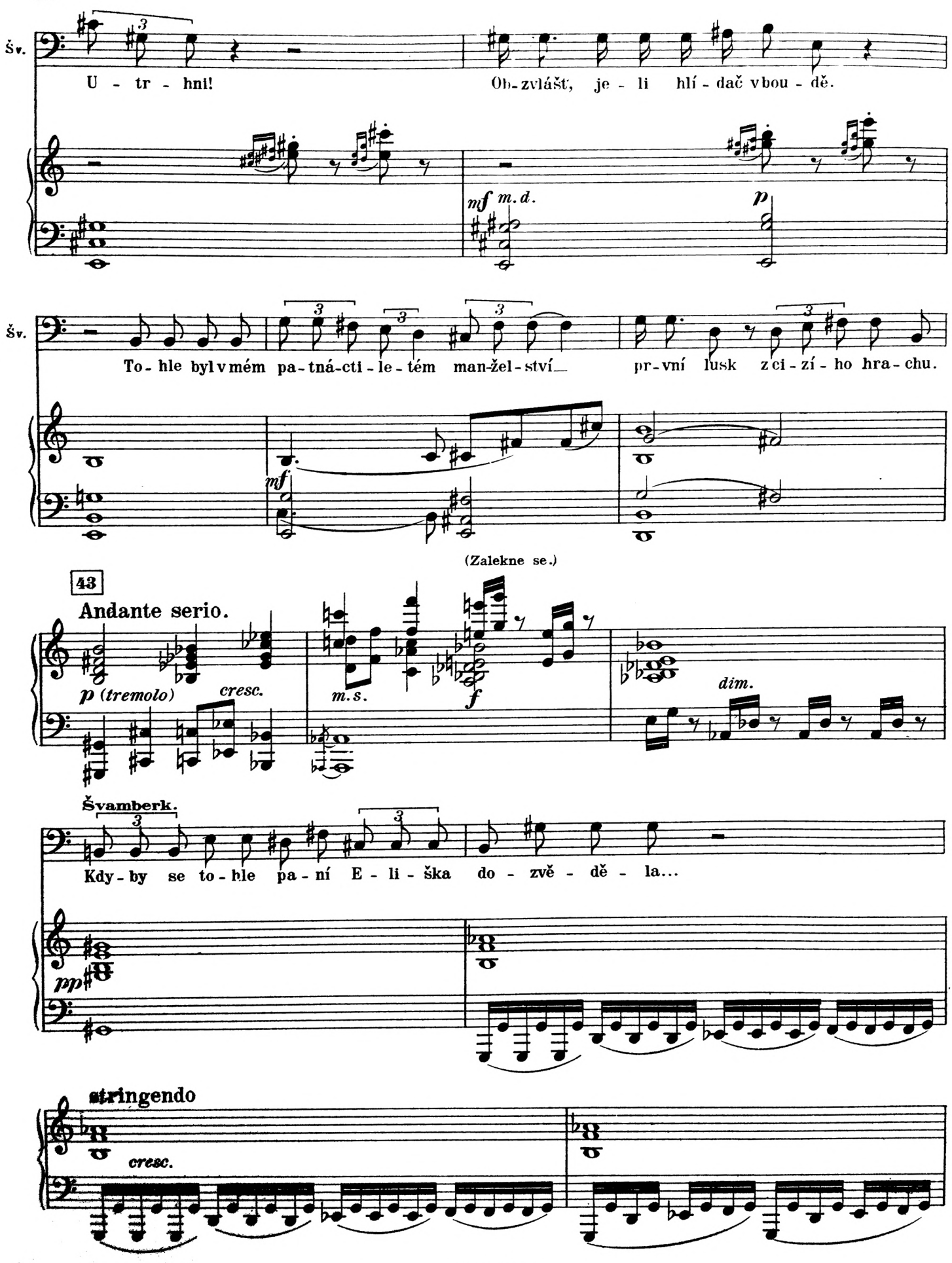
Šv.
U - tr - hni!
Ob-zvlášť, je - li hlí - dač v bou - dě.
mf m.d.
p
Šv.
To - hle byl v mém pa - tná - cti - le - tém man - žel -ství
pr - vní lusk z ci - zí - ho hra - chu.
mf
(Zalekne se.)
43
Andante serio.
p (tremolo)
cresc.
m.s.
f
dim.
Švamberk.
Kdy - by se to - hle pa - ní E - li - ška do - zvě - dě - la...
pp
stringendo
cresc.
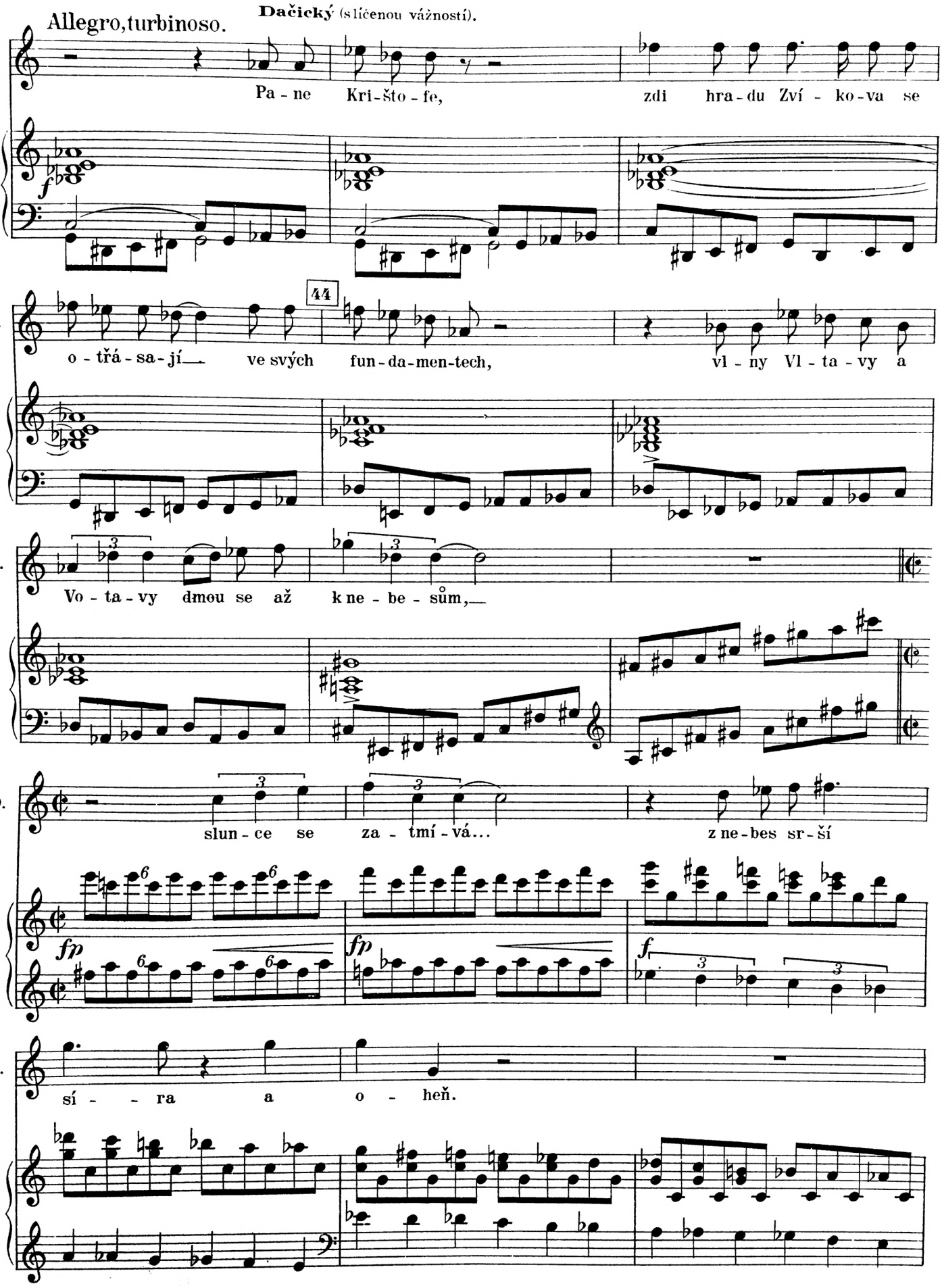
Allegro, turbinoso.
Dačický (s líčenou vážností).
Pa - ne Kri - što - fe, zdi hra - du Zví - ko - va se
D.
44
o - třá - sa - jí ve svých fun - da - men - tech, vl - ny Vl - ta - vy a
D.
Vo - ta - vy dmou se až k ne - be - sům,
D.
slun - ce se za - tmí - vá... z ne - bes sr - ší
fp
fp
f
D.
sí - ra a o - heň.
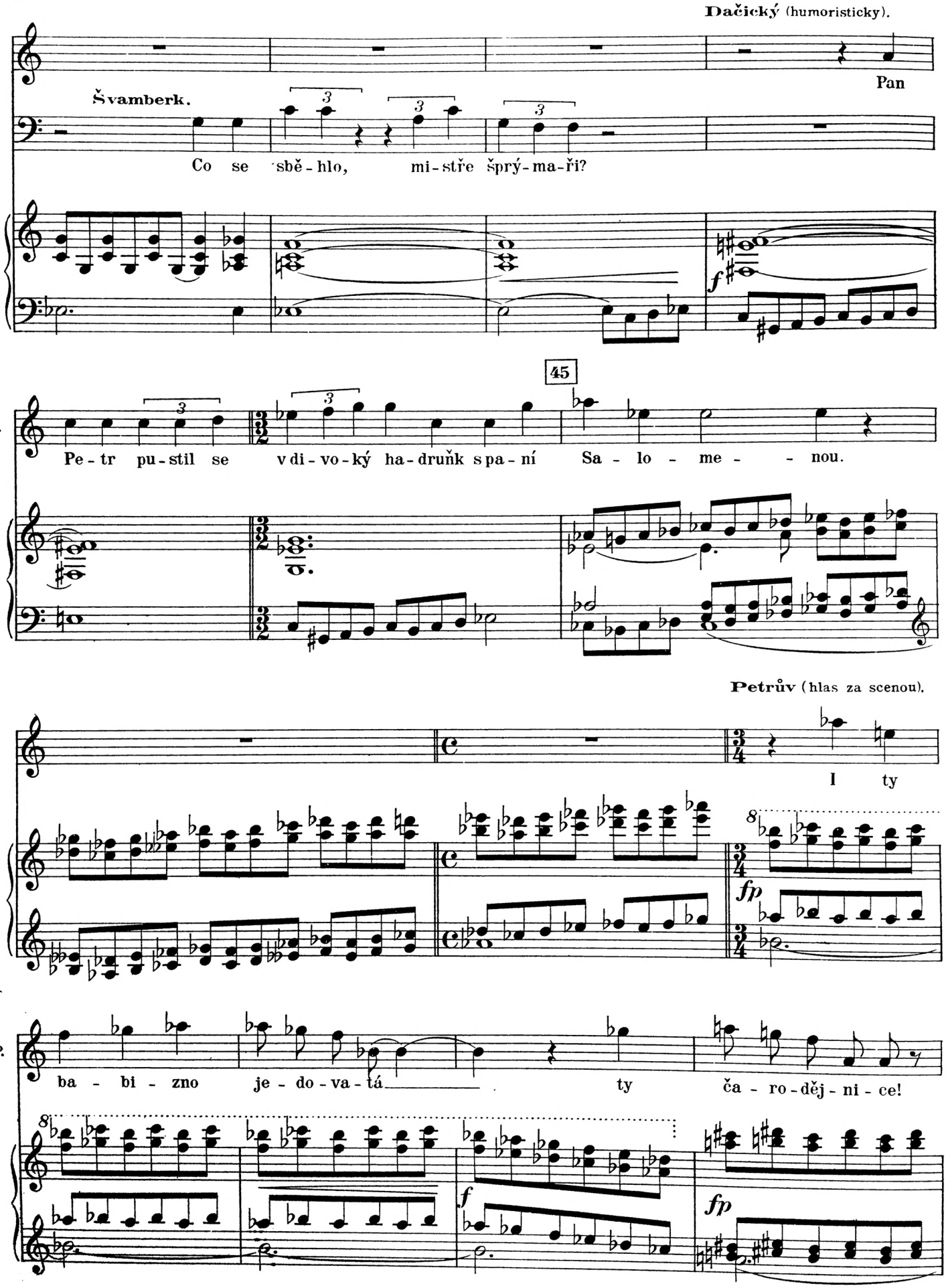
Dačický (humoristicky).
Pan
Švamberk.
Co se sbě-hlo, mi-stře šprý-ma-ři?
45
D.
Pe-tr pu-stil se v di-vo-ký ha-druňk s pa-ní Sa-lo-me- -nou.
Petrův (hlas za scenou).
I ty
P.
ba-bi-zno je-do-va-tá ty ča-ro-děj-ni-ce!

Výstup VI. (Petr vstoupí skuší, již pověsí mezi zbraně)

46

Strepitoso.

f *sfz*

Petr.

I ty ba-bi-ce, dra-či-ce! Te - be

mu-se-jí dá - blo-vé za ži-va vku - sy ro-ze-dra-ti! O - na o-de-pře mně, Pe-tru

meno f ma marc.

47

ze Švam-ber-ka me-do-vý ko-lá-ček! Já stíž - nost si po-ve-du u pa-ní

Salomena.

I jen ža-luj-te, u - ro-ze-ný pa-ná-čku, jen ža - luj - te!

má - te-ře.

fp
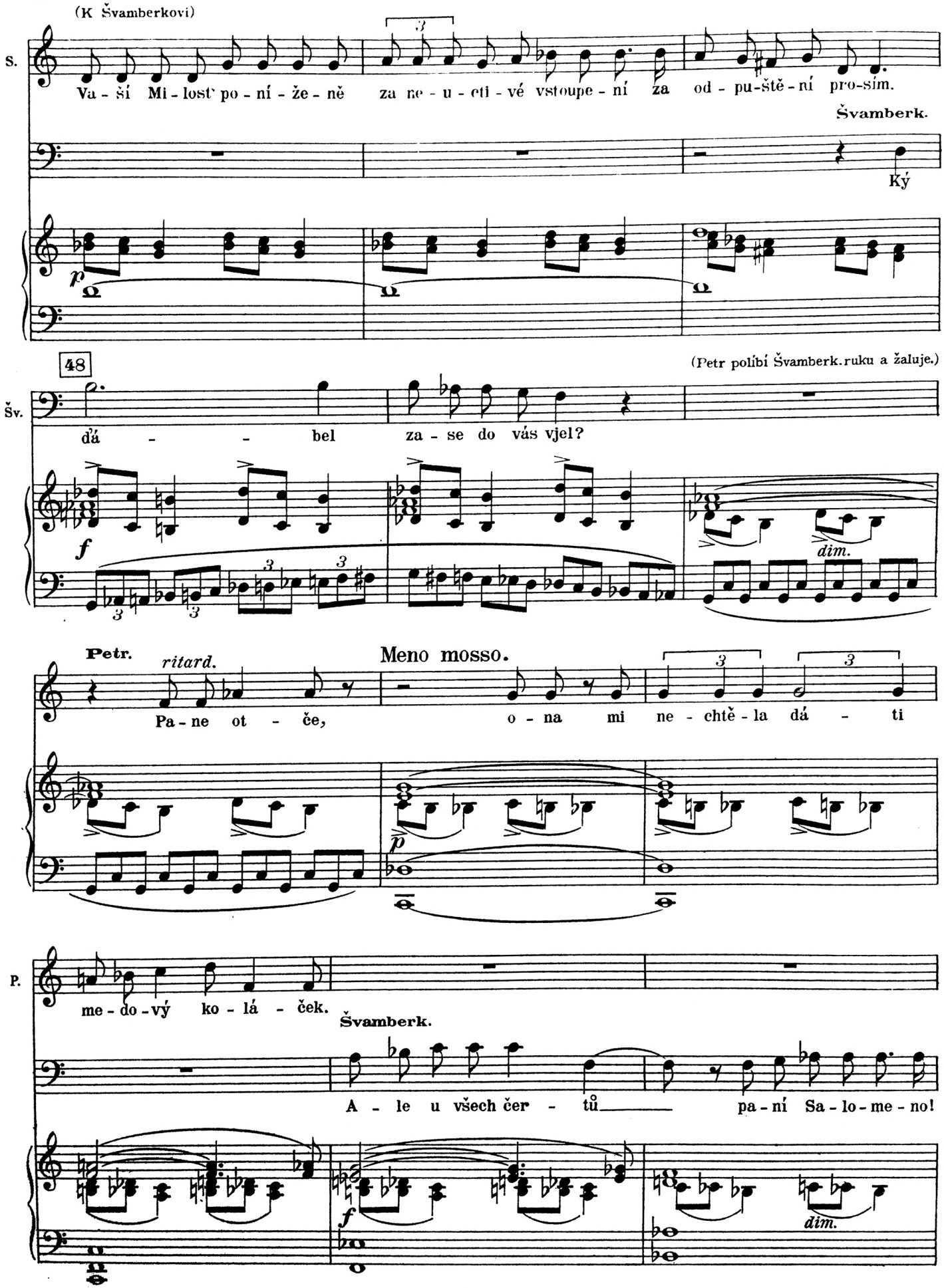
(K Švamberkovi)
S.
Va - ší Mi - lost' po - ní - že - ně za ne - u - cti - vé vstoupe - ní za od - pu-ště - ní pro-sím.
Švamberk.
Ký
p
48
(Petr políbí Švamberk. ruku a žaluje.)
Šv.
dá - - bel za - se do vás vjel?
f
dim.
Petr.
ritard.
Meno mosso.
Pa - ne ot - če, o - na mi ne - chtě - la dá - ti
p
P.
me - do - vý ko - lá - ček.
Švamberk.
A - le u všech čer - tů pa - ní Sa - lo - me - no!
f
dim.

Ancora poco meno, ma sempre con moto.

49 **Salomena.**

A - no, Va - še Mi - lo - sti, ne - chtě - la jsem pa - nu Pe - tro - vi

(trem.)

S. dá - ti ko - láč, a - no, ne - chtě - la jsem dá - ti mu

cresc. poco a poco

S. ko - láč, a - le tři - ná - ctý ko - láč,

S. po - ně - vadž jich už měl ve svém ži - vo - tě dva - náct.

Švamberk (mírně).

No, to by - lo sko - ro

dim.
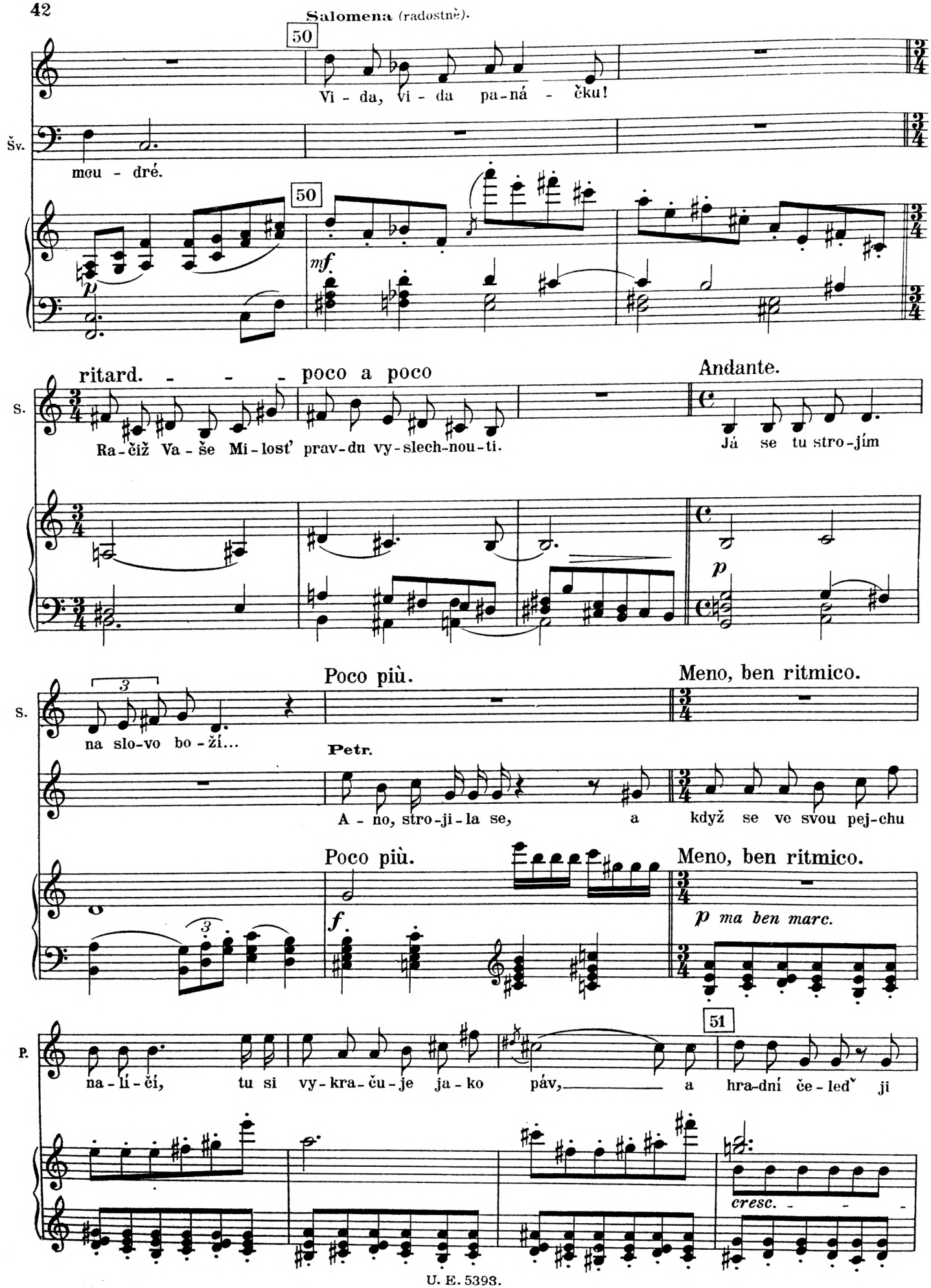
Salomena (radostně).
50
Vi - da, vi - da pa-ná - čku!
Šv.
mou - dré.
50
mf
p
ritard. - - - poco a poco
Andante.
S.
Ra-čiž Va - še Mi-lost' prav-du vy-slech-nou-ti.
Já se tu stro-jím
p
Poco più.
Meno, ben ritmico.
S.
na slo-vo bo - ží...
Petr.
A - no, stro-ji-la se, a když se ve svou pej-chu
Poco più.
Meno, ben ritmico.
f
p ma ben marc.
P.
51
na - lí - čí, tu si vy-kra-ču-je ja-ko páv, a hra-dní če-led' ji
cresc. - - -
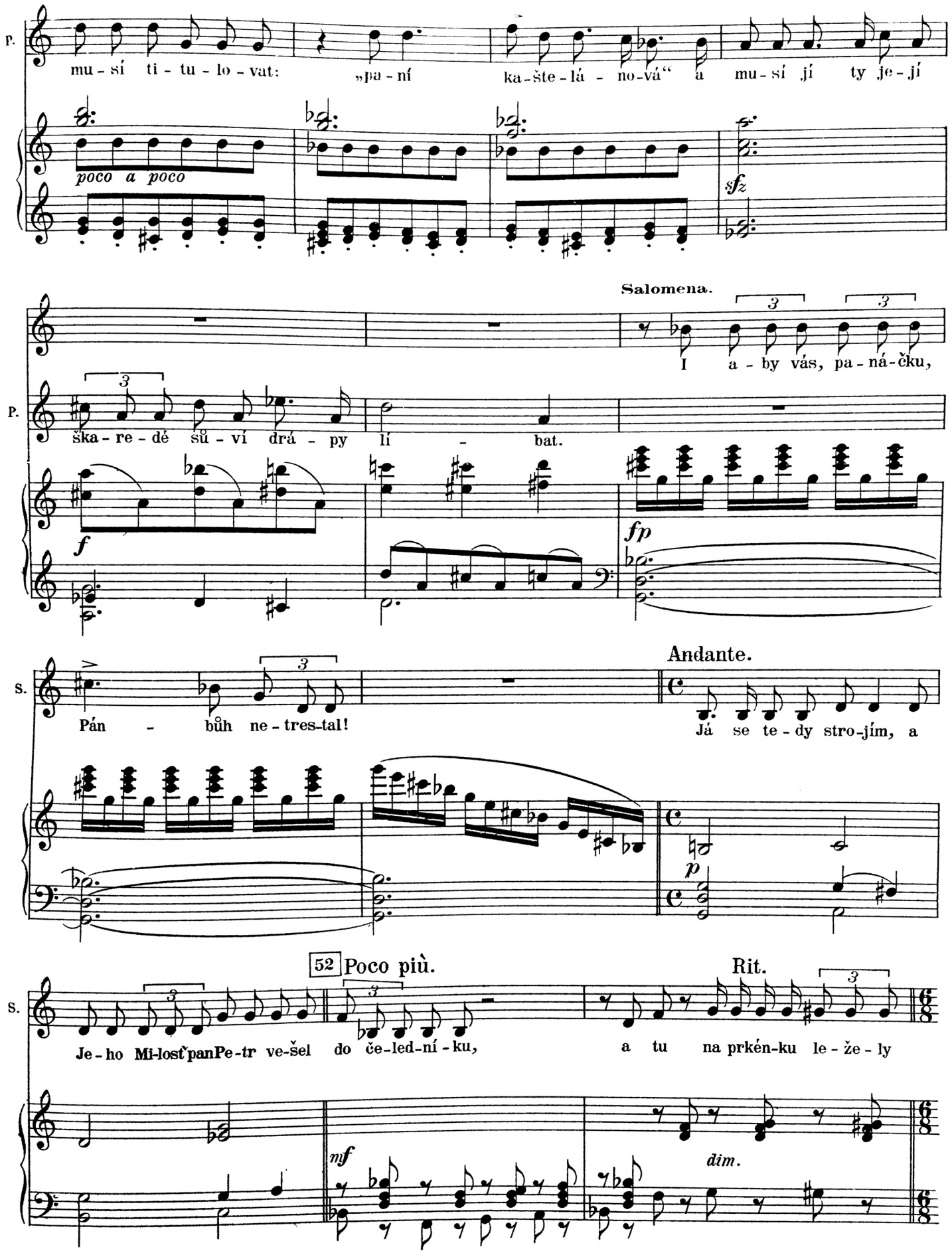
P.
mu - sí ti - tu - lo - vat: „pa - ní ka-šte-lá - no-vá“ a mu - sí jí ty je - jí
poco a poco
sfz
Salomena.
I a - by vás, pa-ná-čku,
P.
ška - re - dé sů - ví drá - py lí - bat.
f
fp
Andante.
S.
Pán - bůh ne - tres-tal!
Já se te - dy stro-jím, a
p
52 Poco più.
Rit.
S.
Je - ho Mi-losť pan Pe-tr ve-šel do če-led-ní - ku, a tu na prkén-ku le - že - ly
mf
dim.

Meno.

S. žlu-ťoun-ké me-do-vé ko-láč-ky a u-smí-va-ly se la-ško-vně,

pp dolce

S. ja-ko mě-si-ček na ne-bi.

Poco più.

Pan Pe-tr do-stal na ně

p

53 Vivo.

S. la-sko-mi-ny a po-je-dl jich dva-náct.

poco sfz

f

Poco meno.

S. A tu já ře-kla

fp

S. dost, o-bá-va-jíc se, že by si mo-hl Je-ho Mi-lost' způ-so-bit těž-ko-sti

5 3 3 3

fp
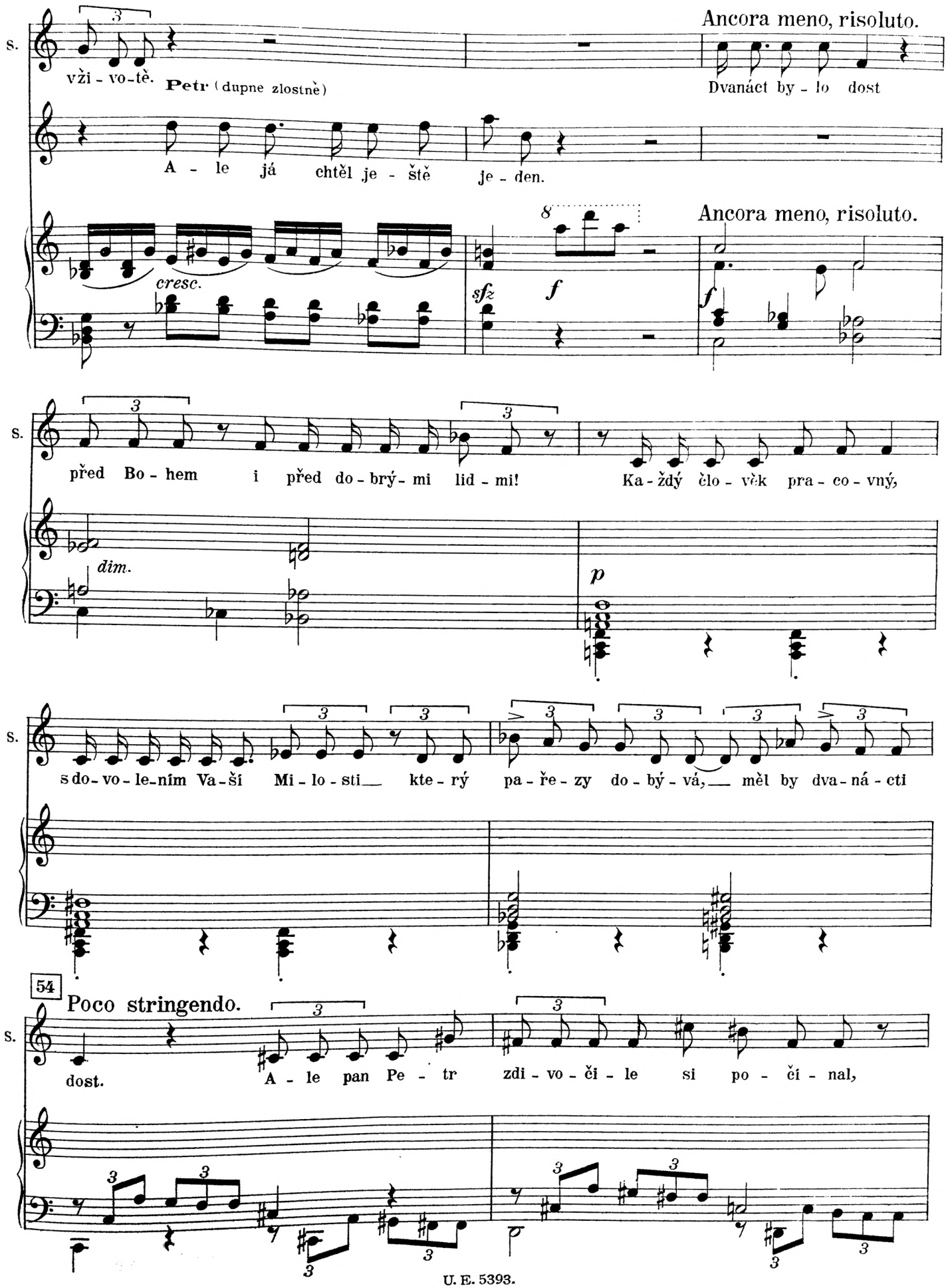
S.
vži - vo-tě.
Petr (dupne zlostně)
Dvanáct by - lo dost
A - le já chtěl je - ště je - den.
Ancora meno, risoluto.
cresc.
sfz
f
Ancora meno, risoluto.
f
S.
před Bo - hem i před do - brý - mi lid - mi!
Ka - ždý člo - věk pra - co - vný,
dim.
p
S.
s do - vo - le - ním Va - ší Mi - lo - sti kte - rý pa - ře - zy do - bý - vá, měl by dva - ná - cti
54
Poco stringendo.
S.
dost.
A - le pan Pe - tr zdi - vo - či - le si po - čí - nal,
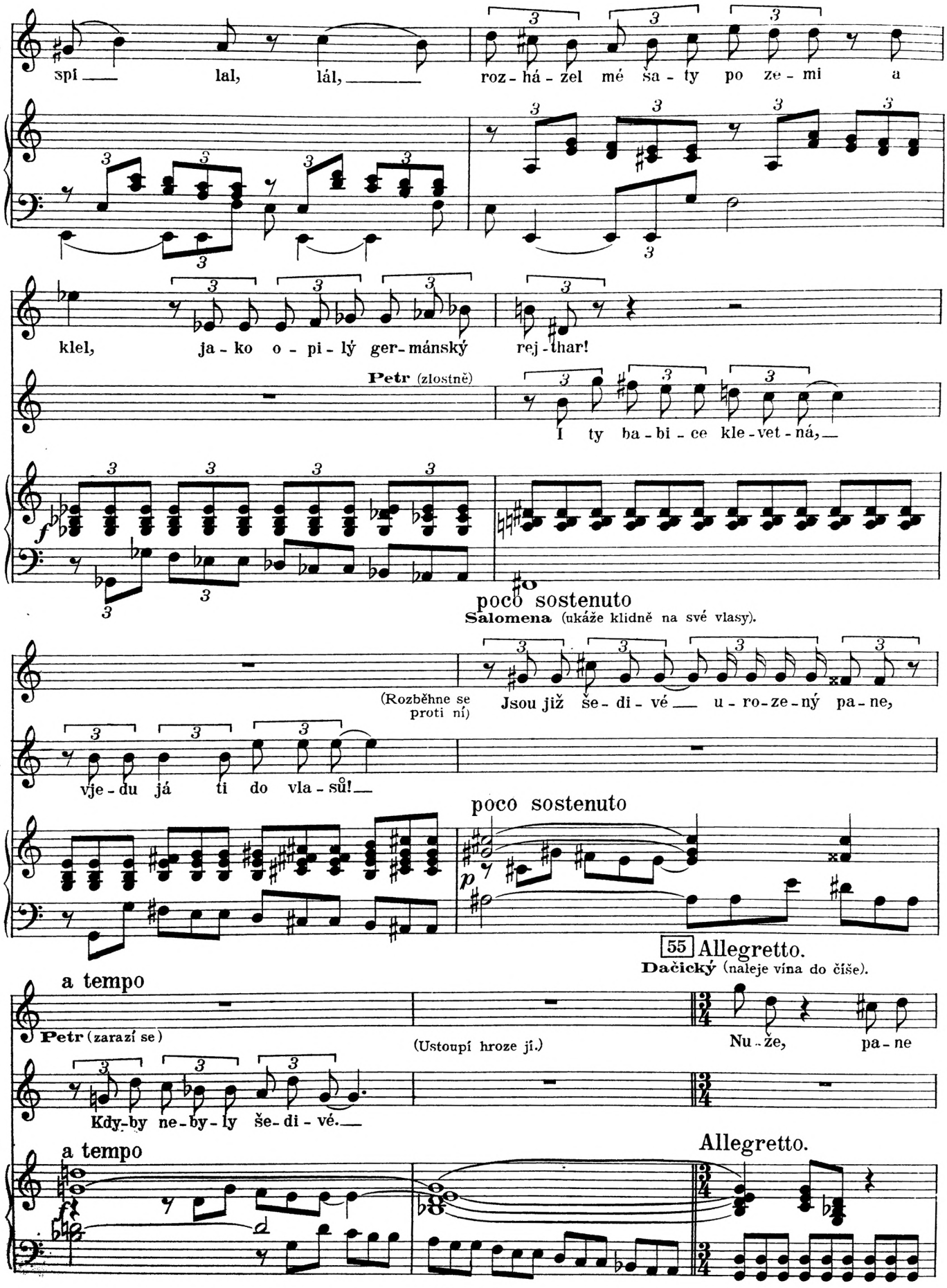
S.
spí — lal, lál, —
roz - há - zel mé ša - ty po ze - mi a
S.
klel, ja - ko o - pi - lý ger - mánský rej - thar!
Petr (zlostně)
I ty ba - bi - ce kle - vet - ná, —
poco sostenuto
Salomena (ukáže klidně na své vlasy).
(Rozběhne se proti ní)
Jsou již še - di - vé — u - ro - ze - ný pa - ne,
P.
vje - du já ti do vla - sů! —
poco sostenuto
55 Allegretto.
Dačický (naleje vína do číše).
a tempo
Petr (zarazí se)
(Ustoupí hroze jí.)
Nu - že, pa - ne
Kdy - by ne - by - ly še - di - vé. —
a tempo
Allegretto.
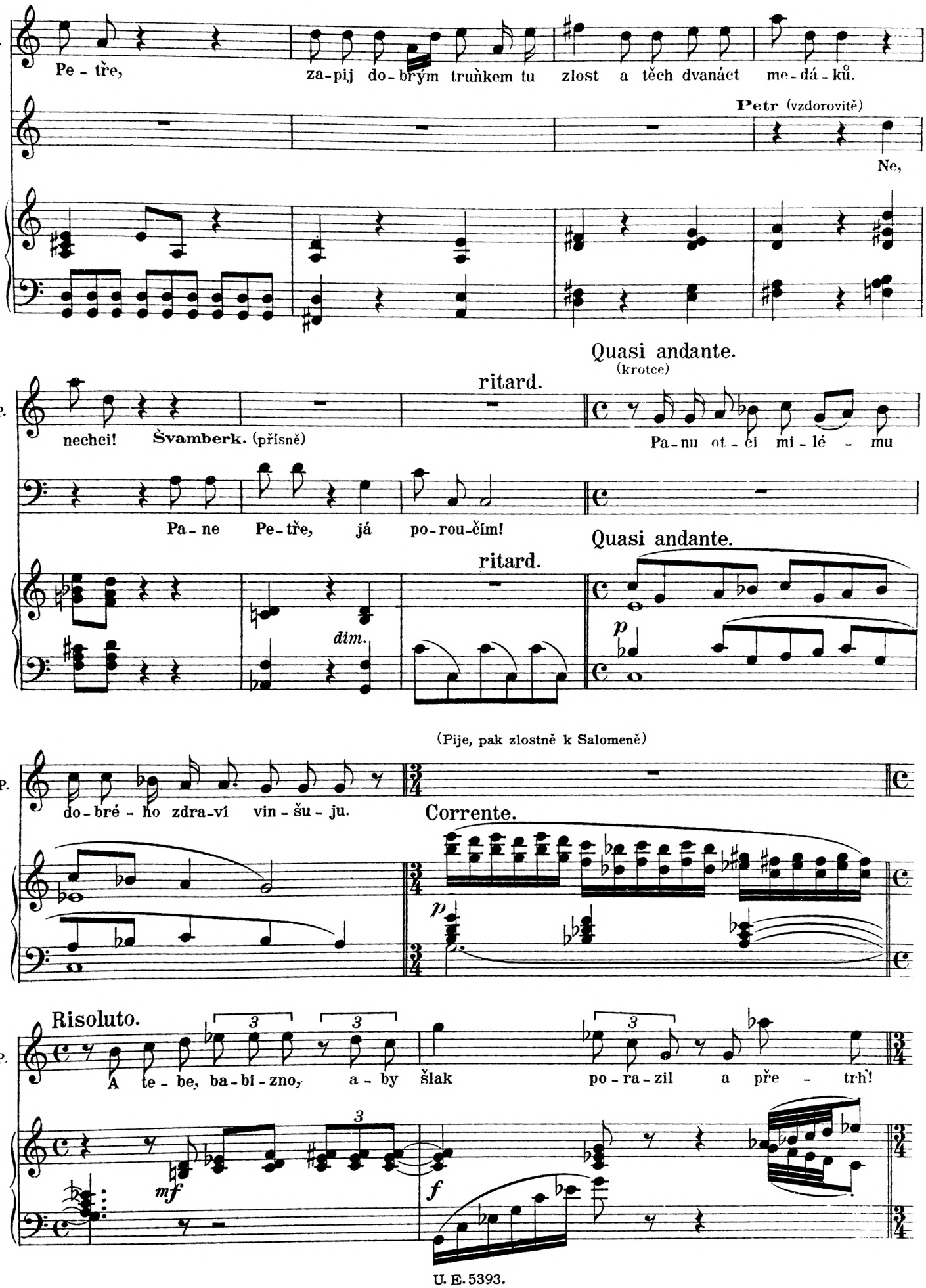
D.
Pe - tře, za-pij do-brým truňkem tu zlost a těch dvanáct me-dá-ků.
Petr (vzdorovitě)
Ne,
Quasi andante.
(krotce)
ritard.
P.
nechci! Švamberk. (přísně)
Pa-nu ot-ci mi-lé - mu
Pa-ne Pe-tře, já po-rou-čím!
Quasi andante.
ritard.
dim.
p
(Pije, pak zlostně k Salomeně)
P.
do-bré-ho zdra-ví vin-šu-ju.
Corrente.
p
Risoluto.
P.
A te-be, ba-bi-zno, a-by šlak po-ra-zil a pře - trh!
mf
f

56 (Pije.) a tempo

f

Petr. Meno.

Však já se pom-stím!

mf *pesante*

Švamberk (k Salomeně) (Petr vytáhl zatím z kabátce velký bílý španělský límec, jejž zlostně mačká,

Tu dí - vku z Mi - ro - tic do-brým o - bě - dem o - pa - třiš.

p *mf*

načež jej odhodí k podstavci s brněním a zbraněmi.)

Salomena.

Va - ším Mi - lo - stem k služ - bám.

Šv.

U - lo - žím za do - bré pa - mě - ti

p
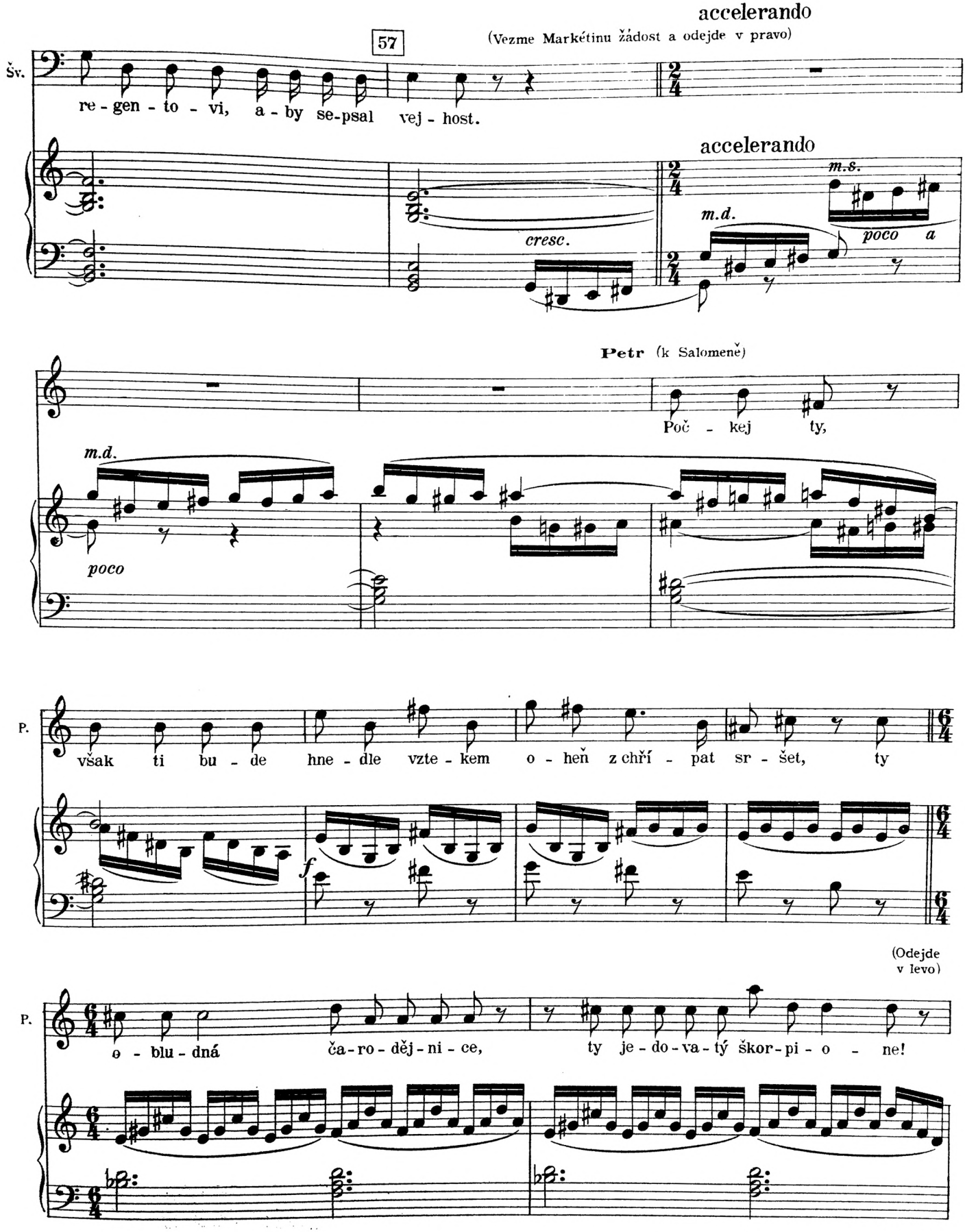
accelerando
57
(Vezme Markétinu žádost a odejde v pravo)
Šv.
re - gen - to - vi, a - by se-psal vej - host.
accelerando
m.s.
m.d.
cresc.
poco a
Petr (k Salomeně)
Poč - kej ty,
m.d.
poco
P.
však ti bu - de hne - dle vzte - kem o - heň z chří - pat sr - šet, ty
f
(Odejde v levo)
P.
o - blu - dná ča-ro - děj - ni - ce, ty je - do - va - tý škor - pi - o - ne!

Poco meno.

Salomena (posměšně)

Jak se rá - čí pa - ná - čku,

mp

S. jak se rá - - čí...

58 (k Dačickému s poklonou) (Salomena, jíž to velmi lichotí, usmívá se sladce)

S. Po - ní - že - ná slu - že - bni - ce...

Dačický (lichotivě a dvorně)

ritard.

Vzá - cná pa - ní—

ritard.

(přeměří ho ostrým pohledem) (Odejde)

S. *accel.* (ostře) Pa-ne z He - slo - va!...

D. sa - ta - ná - šo - vá!

accel.

sfz *f* *f*

(směje se)

ritard.

D.

Byl to sla-dǒun-ký po-hled.

Výstup VII.

(Jde ke stolu, naleje si vína do číše.

59 Andante con moto.

p leggiero

(chce se napíti, ale náhle postaví číši na stůl)

Lento.

Dačický

Pan Kri-štof zpo-zo-ro-val, že...

p

Più mosso.

D.

A-no. Je to prav-da. Žhou-cí

cresc.

dolce espr.

D.

vá-šeň vzpla-ne mi vú-tro-bách, když na pa-ní

(Napije se a sedne.)

D. E - li - šku jen po - my - slím.

più espr.

60 Poco meno.

D. Jak si jen ten do - brý Pán - bůh rá - čil před-sta-vo-va - ti

poco ritard.

D. člo - vě - ka, když ho stvořil, to mi ne - jde na ro - zum! Na - sa - dil mu do srd - ce

p

(zdvihne číší)

D. ti - síc zá-rod-ků hří - šných vá - ší, stvo-řil ten-hle dá - bel-ský truňk, tu pe-kel-nou šťá - vu,

cresc. poco a poco

poco stringendo

D. kte - rá mě - ní ti - ché be-rán-ky v dra-vé vl - ky, po - cti - vé chla - py v ší - ba - ly,

poco stringendo

f

61 a tempo

D. fre-jí-ře, lo-try a mor-dé-ře a pak rá-čil na ho-ře Si-naj vy-da-ti na svě-tlo

più f *subito p*

D. de-set o-strých ar-ti-ku-lů a ře-kl: „Ty vše-chny měj vu-cti-vo-sti“... O

pp sostenuto *poco cresc.*

a tempo

D. rač, Pa-ne Bo-že, vzí-ti na se-be je-dnou vše-cku pod-sta-tu smrtedlné-ho člo-vě-ka,

p *cresc.*

D. za-jdi na ten ši-rý svět, jejž jsi rá-čil to-li-ký-mi roz-ko-še-mi štěd-ře ob-my-sli-ti, a

mf

D. do tý-dne prohře-šíš se pro-ti svým vla-stním ar-ti-ku-lům nej-mé-ně sto-krát.

f pesante

Výstup VIII.

Stesso tempo.

62 **Eliška.** (středem, vesele)

Aj, blí - žen - ci pan

p dolce

El. Mi - ku - láš a čí - še! **Dačický** (radostně překvapen) A pan

Vzá - cná pa - ní, ty na Zví - ko - vě?

giocoso *dolce espr.*

El. Kri - štof a Pe - třík?

A

D. Při stá - lém zdra - ví, vzá - cná pa - ní.

63

El. ty, při pl - né či - ši. Tě - ším se z to - ho.

D. Ó, vzá - cená pa - ní,

63

scherzando *espr. dolente*

D. — jak pu - stý, chlad - ný jest bez te - be ten sta - rý Zví - kov...

D. V ža - lář stu - de - ný mě - ní jej tvo - je ne - by - tí zde - jak vě - zeň ža - lo - sti - vý

p *cresc. poco a poco*

Eliška.

64

Už za-se ty po-še-ti - lé ře - či ve - deš?

D. jsem tu zmí - - ral. O pa - ní vzá - cná,

64

mf
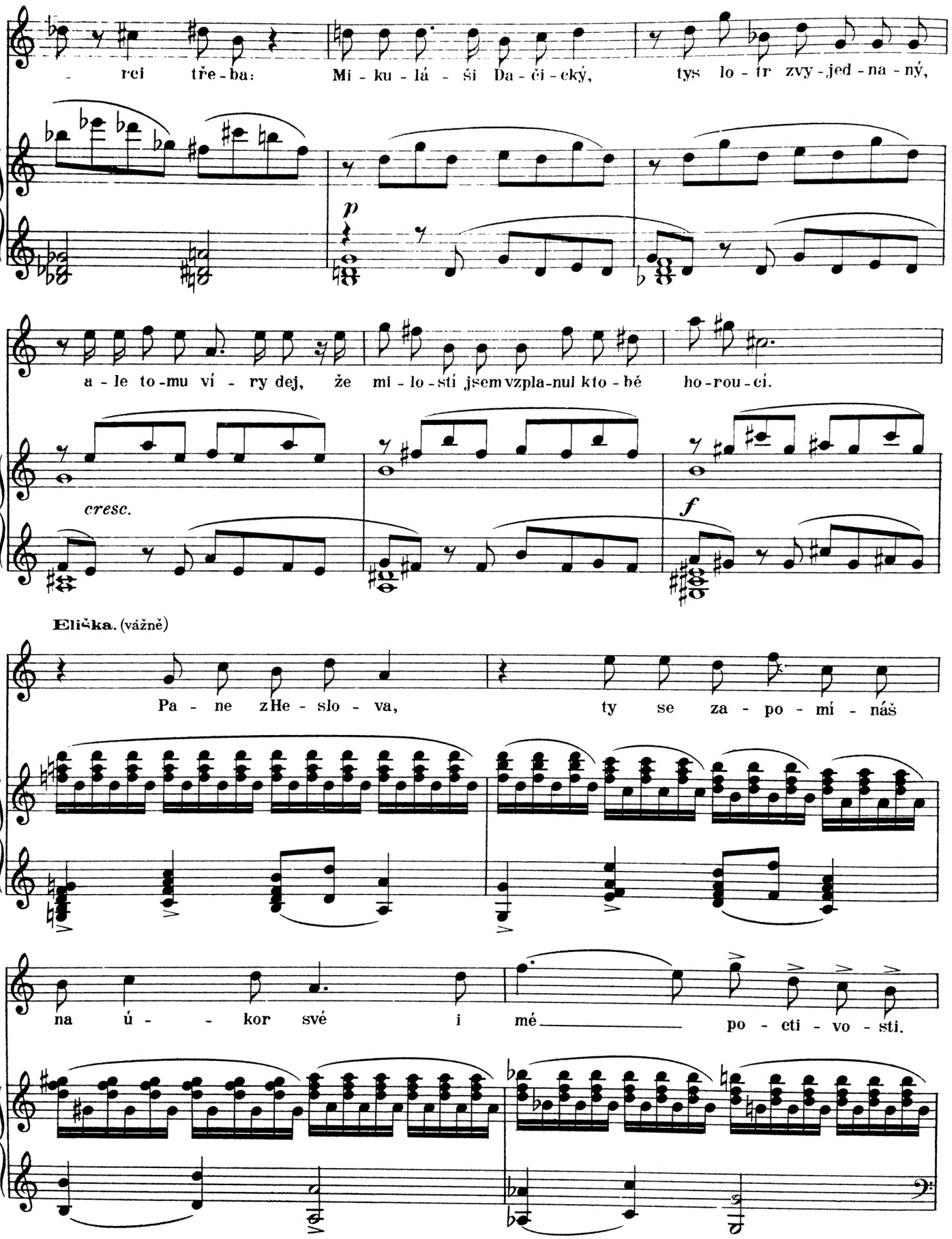
D.
- rci tře - ba: Mi - ku - lá - ši Da - či - cký, tys lo - tr zvy - jed - na - ný,
p
D.
a - le to - mu ví - ry dej, že mi - lo - sti jsem vzpla - nul kto - bě ho - rou - ci.
cresc.
f
Eliška. (vážně)
Pa - ne z He - slo - va, ty se za - po - mí - náš
El.
na ú - - kor své i mé po - cti - vo - sti.

Ó, pa-ní spa-ni-lá— vtom kou-zlo ně-ja-ké bý-ti mu-sí. Jen te-be stá-le

dolce passionato

D. zřím, za dne jas-né-ho i za no-ci hlu-bo-ké.— Di-vých my-šlé-nek var

D. klo-ko-tal mým moz-kem, když jsem te-be ne-pří-tom-né vzpo-mí-nal, já ty my-šlén-ky

mf *p*

D. na pa-pír— za-pi-so-val. Zde kon-tr-fej ci-tů mých, jež vzní-ti-la jsi vtou-ží-cí mé

ritard.

66

a tempo

Eliška (vážné)

Zda s man - žel - skou po - cti - vo - stí - by se

D. du - ši.

ritard.

a tempo

fp

El. sro - vna - lo, kdy-bych tvé sklá - dá - ní při - ja - la?

fp *cresc.*

stringendo

a tempo

El. Ne, ne,... ty mne u - rá - žíš!

Dačický (kleká a podává jí list.)

Pro - sím rač při - ja - ti... a

stringendo

a tempo

rfz *rfz* *f* *p*

a tempo

El. *rit.* Ni - ko - li, pa - ne Mi - ku - lá - ši... ja - ká to ne - váž - nost

D. mi - lo - stí se na - kloň mrouci - mu.

rit. *a tempo* *mf*

(Náhle ji napadne nová nějaká myšlénka)

67

El. ke mně... ne... ne... A...!

sfz sfz legg. pp 8

Ped. ✻

Dačický.

Rač vy - sly - še - ti u - bo - hé - ho, jejž lá - ska na smy - slích

Eliška (s líčenou rozpačitostí a vlídností a trochu koketně)

Pa - ne Mi - ku - lá - ši... **D.** (v němž zableskne jiskra naděje)

D. po - má - tla Pa - ní mi - lost - ná...

3 3

pp

Eliška (slíčenou ostýchavostí)

Což kdy-bych se pře - ce to - lik na své man-žel - ské po-čest - no - sti za - po - mě - la, že...

3 3

p

(líčíc ostych a rozpaky)

68

(ponèkud s dùrazem)

El.

Dačický (v němž naděje vzrůstá).

Že bych tvé sklá - dá - ní –

(radostně)

Přečtla...

Že...?

Při - ja - la...

68

mf

p

f

giocoso

Dačický (podává jí list.)

(Eliška vezme list a čte.)

Ó, pa - ní mi - lost - ná, rač čí - sti.

cresc. e string. poco a poco

8

f passionato

(stranou)

D.

Zvě - da - vo - sti ne - by - la s to o - do - la - ti.

8

p subito

Poco meno.

69 **Eliška** (čte a usmívá se).

Vě - ru, pě - kné sklá - dá - ní.

Jak

grazioso

El. o-zdob-nou a pů-vab-nou ře-čí — o mněmlu-víš...

Dačický (stranou).

Ďá-bel je-šit-no-sti

(líčíc ostych)

El. A kdy-bych při-ja-la tvé sklá-dá-ní?

D. už jí se-dí v tý-le. Ó, pa-ní... já

poco cresc.

f

(jako by se byla odhodlala)

El. Nu-že, pa-ne Mi-ku-lá-ši,

D. roz-ko-ší mřel bych u tvých no-hou.

70 stringendo

(schová list do kabely)

ritard.

El. při - jí - mám je.

A

(líbá jí vášnivě ruku)

D. Ó, pa - ní mi - lost - ná!

70 stringendo

ritard.

dim.

71 Quasi Andante.

El. ny - ní rač můj slaďoun - ký pa - ne Mi - ku - lá - ši, vyslechnou-ti mo - ji od - po - věď na svůj

p

ben marcato il basso

(Jde si pro stolici, pohlédne za podstavec na zbraně a spatří límec, jejž tam Petřík zahodil.)

(Zdvihne límec, s úžasem.)

El. hold lá - sky. Rač se po-sa-di-ti. Aj - co to? Španěl-ský krejzl?

mf *pp*

ritenuto

El. Žen - ský krej - zl zde? V kom-na - tě pa - na Kri - što - fa?

mp

Moderato semplice.

72

Dačický (pohlédne na límec, k sobě). (Směje se významně.)

A pr - vé zde by - la ta dí - vka. Ha - ha -

p delicato

Eliška (přísně).

Aj, če - mu se smě - ješ, pa - ne

D. — ha, ha, ha, ha...

sfz *espress.*

El. z He - slo - va?

73

(dvojsmyslně)

D. Kra - hu - jec u - chvá - til svým spá - rem ho - lu - bi - ci,

73

dim. *dolente*

D. kte - rá ne - o - pa - tr - ně k hní - zdu je - ho za - lét - la, a vy - šku - bal jí

Eliška (porozuměvši té narážce, přísně).

Pa - ne z He - slo - va!

(tváří se nevinným, pohliží oknem a

D. bí - lá pé - rka zhr - dél - ka.

Vi - dím prá - vě ta pér - ka

sfz

mf

(k sobě)

(Pohlédne

El. ukazuje ven.)

(Dívá se oknem.)

On vy - slo - vil po - de - zře - ní, že...

D. pa - da - ti do - lů do ře - ky

Vo - ta - vy...

p

74 na krejzl.)

El. Po - di - vno...

(dvojsmyslně)

D. Ó, ty kra - huj - če,

74

pp

mf

(s důrazem)

(Eliška zarazí se a pohlédne s opovržením na Dačického.)

D. po mém sou - du mě - lo by se ti splá - ce - ti stej - né stejným.

dim. e rit.

f

Un poco più.

75

Dačický (ohnivě).

A-však vzá - cná pa - ní, tys rá - či - la mi slí - bi - ti od - po-věď.

Eliška (stále myslí na krejzl).

76

A - no, pa - ne Mi - ku - lá - ši, a - no... (Venku radostný hlas Petrův.)

Pa - ní má - ti že

P.

při - je - la? Pa - ní má - - - - - ti!

cresc. ma non troppo

Eliška.

Sly - ším vo - lá - ní Pe - tří - ka... Rač se po - zdě - ji zde pro od - po - věď

p
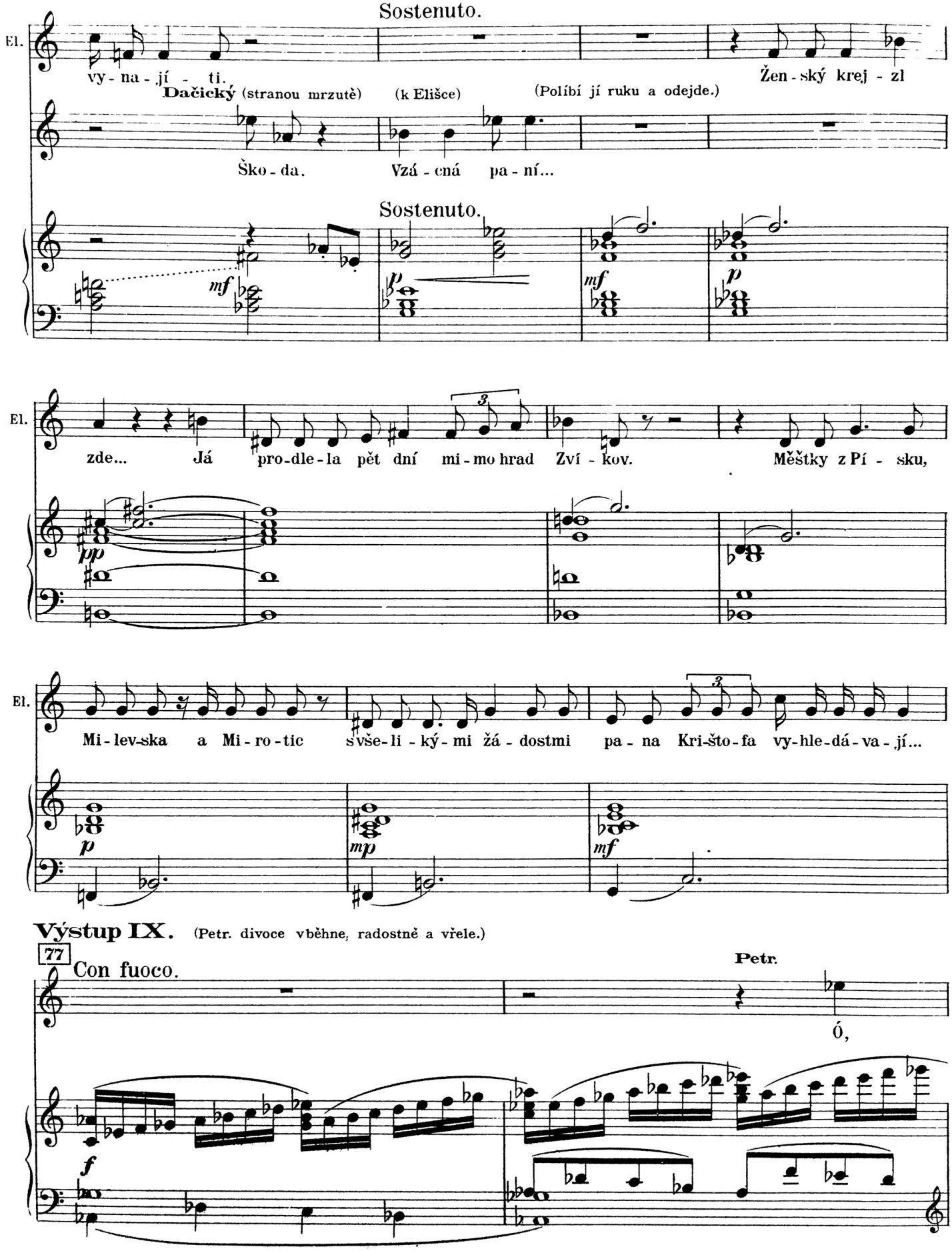
Sostenuto.
El.
vy - na - jí - ti.
Dačický (stranou mrzutě)
Žen - ský krej - zl
(k Elišce)
(Políbí jí ruku a odejde.)
Ško - da.
Vzá - cná pa - ní...
Sostenuto.
El.
zde... Já pro-dle-la pět dní mi-mo hrad Zví - kov.
Měštky z Pí - sku,
El.
Mi-lev-ska a Mi-ro-tic svše-li-ký-mi žá-dostmi pa-na Kri-što-fa vy-hle-dá-va-jí...
Výstup IX. (Petr. divoce vběhne, radostně a vřele.)
77
Con fuoco.
Petr.
Ó,

P.

má - - - - - ti, dra - há má - ti,

(Vrhne se Elišce v náruč.)

Eliška (vřele jej objímajíc a líbajíc).

Můj dra - hý Pe - tří - - - - čku!

(Posadí se: Petr klekne k ní na malou podnožku.)

78 Allegretto.

Eliška.

Byl's ho - dný po všechen ten čas? Cos dě - lal?

meno f *giocoso*

Petr. (mrzutě)

Je - zdil, stří - lel, šer - mo - val a ta - ké jsem se mu - sil spa-nem

tr tr

Andante.

P.

prae-ce-pto-rem li-ter-ní-mu u-mě-ní u-či-ti. Ob-zvlá-ště ta la-ti-na

largamente

Eliška.

Mě-li jste ho-sti?

P.

ztu-ha mi jde do hla-vy. (vesele) Ne-až dnes. By-la tu z měs-ty-se Mi-ro-tic

p

79

Moderato.

El.

(pozorně)

A

P.

dí-vka se sup-pli-ka-cí 79 u pa-na ot-ce. (Naivně.) Ta by-la sli-čná!

Moderato.

Petr.

Ó velmi sli-čná Mě-la o-či hlu-bo-ké, ja-ko by se člo-věk dí-val
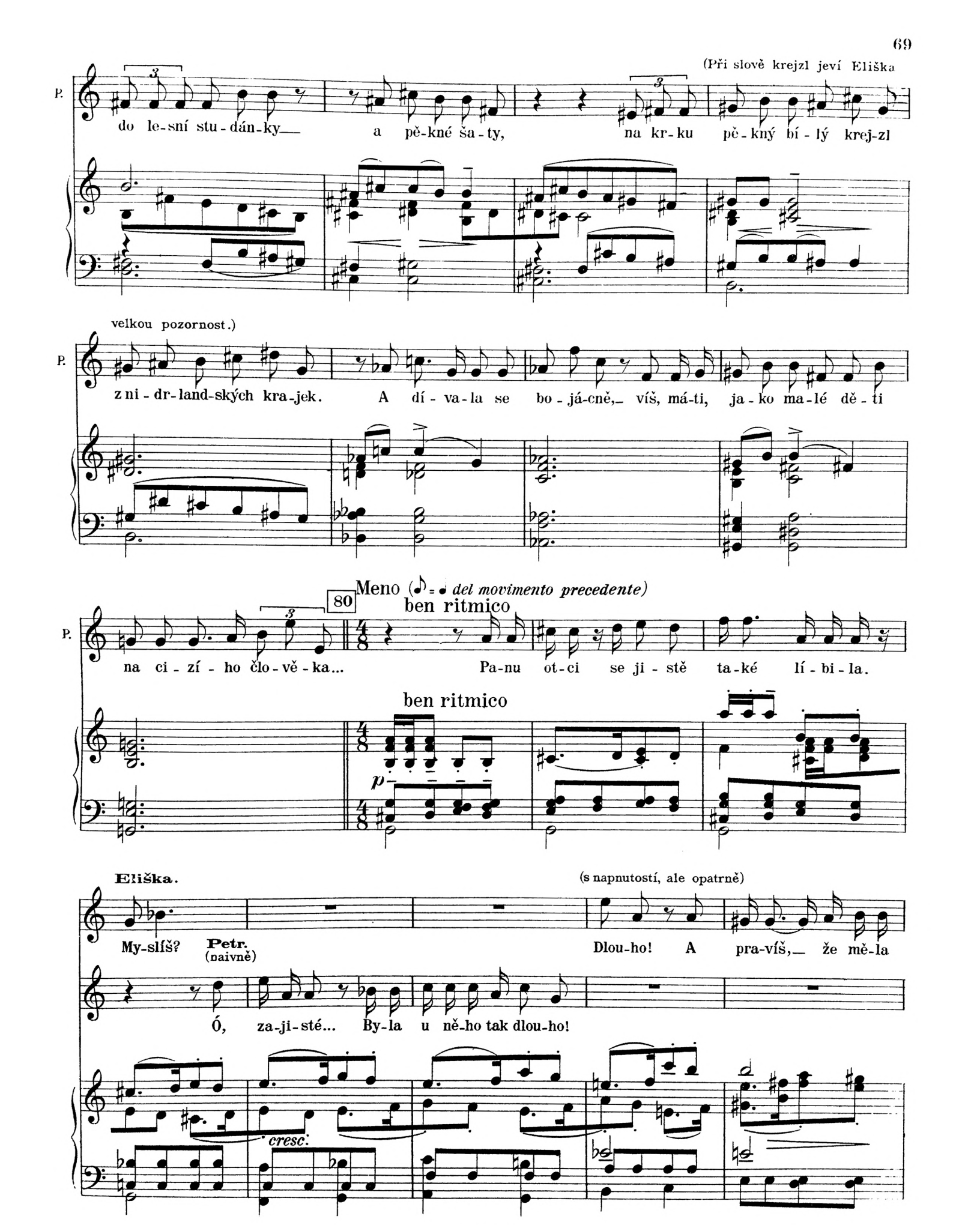
(Při slově krejzl jeví Eliška
P.
do le-sní stu-dán-ky— a pě-kné ša-ty, na kr-ku pě-kný bí-lý krej-zl
velkou pozornost.)
P.
z ni-dr-land-ských kra-jek. A dí-va-la se bo-já-cně,— víš, má-ti, ja-ko ma-lé dě-ti
80
Meno (♪ = ♩ del movimento precedente)
ben ritmico
P.
na ci-zí-ho člo-vě-ka... Pa-nu ot-ci se ji-stě ta-ké lí-bi-la.
ben ritmico
p
Eliška.
(s napnutostí, ale opatrně)
My-slíš? Petr. (naivně)
Dlou-ho! A pra-víš,— že mě-la
Ó, za-ji-sté... By-la u ně-ho tak dlou-ho!
cresc.

(zdánlivě lhostejně)

El. krej-zl? A viděl jsi ji,

Petr. Ja-ko sníh bí-lý.

El. když u-bí-ra-la se od pa-na ot-ce!

P. Ne... to-li-ko když šla tam.

mf

Sostenuto.

81 **Eliška** (k sobě)

Ja-ké příšer-né myšlenky.

Výstup X.

Doppio movimento.

(Švamberk vstoupí, nesa list papíru.)

Švamberk. (radostně)

Regent u-či-nil mně

81 Sostenuto.

Doppio movimento.

p

f non legato

(Obejme ji)

Šv. o - zná - me - ní, žes vrá - ti - la se. Mo - je dra - há, dra - há E - li - ško...

82 Meno

Eliška. (s chladností, již není s to přemoci.)

A - no, a - no... vrá - ti - la jsem se...

Tempo I.

Švamberk. (zpozoruje to)

Pro-bůh ži - vý...

82 Meno.

pp

Tempo I.

f

Šv. ty snad jsi ne-mo - cí po - sti - že - na?

(Posadí se.)

(Petr poklekne zase k Elišce a pohrává s její kabelou.)

Eliška.

Jsem u - na - ve - na.

ritard.

dim.

p

Poco meno.

Švamberk. (starostlivě)

83

Mu-síš so-bě pa-ní E-li-ško, od-po-čin-ku po-přá-ti. Snažně však prosím, a-bys

Šv. pod-pi-sem svým o-patři-la ten-to vej-host ji-sté pod-da-né.— O-na če-ká.—

Moderato.

Eliška (s pátravým pohledem na Švamberka a s důrazem.)

Jest to snad o-na hez-ká dí-vka z mě-sty-se Mi-ro-tic? **Švamberk.** (živě)

Ty víš?

Moderato

(opravuje se)

Šv. A-no... hez-ká je. Vlastně já si jí do-bře ne-vši-ml.

mf p mf p

84 **Eliška.** (stranou) (k Švamberk. chladně)

Je na roz - pa - cích... Přečtu vej - host, u - vá - žím a

mp *mf*

El. roz-ho-dnu.

Švamberk. (Odcházeje)

Dám jí vě - dě - ti, by si po-čka - la... Ta se na mne div - ně

p *più p*

(dívá se pátravě za ním, pak čte vejhost.) 85

El. My Krištof Eh-renreich ze Švamber-ka,

Šv. po-dí - va - la.

85

p

El. pán na Zví-ko-vě, Or - lí - ce, Bo - ru, Ke-střanech Bezdě-ko-vě, Cer-ho-ni-cích, Mi-ro-ti-cích

El.

a E - li - ška ze Švamber - ka, ro - ze - ná z Ro - žember - ka, ta z pře - du jme - no - va - ná

El.

zbo - ží k ne - díl - né ru - ce dr - ží - ce, zná - mo či - ní - me všu - de,

(Petr. pohrával si

El.

kdež by to - ho po - tře - ba na - sta - la že vy - ho - sťu - jem ze svých grun - tů

s její kabelou, otevřel ji, pohlédl všetečně do ní a vytáhl báseň Dačického, již tiše a opatrně rozevře a počne čísti.

El.

a ze zá - va - zku člo - vě - čenství propou - ští - me Mar - ké - tu, na si - ro - bu na - ro - ze nou dce - ru...

Eliška čte tiše dále, mezi čtením hladila Petříkovi něžně vlasy.)

(Vstane a jde do popředí. Ohlédne se chytrácky po Elišce.)

Petr. (k sobě)

Aj, ně - ja - ké sklá - dá - ní... Toť písmo pa - na Mi - ku - lá - še. A pa - ní má - ti nic

più p

86

Allegretto scherzando.

(Raduje se šibalsky)

P.

ne-zpo-zo-ro-va-la.

To si stro-pím

pp leggiero

staccato

P.

ve-se-lý šprým.

8

tr

Eliška. (dočetla, zamyšlena k sobě)

87

Sostenuto.

(Vstane, k Petrovi)

Jak o-cho-tně dá-vá jí vej-host. Pře-ji si kli-du

(Vezme vejhost a odejde v levo.)

El.

na chví-li.

Petr.

(Čte)

A teď si to sklá-dá-ní hez-ky pře-čtu. „Ó,

88

Andante con moto.

P.

paní vzácná, spanilá, ty podobu máš anděla..." To je bo-ží prav-da... pa-ní má-ti je sku-teč-ný

pp dolce passionato

(Čte)

P.

an-děl. „Ó, přijmi toto skládání, jest lásky moji vyznání! Jak vroucně tebe miluji..."

(Naivně)

P.

Ten má pa-ní má-teř rád! A ka-ždý ji cho-vá tak v lá-sce, ať u-ro-ze-ný ne-bo pod-da-ný.

(Zarazí se a zvolna v zamyšlení opakuje)

(Čte)

P.

„Jak vroucně tebe miluju, však hořem v hrob se schyluju." Však ho-řem v hrob se

89

Poco più.

P.

schy-lu-ju. To-mu ne-roz-u-mím... Jez-dí na ko-ni,

mf *non legato* *p*

P.

v kost-ky hra-je... ví- -no pi-je...

mf *f*

Meno, *come sopra.* ritard.

P.

a to hod-ně a řek-ne: „ho-řem v hrob se schy-lu-ju.“ Proč?

f *p*

(Čte)

90 „Když v milost tvoje bezcitnost se nezmění, tak zár mutek mne v kostru promění.“

a tempo poco più

allargando

mf *f* *dim.*

Sostenuto.

(S udivenim)

(Zamyslí se)

P.

Bezcit-nost? Zár-mu-tek Ko-stra? A-le to-hle je po-div-né.— To-mu

p *mp* *mf* *p*
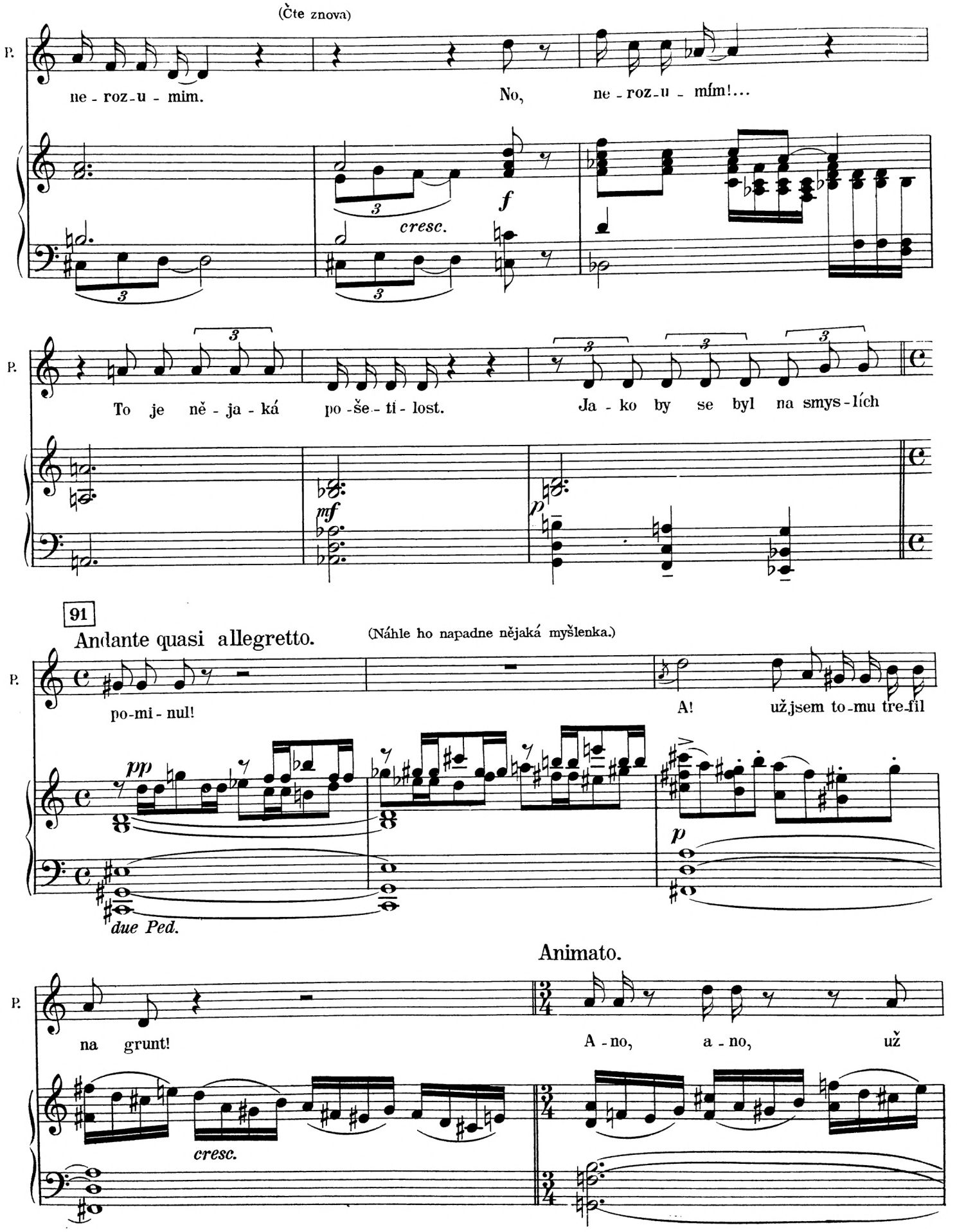
(Čte znova)
P.
ne - roz - u - mim.
No,
ne - roz - u - mím!...
f
cresc.
P.
To je ně - ja - ká po - še - ti - lost.
Ja - ko by se byl na smys - lích
mf
p
91
Andante quasi allegretto.
(Náhle ho napadne nějaká myšlenka.)
P.
po - mi - nul!
A!
už jsem to - mu tre - fil
pp
p
due Ped.
Animato.
P.
na grunt!
A - no,
a - no,
už
cresc.

(Chytrácky)

P. vím, co v tom vě - zí! Ó,

f

Allegretto.

P. já už ne-jsem tak ne - vě - do - mé pa - cho - le, ja - ko jsem kdy - si

mf ben ritmico

P. bý - - val. Já už mám ta - ké z mnohých vě - cí roz-um, ja - ko sta - rý člo-věk.

Výstup XI.

Andante.

Švamberk (z pravé strany)

Aj pa - ne Pe - tře, ty se tu u - číš z pa - mě - ti la - ti - ně?

ritard.

Allegretto scherzando.

92 **Petr** (šelmovsky).

O, pa-ne ot - če to bu-de kra - to - chvil-ný šprým. Pa - ní má - ti

p *stacc.*

P.

bu - de tak - hle po - bí - ha - ti po ko - mna - tě a hle - da - ti.

cresc.

93

(Napodobí Elišku hledaje po komnatě.)

P.

Pa - ne bo - že... kam se to po - dě - lo...

p *f* *p* *f*

P.

Kam se to stu - chlo— toť to sám skří - tek

p *f* *p* *f*
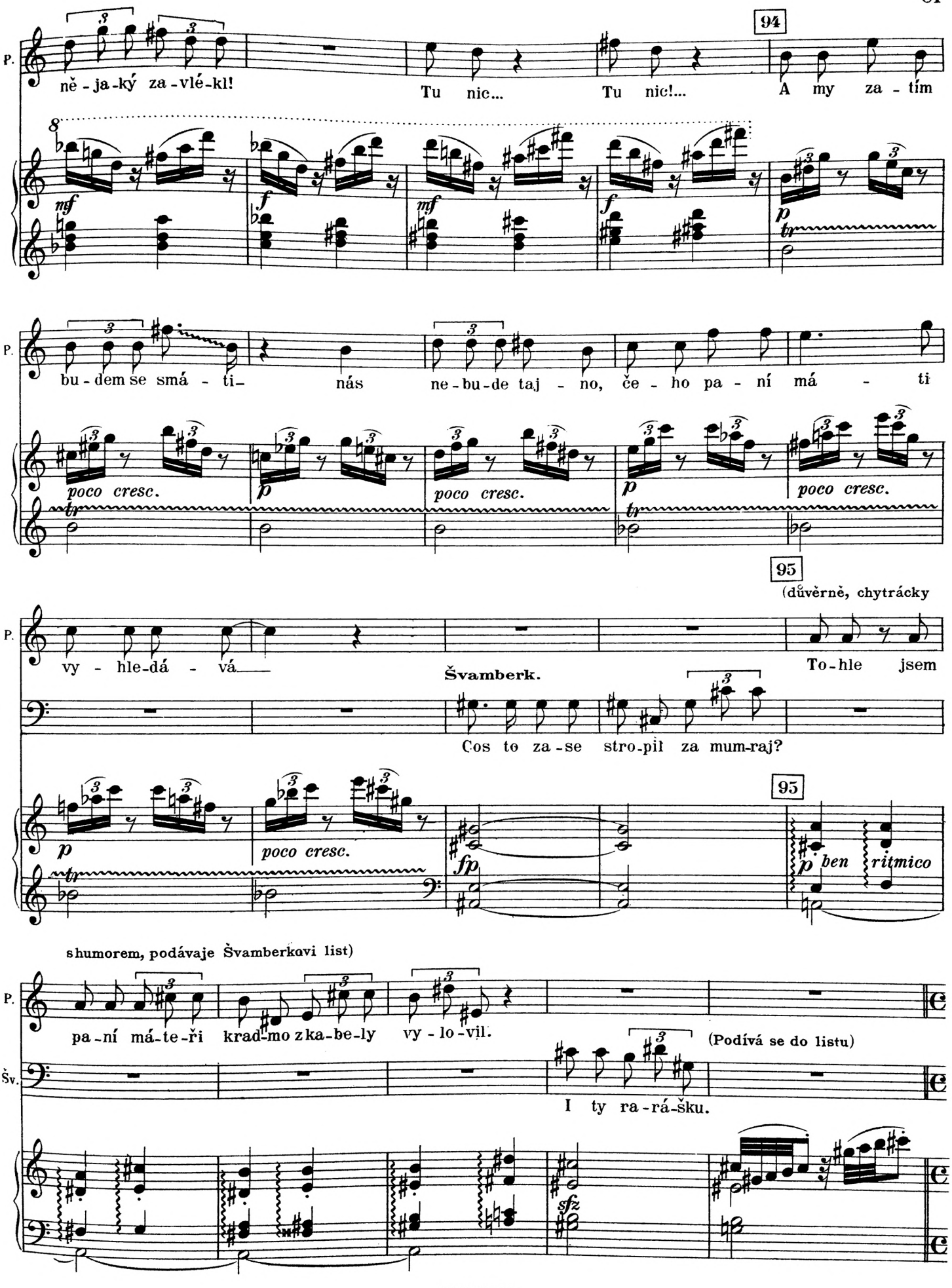
94
P.
ně - ja - ký za - vlé - kl!
Tu nic...
Tu nic!...
A my za - tím
mf
f
mf
f
p
tr
P.
bu - dem se smá - ti -
nás
ne - bu - de taj - no, če - ho pa - ní má - ti
poco cresc.
p
poco cresc.
p
poco cresc.
tr
95
(důvěrně, chytrácky
P.
vy - hle - dá - vá
Švamberk.
To - hle jsem
Cos to za - se stro - pil za mum - raj?
95
p
poco cresc.
fp
p ben ritmico
shumorem, podávaje Švamberkovi list)
P.
pa - ní má - te - ři
krad - mo z ka - be - ly
vy - lo - vil.
(Podívá se do listu)
Šv.
I ty ra - rá - šku.
sfz

Andante.

Animato.

(Výbuch zlosti)

(zamává pravicí)

Šv. Pís - mo Da-čické - ho. Co-že? ten lo - tr! Já ho

pp f

Petr (ulekne se).

Pro-bůh, pa - ne ot - če ko-ho chceš za-mor-do-vat?

Šv. za - bi - ju!

ritard.

accentato

96

Švamberk (rozpačitě, hledá výmluvu)

Meno.

Já? Je - do - va - té - ho ko - má - ra bzu-čel mi kol hla - vy.

fp

Petr (upokojen)

A tak!

Šv. Ne-vy-zraď, Pe-tříčku, pa-ní má-te-ři, žes mi dal to pě-kné sklá-dá - ní.

p pp *misterioso*
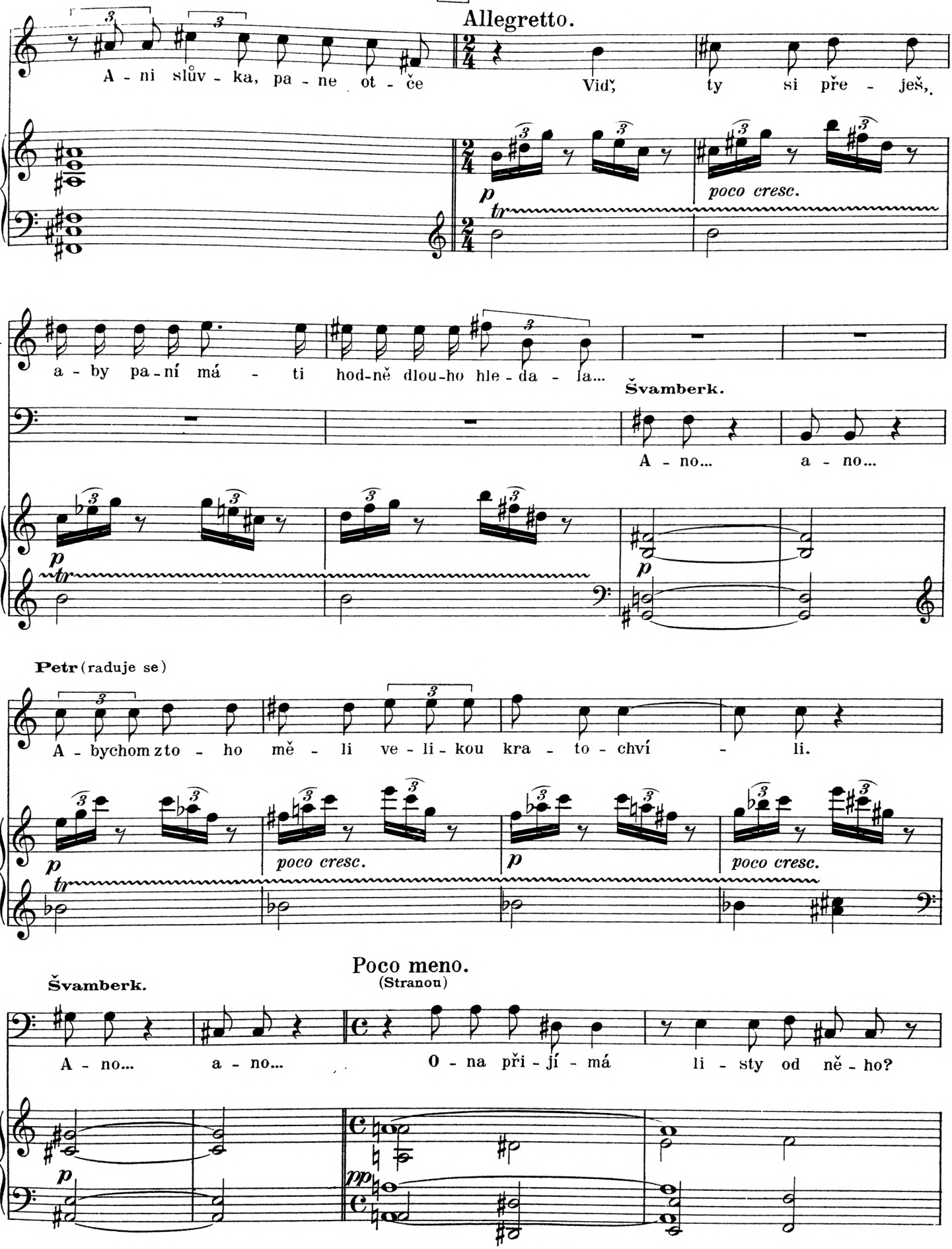
Allegretto.
A - ni slův - ka, pa - ne ot - če
Vidy, ty si pře - ješ,
poco cresc.
P.
a - by pa - ní má - ti hod-ně dlou-ho hle - da - la...
Švamberk.
A - no... a - no...
Petr (raduje se)
A - bychom zto - ho mě - li ve - li - kou kra - to - chví - li.
poco cresc.
poco cresc.
Poco meno.
(Stranou)
Švamberk.
A - no... a - no...
O - na při - jí - má li - sty od ně - ho?

Andante con moto.

Petr.

A - le, pa-ne ot - če, proč dal pan Mi-ku-láš pa-ní má - te - ři to sklá-dá-ní?

p

riten.

Švamberk (na rozpacích, stranou)

Co bych mu ho - nem ře - kl?

a tempo

(k Petrovi)

98

To je pře - ce zřej - mé... On... on

riten.

Šv.

u - či - nil to sklá-dá - ní na po-čest pa - ní má - te - ři...

a tempo

vždyť víš, že je

Petr.

A - le, pa - ne ot - če, proč ří - ká, že se

riten.

Šv.

po - e - ta.

riten.

99 a tempo (♩.=♩ del mov. prec.)

P.

ho - řem v hrob schy - lu - je_ že se v ko - stru pro - mč - ní...?

espress.

Petr (chytrácky)

Švamberk (rozpačitě).

(stranou)

Pa-nc ot-če, mne ně-co na-pa-dlo.

Víš, věc má se tak. Co bych mu tak na mlu-vil?

Poco meno.

(vezme čiši)

P.

(s úzkostí)

Že to sklá-dá-ní

ritard.

Šv.

Pa - ne Bo - že, co ho a - si na - pa - dlo?

ritard.

Poco meno.

p

(nápodobí opilého)

P.

— pan Mi-ku-láš se-psal jsa truň-kem ob-tí-žen a pře-mo-žen...

100 Allegretto.

P.

On je také jeden z mokré čtvrti! On, že se hořem v hrob schyluje?

mf ben ritmico

P.

On! Ty zmatené pošetilosti mohl skládati jen

cresc.

P.

tehda, když mu ví no smysly zmodrchalo!

Švamberk.

Příšám

101

101

f

(živě a radostně)

Šv.

Bůh, tys důvtipné pachole! Uhodl jsi! To spisoval

dim.

Come sopra.

Petr (s radostí)

Tak

(Stranou)

Šv. jsa truň-kem ob - tí - - žen... Bo-hu dík, ne-po-ro-zu-měl to-mu.

Come sopra.

p

(Petr nasadí si v pozadí helmu na hlavu, vybere si kord a ohání se jím na zkoušku po šermířsku.)

P. vi - díš, pa-ne ot-če, jak už jsem chy-trý.—

(v popředí k sobě)

Šv. Ten lo-tr proradný! —

mf

102 Agitato.

Šv. A - le já vy - še-třím vše-chny tvé pra-kti - ky a for - te - le a

p

cresc. ma non troppo

Šv. při - sám Bůh, na - le - znu - li vi - ny na to - bě,

(Odejde v pravo.)

Šv. bu-de to tvůj po-sled-ní fre-jíř-ský kou-sek!

f

103

dim. *poco sfz* ritenuto

Výstup XII. (Dačický vstoupí středem.)

Meno, quasi Andante con moto.

Petr.

Pa-ne Mi-ku-lá-ši, pro-sím, rač mě vzí-ti na cvik v šer-mu.

p

Dačický.

Jdi na-před do zbroj-ni-ce, pa-ne Pe-tře, při-jdu za te-bou.

colla parte

Petr.

Pa-ne Mi-ku-lá-ší, už hnedle bu-du u-mět z pa-mě-ti ty ver-še, jež jsi vče-ra pro mne slo-žil.
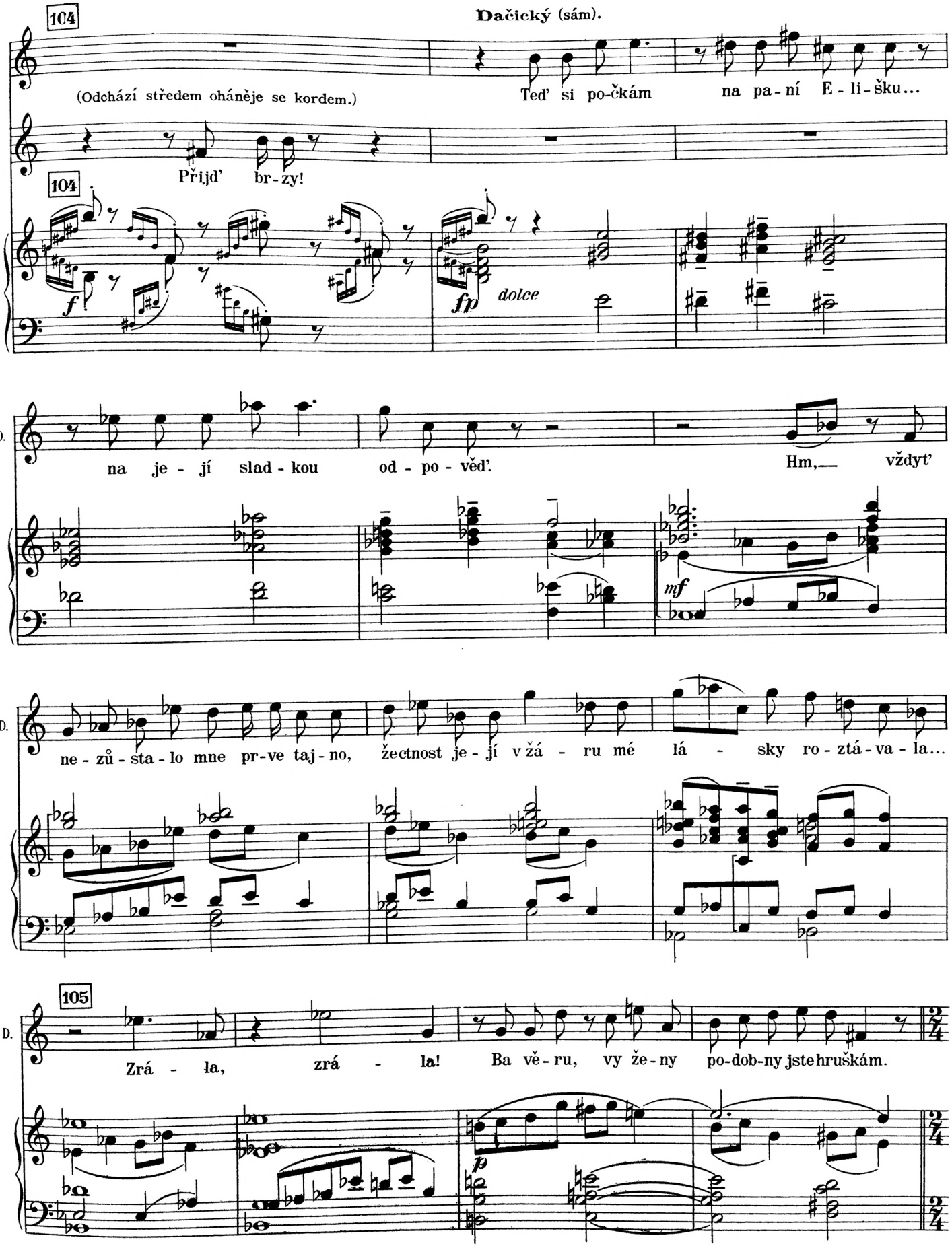
104
Dačický (sám).
(Odchází středem oháněje se kordem.)
Teď si po-čkám na pa-ní E-li-šku...
P.
Přijď br-zy!
104
f
fp dolce
D.
na je-jí slad-kou od-po-věď.
Hm,— vždyť
mf
D.
ne-zů-sta-lo mne pr-ve taj-no, žectnost je-jí v žá-ru mé lá-sky ro-ztá-va-la...
105
D.
Zrá-la, zrá-la! Ba vě-ru, vy že-ny po-dob-ny jste hruškám.
p
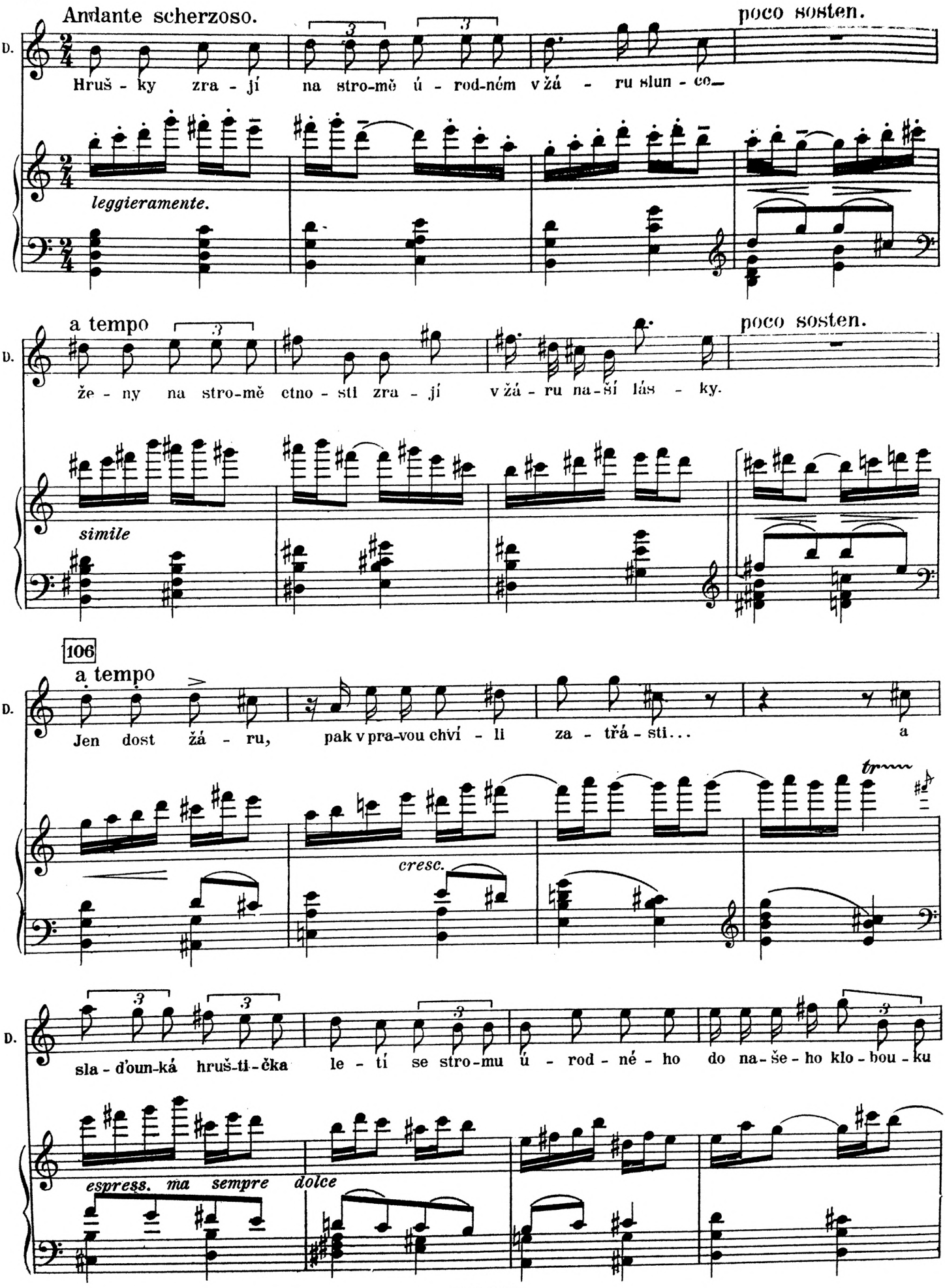
Andante scherzoso.
poco sosten.
D.
Hruš - ky zra - jí na stro-mě ú - rod-ném v žá - ru slun - ce—
leggieramente.
a tempo
poco sosten.
že - ny na stro-mě ctno - sti zra - jí v žá - ru na-ší lás - ky.
simile
106
a tempo
Jen dost žá - ru, pak v pra-vou chví - li za - tří - sti... a
tr
cresc.
sla-ďoun-ká hruš-ti-čka le - tí se stro-mu ú - rod - né - ho do na-še-ho klo-bou-ku
espress. ma sempre dolce
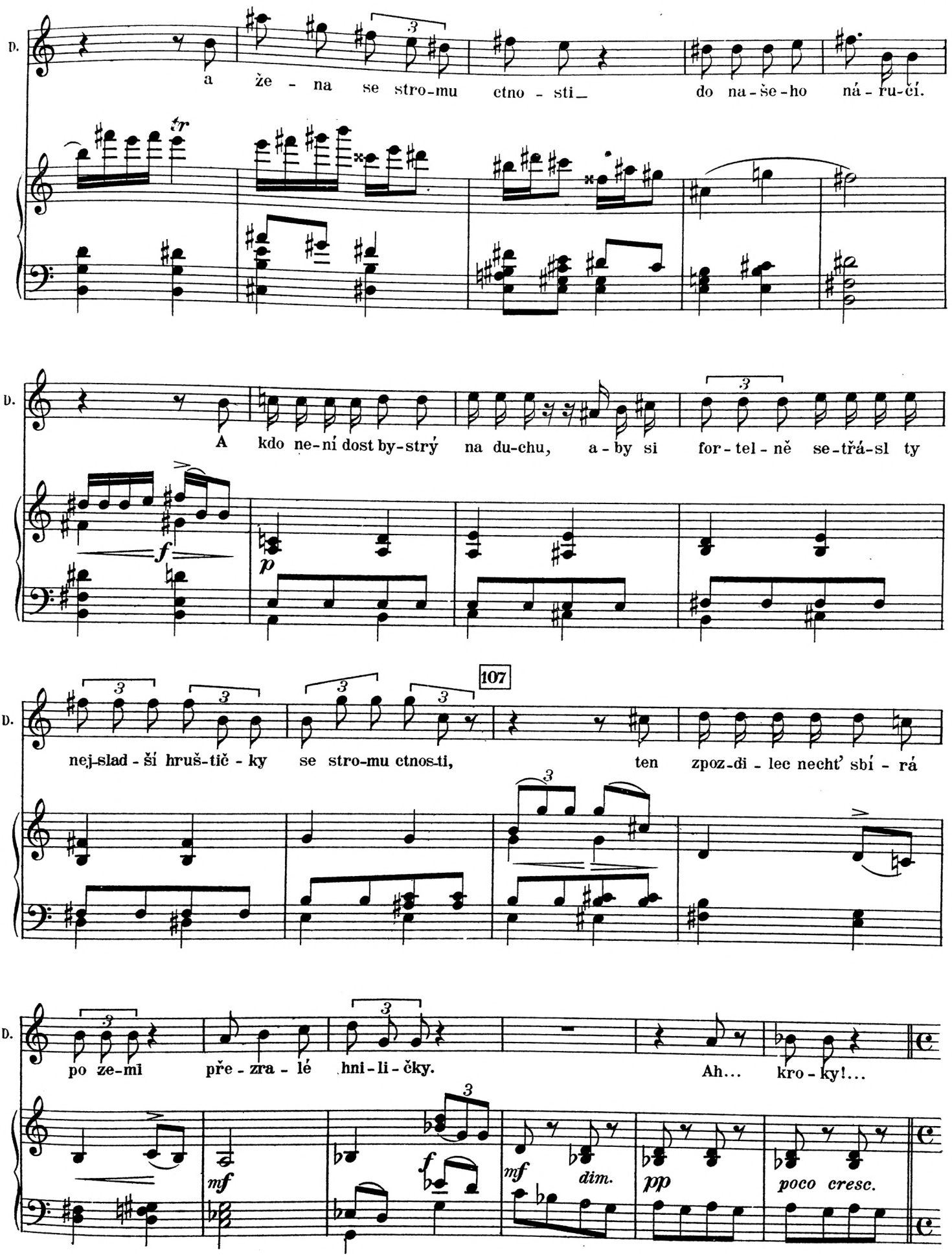
D.
a že - na se stro-mu etno - sti do na - še - ho ná - ru-čí.
tr
D.
A kdo ne-ní dost by-strý na du-chu, a - by si for - tel - ně se-třá-sl ty
f
p
D.
nej-slad - ší hruš-tič - ky se stro-mu ctnos-ti, ten zpoz-di - lec nechť sbí - rá
107
D.
po ze-mi pře - zra - lé hni - li - čky. Ah... kro - ky!...
mf
f
mf
dim.
pp
poco cresc.

Výstup XIV.
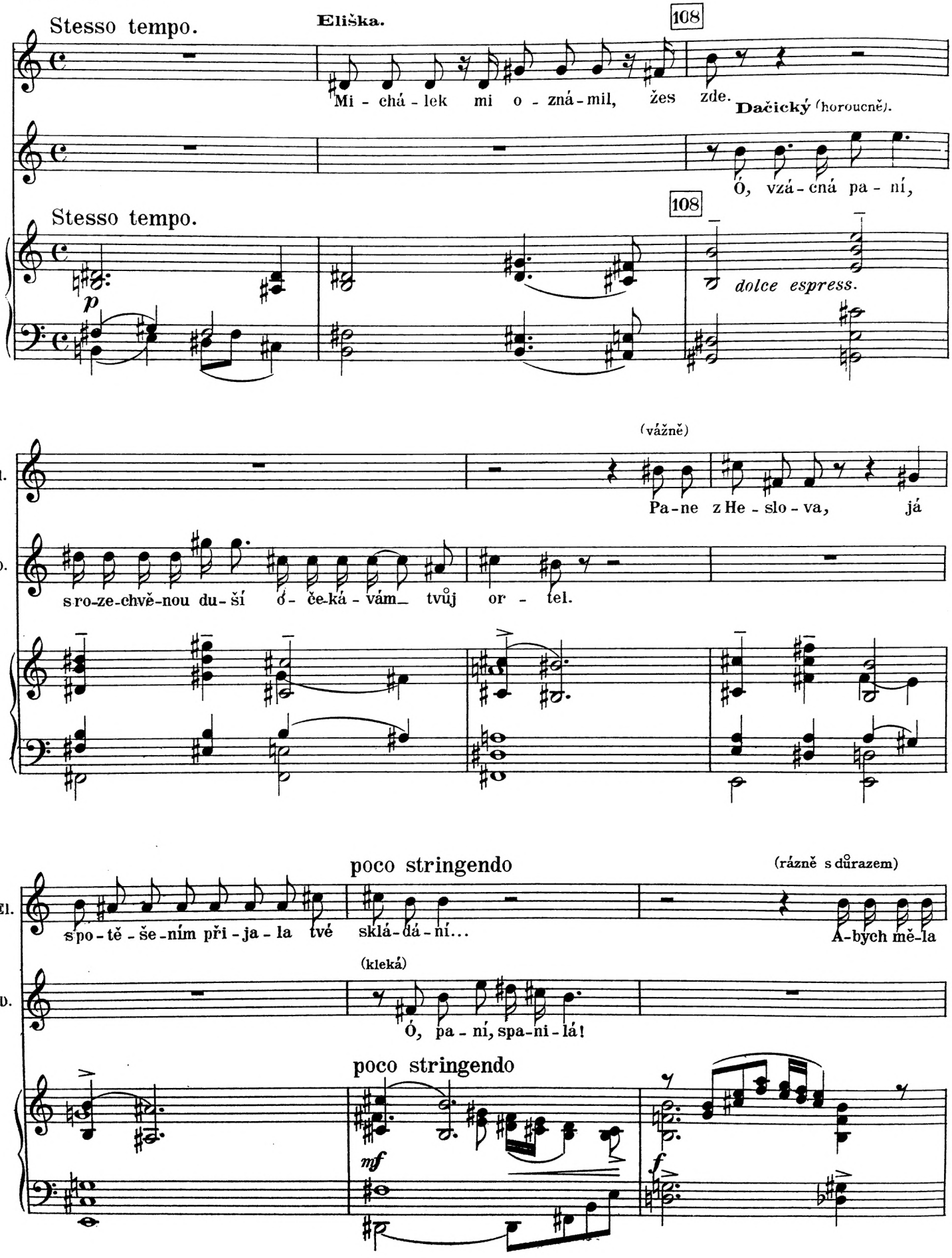
Stesso tempo.
Eliška.
108
Mi - chá - lek mi o - zná - mil, žes zde.
Dačický (horoucně).
Ó, vzá - cná pa - ní,
Stesso tempo.
108
p
dolce espress.
(vážně)
El.
Pa - ne z He - slo - va, já
D.
sro-ze-chvě-nou du - ší ó - če-ká - vám tvůj or - tel.
poco stringendo
(rázně s důrazem)
El.
spo - tě - še - ním při - ja - la tvé sklá - dá - ní...
A-bych mě-la
(kleká)
D.
Ó, pa - ní, spa-ni - lá!
poco stringendo
mf
f

risoluto

(Dačický nanejvýš překvapen nemůže ani

El.

zbraň bez-peč-nou — pro-ti tvým ob-mys-lům a ne-po-čest-ným ná-stra-hám.—

109

(opravdově a úsečně)

promluviti)

El.

Až bu-de dnes ce-lý or-loj u-ka-zo-va-ti na po-le-dne,

dim.

p

(ukazuje na kabelu)

El.

o-devzdám tvé sklá-dá-ní pa-nu Kri-što-fo-vi, by zvě-děl že má že-nu po-čest-nou,

110

(Jako prvé)

El.

a-le pří-te-le ne-poc-ti-vé-ho a zrá-dné-ho. Ne-boť jen

Dačický (sklamán).

Vzá-cná pa-ní...

110

cresc.

f

dim.

p
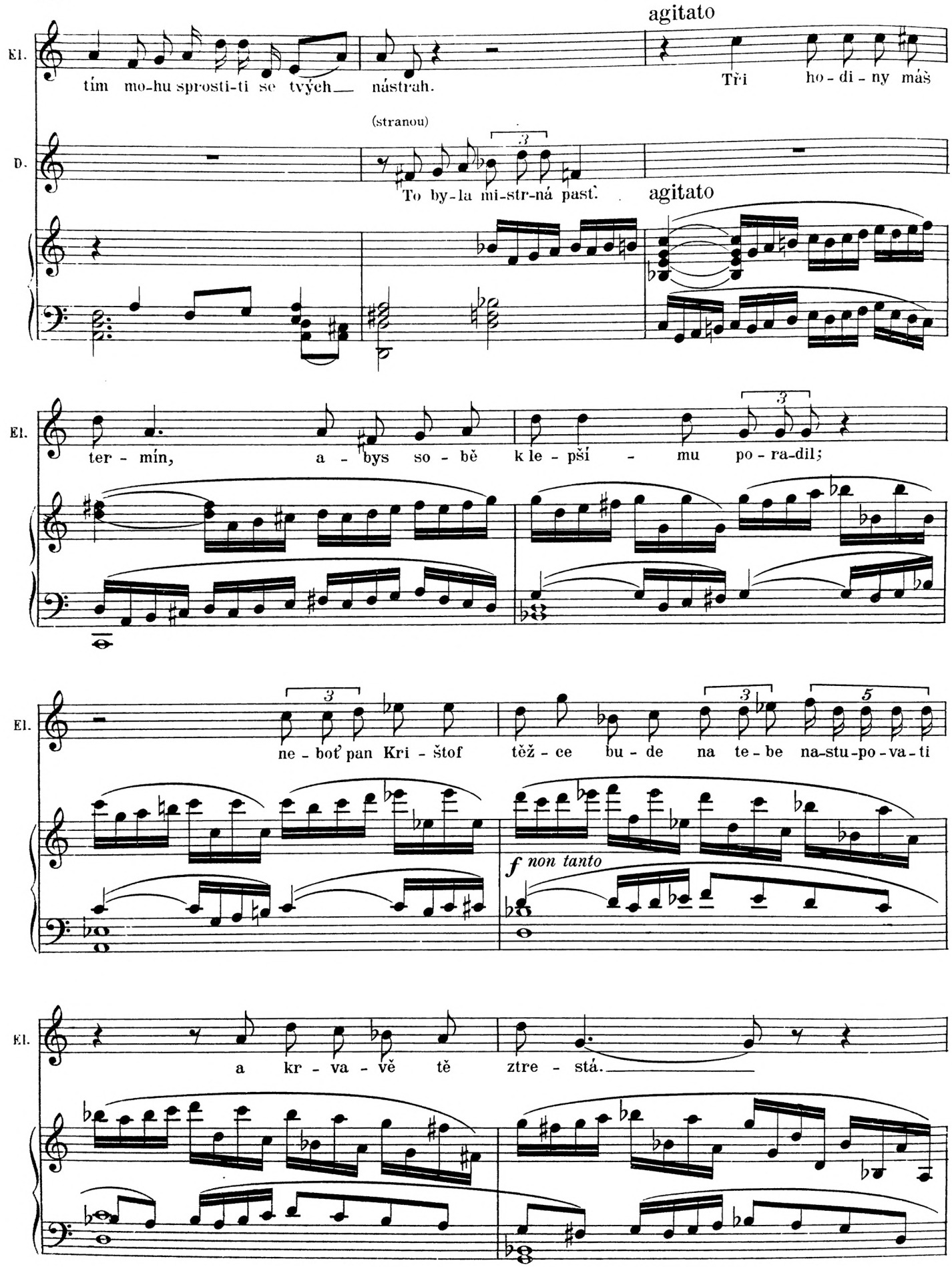
El.
tím mo-hu sprosti-ti se tvých nástrah.
agitato
Tři ho-di-ny máš
D.
(stranou)
To by-la mi-str-ná past.
agitato
El.
ter-mín, a-bys so-bě k le-pší-mu po-ra-dil;
El.
ne-boť pan Kri-štof těž-ce bu-de na te-be na-stu-po-va-ti
f non tanto
El.
a kr-va-vě tě ztre-stá.
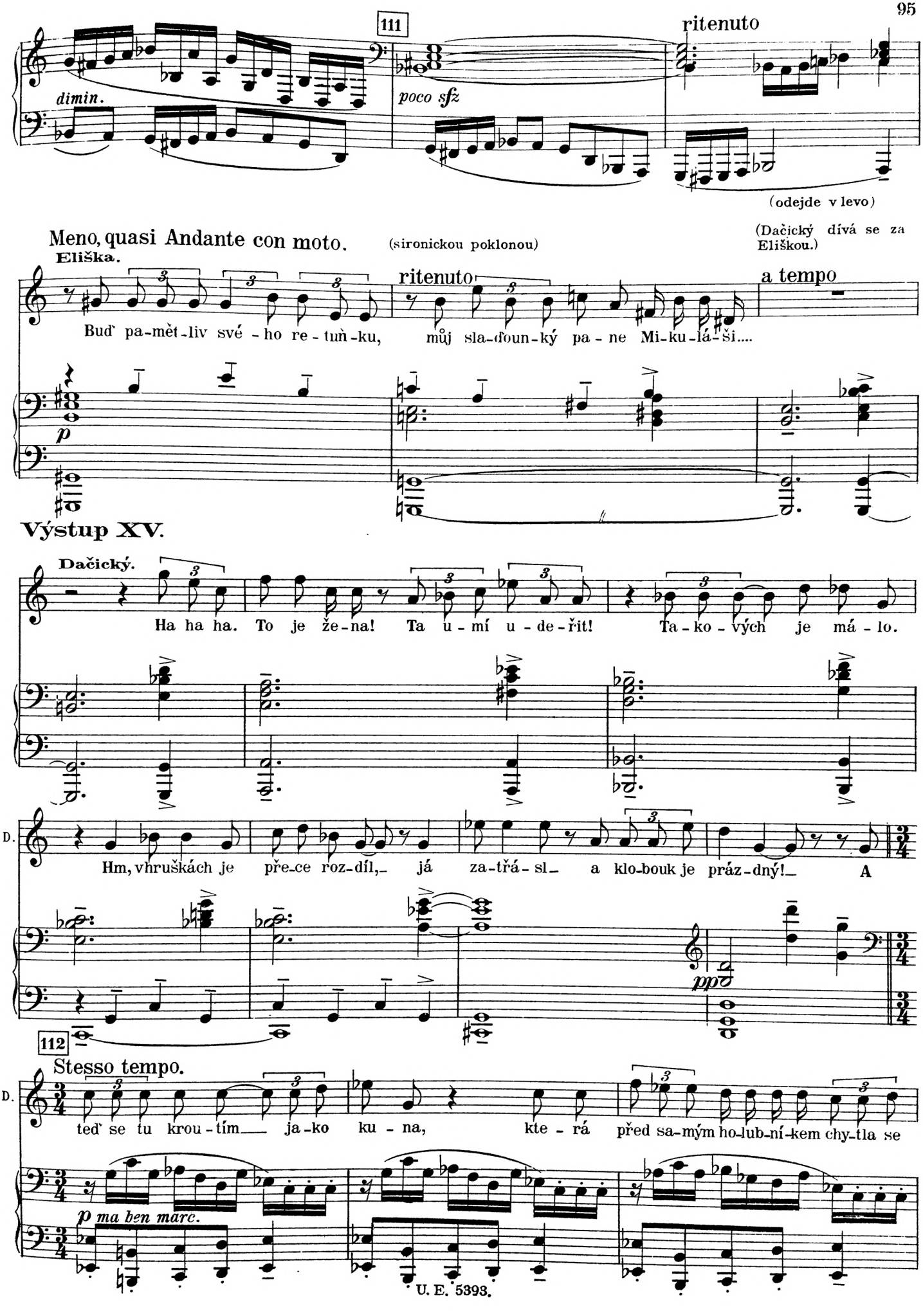
111
ritenuto
dimin.
poco sfz
(odejde v levo)
(Dačický dívá se za Eliškou.)
Meno, quasi Andante con moto.
(sironickou poklonou)
Eliška.
ritenuto
a tempo
Buď pa-mět-liv své-ho re-tuň-ku, můj sla-ďoun-ký pa-ne Mi-ku-lá-ši....
p
Výstup XV.
Dačický.
Ha ha ha. To je že-na! Ta u-mí u-de-řit! Ta-ko-vých je má-lo.
D.
Hm, vhruškách je pře-ce roz-díl,— já za-tře-sl— a klo-bouk je práz-dný!— A
pp
112
Stesso tempo.
D.
teď se tu krou-tím— ja-ko ku-na, kte-rá před sa-mým ho-lub-ní-kem chy-tla se
p ma ben marc.
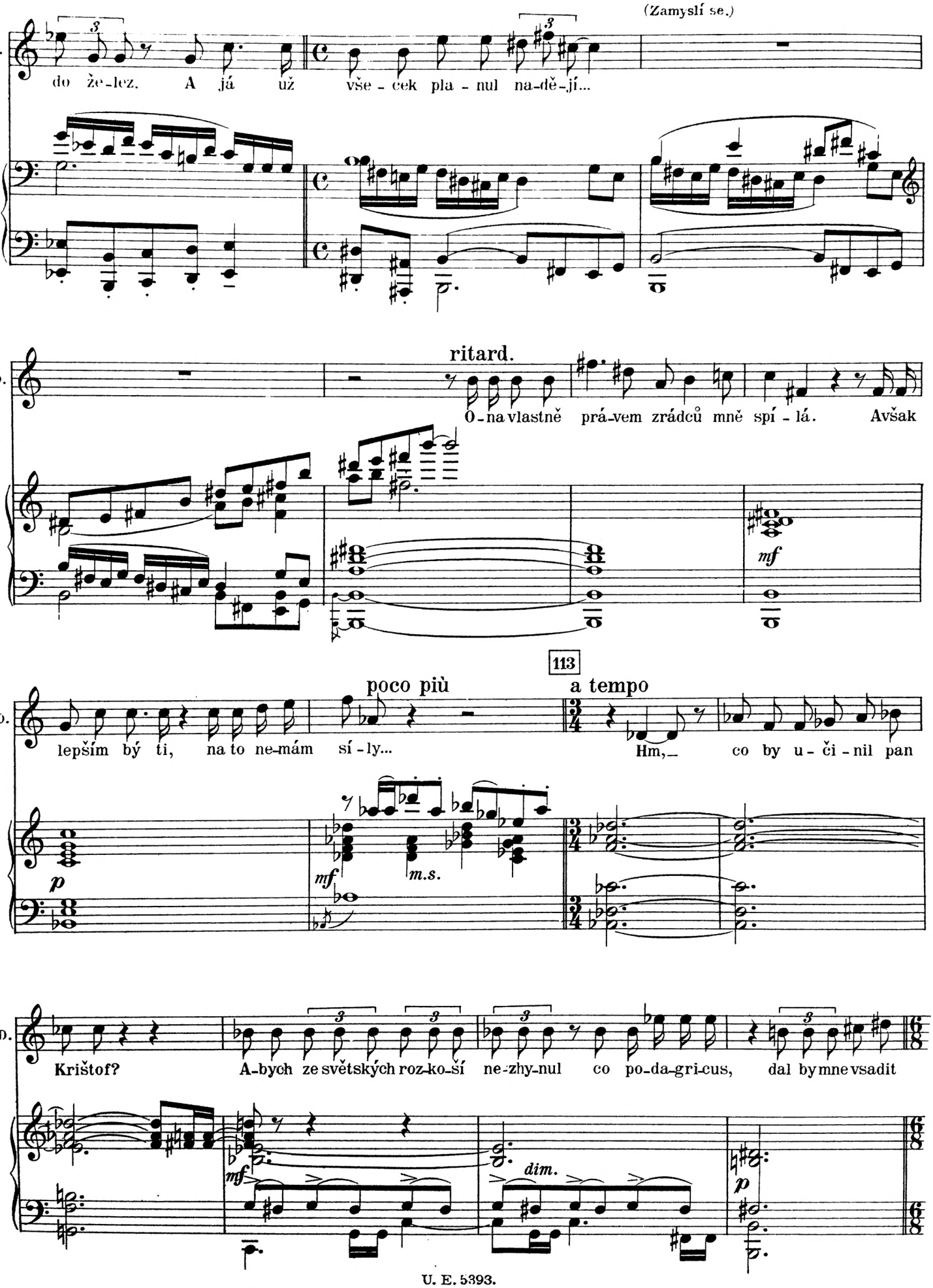
(Zamyslí se.)
D.
do že-lez. A já už vše-cek pla-nul na-dě-jí...
ritard.
O-na vlastně prá-vem zrádců mně spí-lá. Avšak
mf
113
poco più
a tempo
lepším bý ti, na to ne-mám sí-ly... Hm,— co by u-či-nil pan
p
mf
m.s.
Krištof? A-bych ze světských roz-ko-ší ne-zhy-nul co po-da-gri-cus, dal by mne vsadit
mf
dim.
p

sostenuto

D. do hla-do-mor-ny. Tři ho-di-ny ter-mín... Ty po-stačíš,— a-bych

precipitando

f sf pp

114

D. ne-roz-žeh-nal se stím-to svě-tem ve spo-leč-no-sti zví-kov-ských krys, pa-vou-kův a

(ukáže oknem)

D. ne-to-pý-rův— vhlu-bi-ně tam té pří-šer-né— a za-smu-ši-lé— vě-že.

p

115

(Dá si klobouk na hlavu.)

Poco più.

D. Brrr! To bych se ra-dě-ji chtěl u-to-pit vká - - di

mf

D. ví - - - - - - - - na

f

Výstup XVI.

♩ = ♩. del mov. prec.

(Odchází.) (Salomena vyjde s Marketou středem.) **Salomena.**

Pojď dce-ru-ško pojď. **Dačický** (pokloní se hluboce

A, vzá-cná pa-ní

♩ = ♩. del mov. prec.

fp

116

(již to lichotí)

S. spříznakem ironie). U-ro-ze-ný pa-ne...

D. ka-šte-lá-no-vá— Ví-te-li pak, jak vy dvě ny-ní

116

poco cresc.

(Ukáže na Markétu.)

D. vy-hlí-ží-te? Ten-to spa-ni-lý frau-ci-mor,— ja-ko dra-ho-cen-ný

dolce

(k Salomeně řízně.)

D. po-klad a vy jste ten sta-rý še-re-dný drak, kte-rý ho hlí-dá.—

sfz *f* *sfz*

117 Poco più.
(Odejde rychle středem.)

Salomena (velmi rozlobena).

I ty zhej-ra-lý hej-sku! A ta-ko-vé

strepitoso

S. er-bovní po-bu-dy je-ho Mi-lost po ce-lé ne-dě-le nád-her-ně ži-vo-by-tím

S. o-pa-tř'u-je.

dim. poco riten.

118 Maestoso.
(podepře si boky, k Markétě pyšně)

S. Já tě bu-du te-dy u Je-jí Mi-lo-sti moc-nou svou pří-mlu-vou fe-dro-va-ti, by tě

(Ostře.)

S. ze zá-va-zku člo-vě-čen-ství pro-pu-sti-ti rá-či-la. A-le ty spíš za-slu-hu-ješ,

mf

S. a - by tě zpo - ku - ty na trd - li - ci po - sa - dil. Jdeš s po - ní - že - nou

sup - pli - ka - cí a na - stro - jíš se ja - ko - bys si vy - šla

119

S. na frej! Vy - šper - ku - je se bra - bant_ ským krejzlem

p *leggiero*

S. ja - ko ně - ja - ká hra - bín - ka! Je - jí Mi - lost, pa - ní

poco cresc. *mf*

S. ne - ná - vi - dí pej - chu všat - stvu u li - dí pod - da - ných...
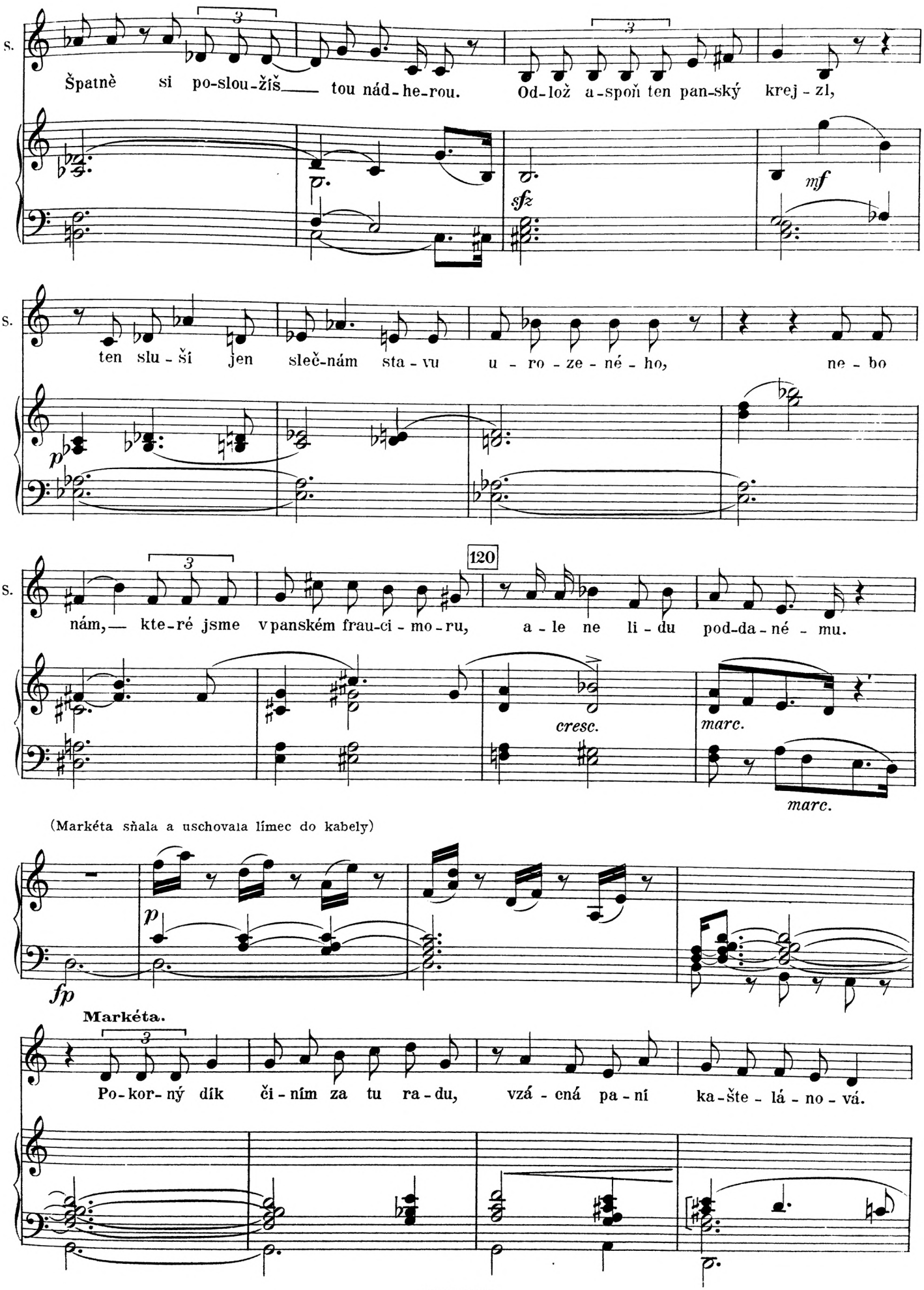
S.
Špatně si po-slou-žíš tou nád-he-rou. Od-lož a-spoň ten pan-ský krej-zl,
sfz
mf
S.
ten slu-ší jen sleč-nám sta-vu u-ro-ze-né-ho, ne-bo
p
S.
nám, kte-ré jsme v panském frau-ci-mo-ru, a-le ne li-du pod-da-né-mu.
120
cresc.
marc.
marc.
(Markéta sňala a uschovala límec do kabely)
p
fp
Markéta.
Po-kor-ný dík či-ním za tu ra-du, vzá-cná pa-ní ka-šte-lá-no-vá.
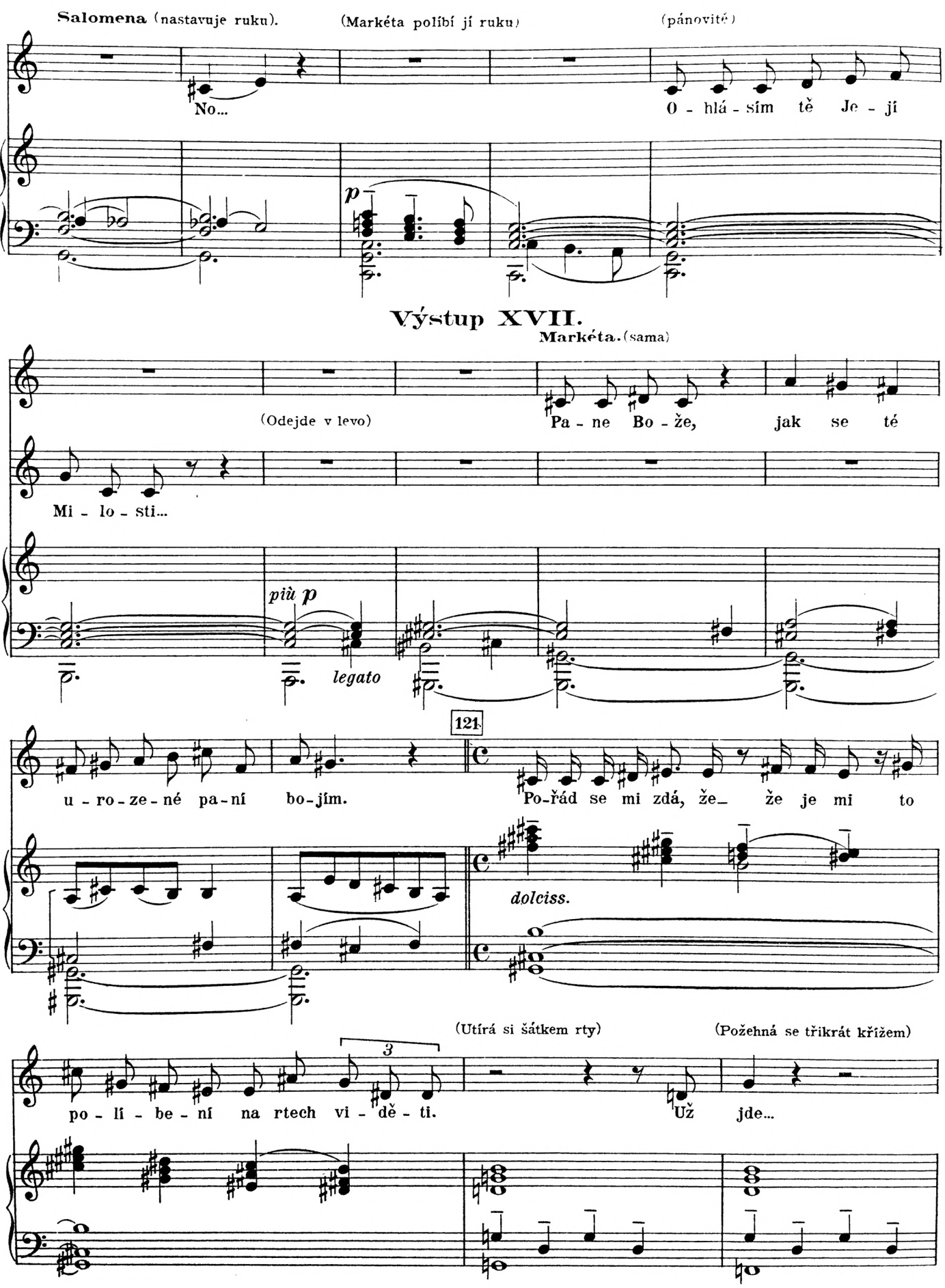
Salomena (nastavuje ruku).
(Markéta políbí jí ruku)
(pánovitě)
No...
O - hlá - sím tě Je - jí
p
Výstup XVII.
Markéta. (sama)
(Odejde v levo)
Pa - ne Bo - že, jak se té
S.
Mi - lo - sti...
più p
legato
121
M.
u - ro - ze - né pa - ní bo - jím.
Po - řád se mi zdá, že_ že je mi to
dolciss.
(Utírá si šátkem rty)
(Požehná se třikrát křížem)
3
M.
po - lí - be - ní na rtech vi - dě - ti.
Už jde...

Výstup XVIII. **Eliška.** (vlídně)

(Spatřic, že nemá Markéta límec, trhne sebou.)

(stranou)

Tys te - dy Mar-ké - ta Zvě-ři - no - va?

Krej - zl

poco cresc.

(Přemáhá se, pak úsečně k Markétě)

(Jde do popředí)

El.

ne-má! —

Vím již, zač žá-dáš...

dám tě pozdě - ji za-vo-la-ti...

dim.

Markéta. (zaražena)

Po - ní - že - ný dík — či - ním.

Salomena.

Tak ví - díš, jak

(s pláčem)

M.

Ó,

S.

rá - či - la být Je - jí Mi - losť k to - bě do - bro - ti - va.
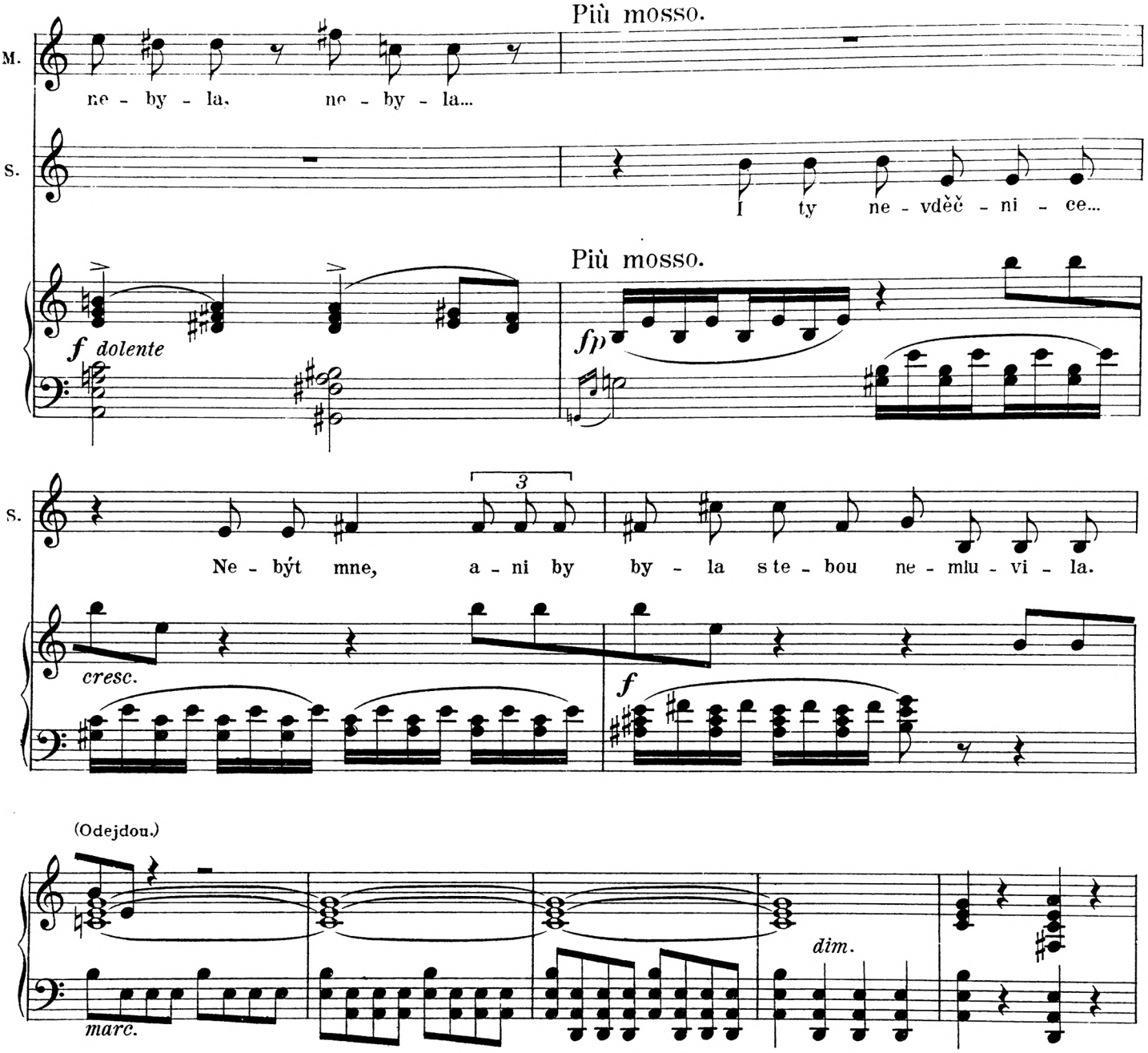
Výstup XIX.

Meno quasi Andante.

Eliška. (v popředí k sobě) (Tonem žárlivosti)
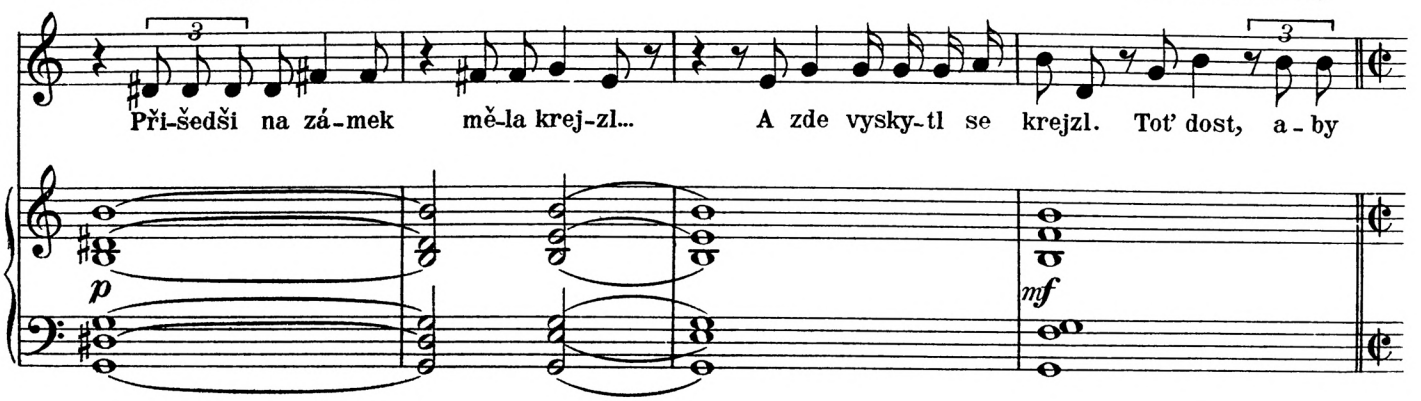
Sostenuto. (náhle mírně)

123

Andante.

El.

nej-dů-vèr-něj-ší že-na sta-la se zvě-da-vou.—

f patetico

sub. p

f pesante

Švamberk (vyjde z pravé strany, chladně a přísně)

Pa-ní E-li-ško, mu-sím ste-bou o váž-né vě-ci pro-mlu-vi-ti.

Eliška.

To-li-kéž— i já, pa-ne Kri-što-fe, so-bě žá-dám. (chladně)

A

Šv.

Rač mi ří-ci, co zna-me-ná.....

(Položí na stůl límec, jejž ze šatů vyndala)

124

El.

ty mně rač ří-ci, co zna-me-ná..... Co? Ten-to krej-zl!

pp *f*

Šv.

pp *f*

Co? Ten-to

124

mf *pp* *p*
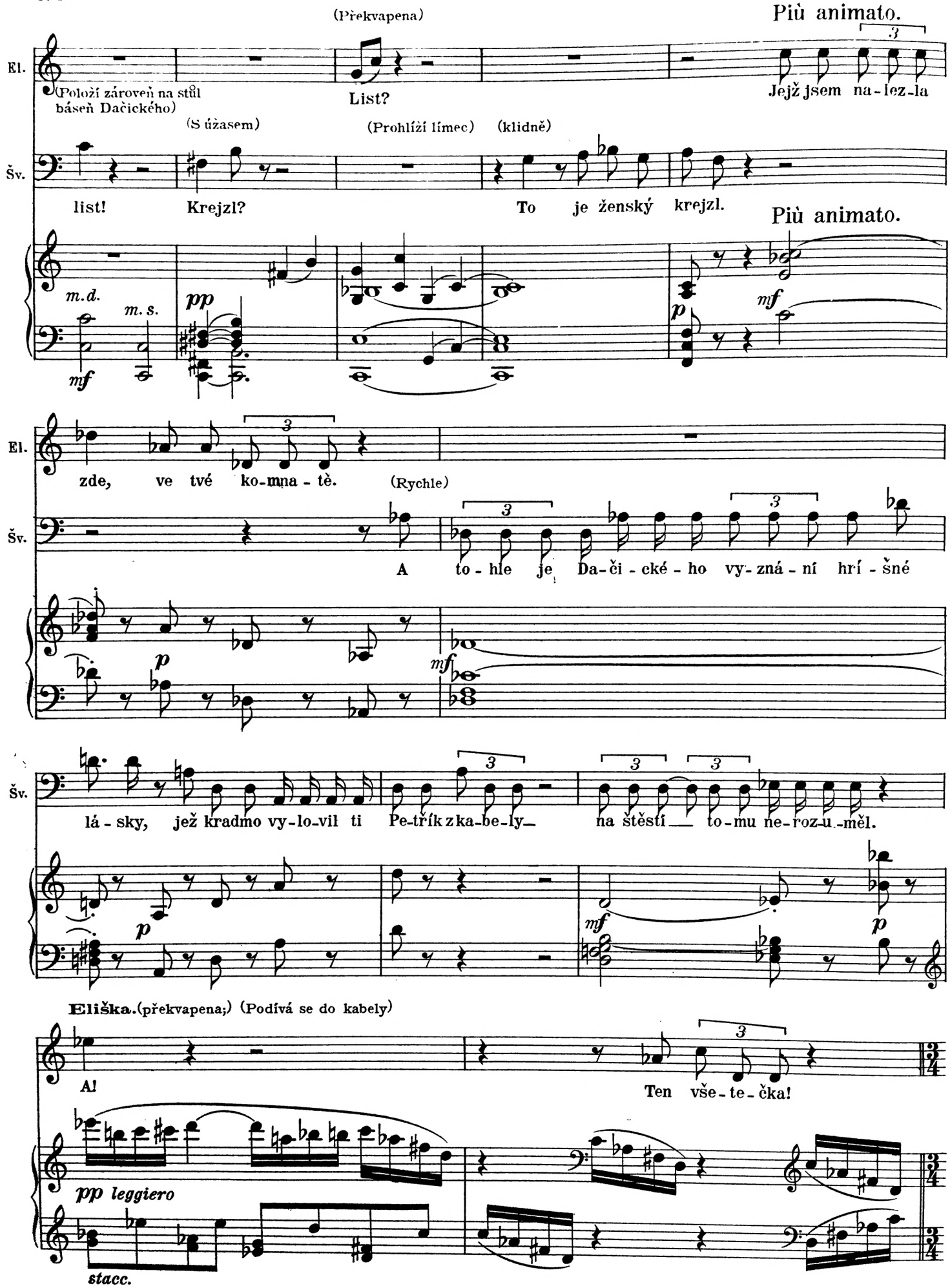
(Překvapena)
Più animato.
El.
(Položí zároveň na stůl báseň Dačického)
List?
Jejž jsem na-lez-la
(S úžasem)
(Prohlíží límec)
(klidně)
Šv.
list!
Krejzl?
To je ženský krejzl.
Più animato.
m.d.
m.s.
pp
mf
p
mf
El.
zde, ve tvé ko-mna-tě.
(Rychle)
Šv.
A to-hle je Da-či-cké-ho vy-zná-ní hří-šné
p
mf
Šv.
lá-sky, jež kradmo vy-lo-vil ti Pe-třík z ka-be-ly na štěstí to-mu ne-roz-u-měl.
p
mf
p
Eliška. (překvapena;) (Podívá se do kabely)
A!
Ten vše-te-čka!
pp leggiero
stacc.
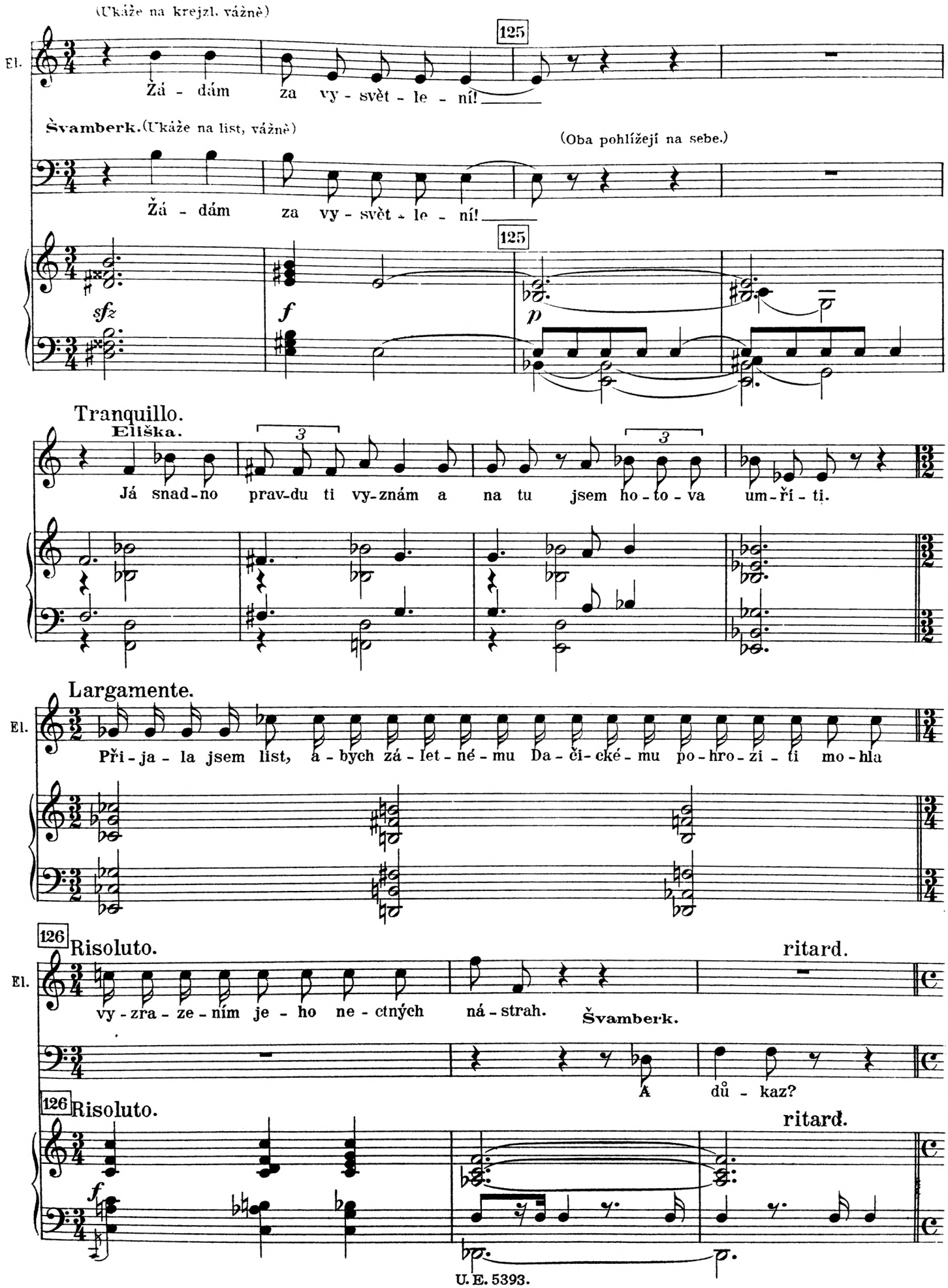
(Ukáže na krejzl. vážně)
El.
125
Žá - dám za vy - svět - le - ní!
Švamberk. (Ukáže na list, vážně)
(Oba pohlížejí na sebe.)
Žá - dám za vy - svět - le - ní!
125
sfz
f
p
Tranquillo.
Eliška.
Já snad-no prav-du ti vy-znám a na tu jsem ho - to - va um-ří - ti.
Largamente.
El.
Při - ja - la jsem list, a - bych zá - let - né - mu Da - či - cké - mu po - hro - zi - ti mo - hla
126 Risoluto.
ritard.
El.
vy - zra - ze - ním je - ho ne - ctných ná - strah.
Švamberk.
A dů - kaz?
126 Risoluto.
ritard.
f

Moderato.

Eliška.

Vy-čkej, pa-ne Kri-što-fe, dne-šní-ho po-le-dne, a na-bu-deš ji-sto-ty,

p

(Přísně.)

El.

že jsem své-i tvé cti by-la pa-mět-li-va. Mně však, pa-ne Kri-što-fe,

poco string.

dolce espr.

a tempo

El.

ne-jde na roz-um, kte-rak za-blou-dil do tvé ko-mna-ty ten-to žen-ský krej-zl?

Eliška (chtíc vynutit vyznání)

Švamberk (udiven).

Ne-tvař se ne-vě-do-mým! Pa-ne Kri-što-fe,

Ten-to krejzl že byl zde na-le-zen?

pp

mf

p

127 animando.

El. to - bě ně - ja - ký frau - ci - mor ná - vště - vu u - či - nil! (v rozpacích) Tys ji chtěl

Šv. Mně že...

127 animando.

fp

p ma ben marc.

El. ob - ja - ti ko - lem kr - ku... viď! O - na se brá - ni - la,

Šv. Já že chtěl?

mf

El. vymkla se ti a krejzl ti zů - stal v ruce. (udiven) Ty za - pí - ráš!

Šv. Mně?

f

p cresc.

128 (Vezme jej chvatně za ruku a zavede jej ke kříži.)

El. Pří - sa - hej na spa - se - ní své du - še, žes za mé - ho ne - by - tí na Zví - le - vě

febbrile

p

cresc. poco a poco
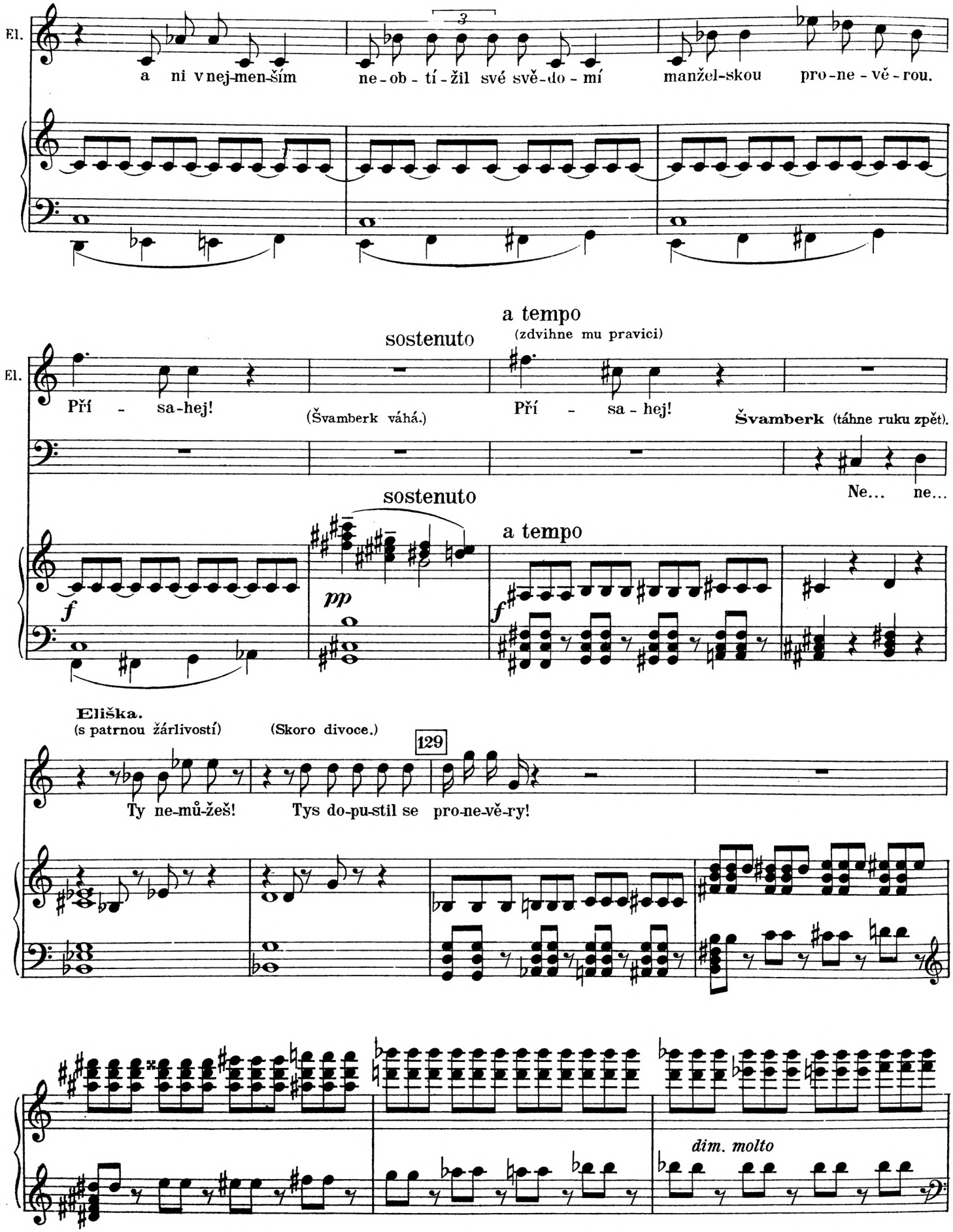
El.
a ni v nej-men-ším ne-ob-tí-žil své svě-do-mí manžel-skou pro-ne-vě-rou.
a tempo
sostenuto
(zdvihne mu pravici)
El.
Pří - sa-hej!
(Švamberk váhá.)
Pří - sa-hej!
Švamberk (táhne ruku zpět).
Ne... ne...
sostenuto
a tempo
f
pp
f
Eliška.
(s patrnou žárlivostí)
(Skoro divoce.)
129
Ty ne-mů-žeš!
Tys do-pu-stil se pro-ne-vě-ry!
dim. molto

Sostenuto ♩= ♩ del mov. prec.

Eliška (s hlubokým bolem, když byla jeho ruku pustila).

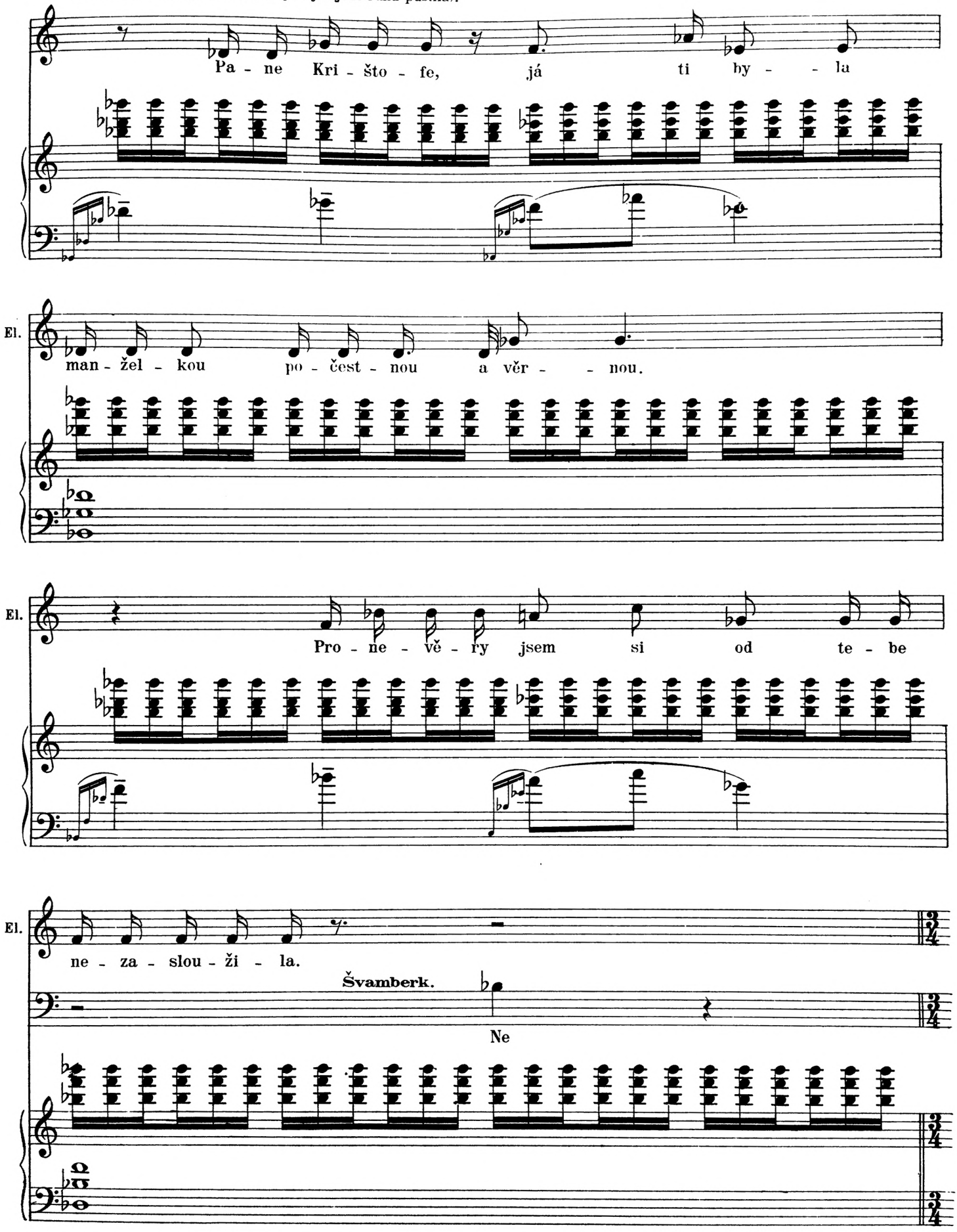

130 Animato.

Šv. to vše ne - ní pra - vda... já se ti

f

Eliška (vstane). ritard. Sostenuto.

Te - dy pří - sa - hej

(Švamberk zarazí se a ustoupí.)

Šv. ne-zpro - ne - vě - řil.

Sostenuto.

ritard.

mf *pp*

Con moto, energico.

(úsečně) (Volá do dveří.)

El. Ne-můžeš! Dobře! Mi - chál - ku, u - ved'sem Mar - ké - tu

f

El. Zvě-ři-no-vu. Švamberk (se ulekne). Rač, prosím, na chví-li sa-mo-tnu mne zů - sta-vi - ti.

Pa-ní E - li - ško!

mf
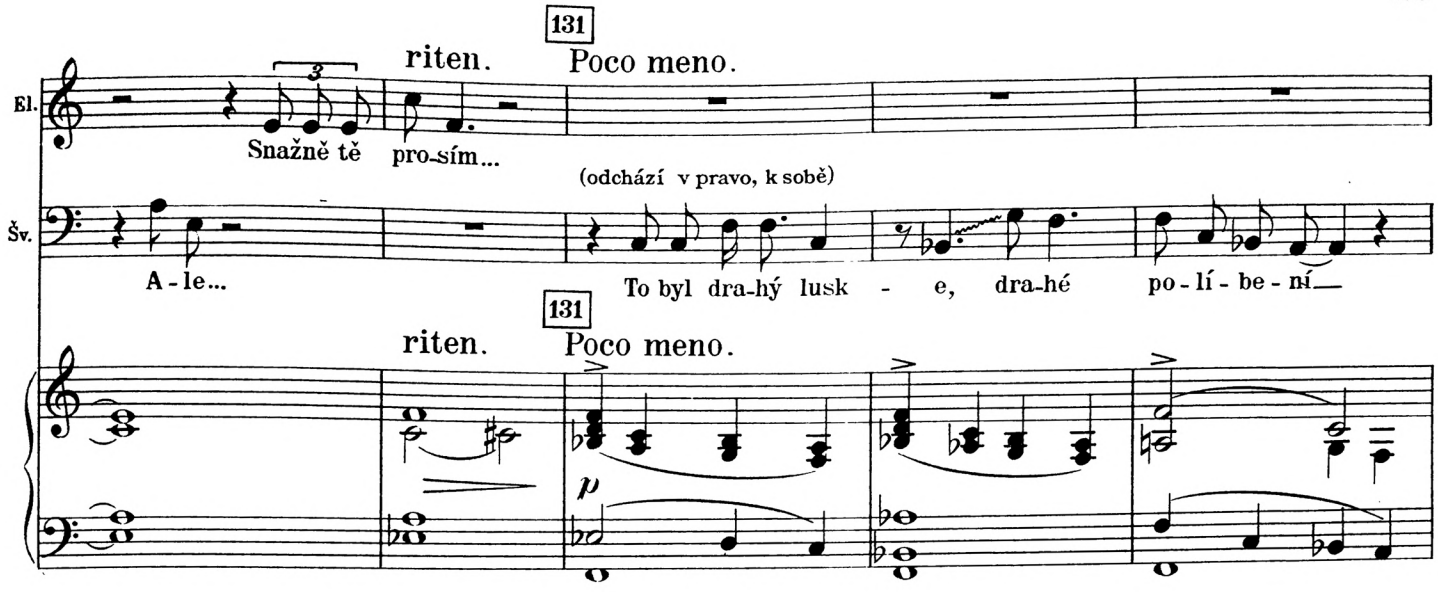
131
riten.
Poco meno.
El.
Snažně tě pro-sím...
(odchází v pravo, k sobě)
Šv.
A-le...
To byl dra-hý lusk - e, dra-hé po-lí-be-ní
131
riten.
Poco meno.
p

Výstup XX.
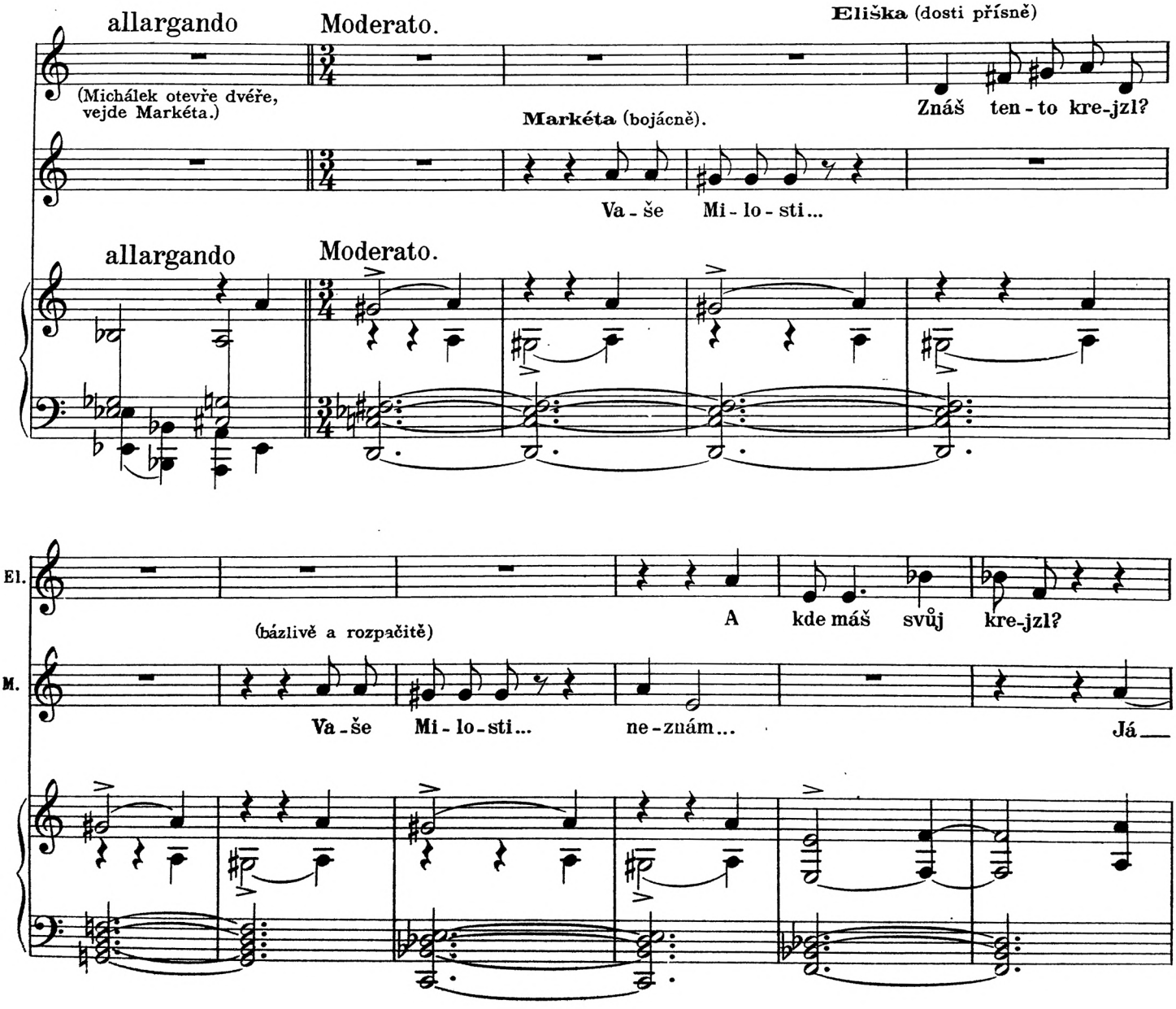
allargando
Moderato.
Eliška (dosti přísně)
(Michálek otevře dvéře, vejde Markéta.)
Markéta (bojácně).
Znáš ten-to kre-jzl?
Va-še Mi-lo-sti...
allargando
Moderato.
El.
A kde máš svůj kre-jzl?
(bázlivě a rozpačitě)
M.
Va-še Mi-lo-sti... ne-znám... Já

El.

M.

132

Aj, — když na hrad Zví - kov jsi

— já ne-strojím se tak panským kro-jem.

132

Poco più agitato.

El.

M.

při - šla, mě - la jsi špa - něl - ský kre - jzl.

(ulekne se velice a padne strachem na kolena)

Mi - losť, u - ro - ze - ná

Poco più agitato.

f

M.

133

pat - ní, — mi - losť, od - pu - ště - ní, že ob - tí - ži - la jsem

mf

M.

du - ši svou hří - chem tak smr - tedlným. Zlé - - ho du-cha

fp

cresc. poco a poco
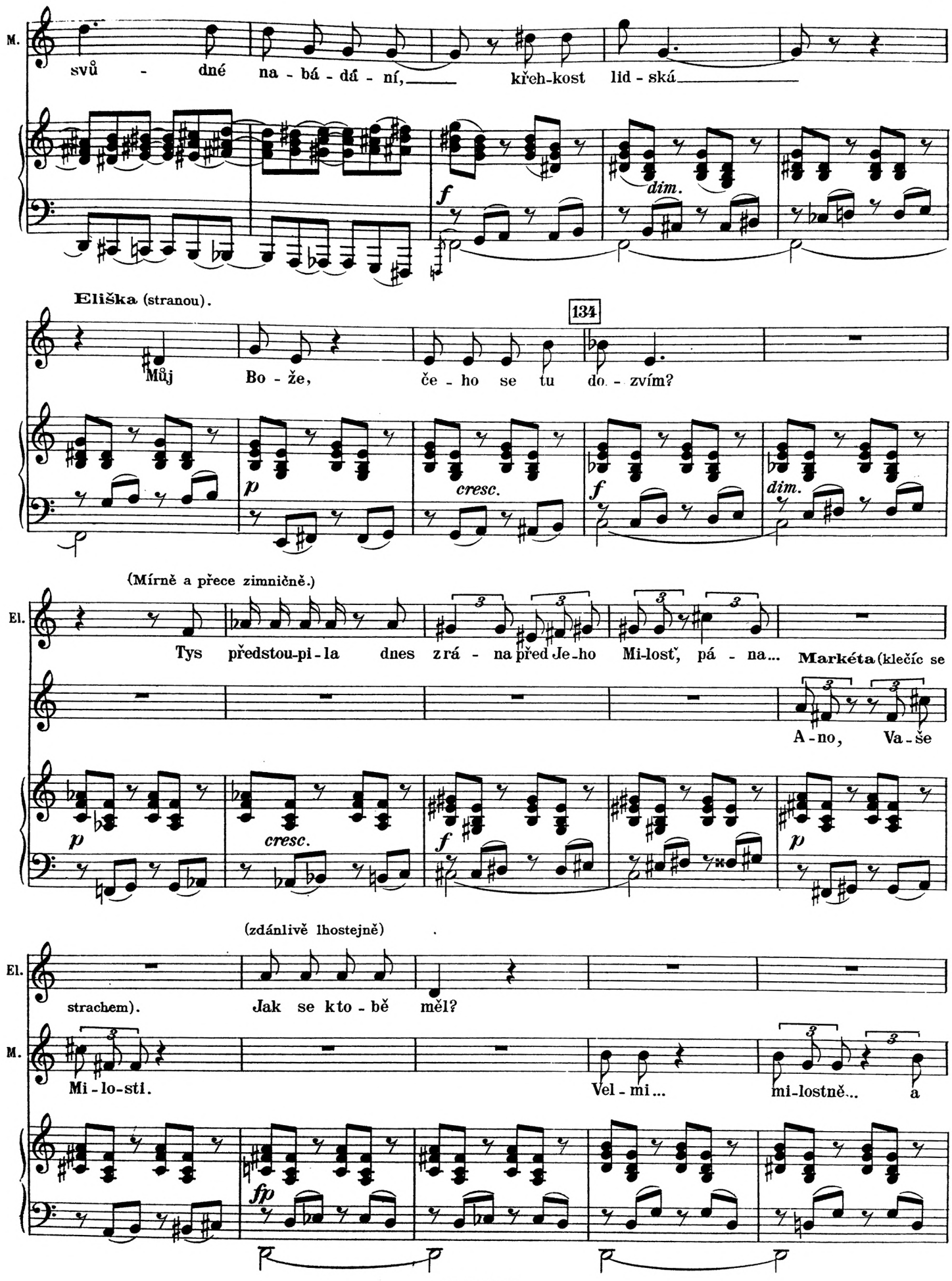
M.
svů - dné na - bá - dá - ní, křeh-kost lid - ská
f
dim.
Eliška (stranou).
134
Můj Bo - že, če - ho se tu do - zvím?
p
cresc.
f
dim.
(Mírně a přece zimničně.)
El.
Tys předstou-pi - la dnes zrá - na před Je-ho Mi-lost', pá - na... Markéta (klečíc se
A - no, Va - še
p
cresc.
f
p
(zdánlivě lhostejně)
El.
strachem). Jak se kto - bě měl?
M.
Mi - lo-sti. Vel - mi... mi-lostně... a
fp

Eliska (zimničně, ale tváří se lhostejnou)

(stranou)

Dá - le, dá - le... Ah, o - na se rdí.

cresc. poco a poco

f

Sostenuto.

(Přísně.)

El. Pra - vdu vy - po - věz!

Markéta (zajíkajíc se).

Je - ho Mi - lost', rá - čil mně dá - ti... ot - cov - ské

Sostenuto.

dim.

p

136

(stranou)

El. Po - lí - be - ní! Mo - je zlé tu - še - ní. A dá - le!

M. po - lí - be - ní.

136

pp *dolcissimo*

p

El. A kde máš svůj kre - jzl?

M. Po - tom rá - čil mne u - ro - ze - ný pán mi - lo - sti - vě pro - pu - stit.

(překvapena, skoro radostně)

El.

(Vyndá krejzl z kabely.)

A! — a proč jej skrý - váš v ka - be - le?

M.

Va - še Mi - lo - sti zde!

mf

Markéta.

137

Pa-ní ka - šte - lá - no - vá mi o - zná - mi - la, že Va - še Mi - losť rá - čí

p leggiero

M.

mí - ti vo - škli - vo - sti nád - he - ru v ša - tech u li - dí pod - da - ných...

M.

já te - dy... ny - ní kle - če za od - pu - ště - ní pro - sím.

cresc.

flebile

Eliška.

A ji - ný hřích ti svě - do - mí ne - tí - ží?

138

(naivně)

M. Ja - ký hřích bych mě - la

138

(radostně)

El. Do - bře, vstaň... Tu

M. na svě - do - mí, než tu pej - chu v ša - tu?

dolce espr.

(Mark. vstane políbí. Elišce ruku a odejde středem.)

El. pej - chu ti od - pou - štím... Jdi...

139

(hledíc za ní)

El. Z té - to tvá - ře zá - ří dě - tin - ská ne - vinnosť...
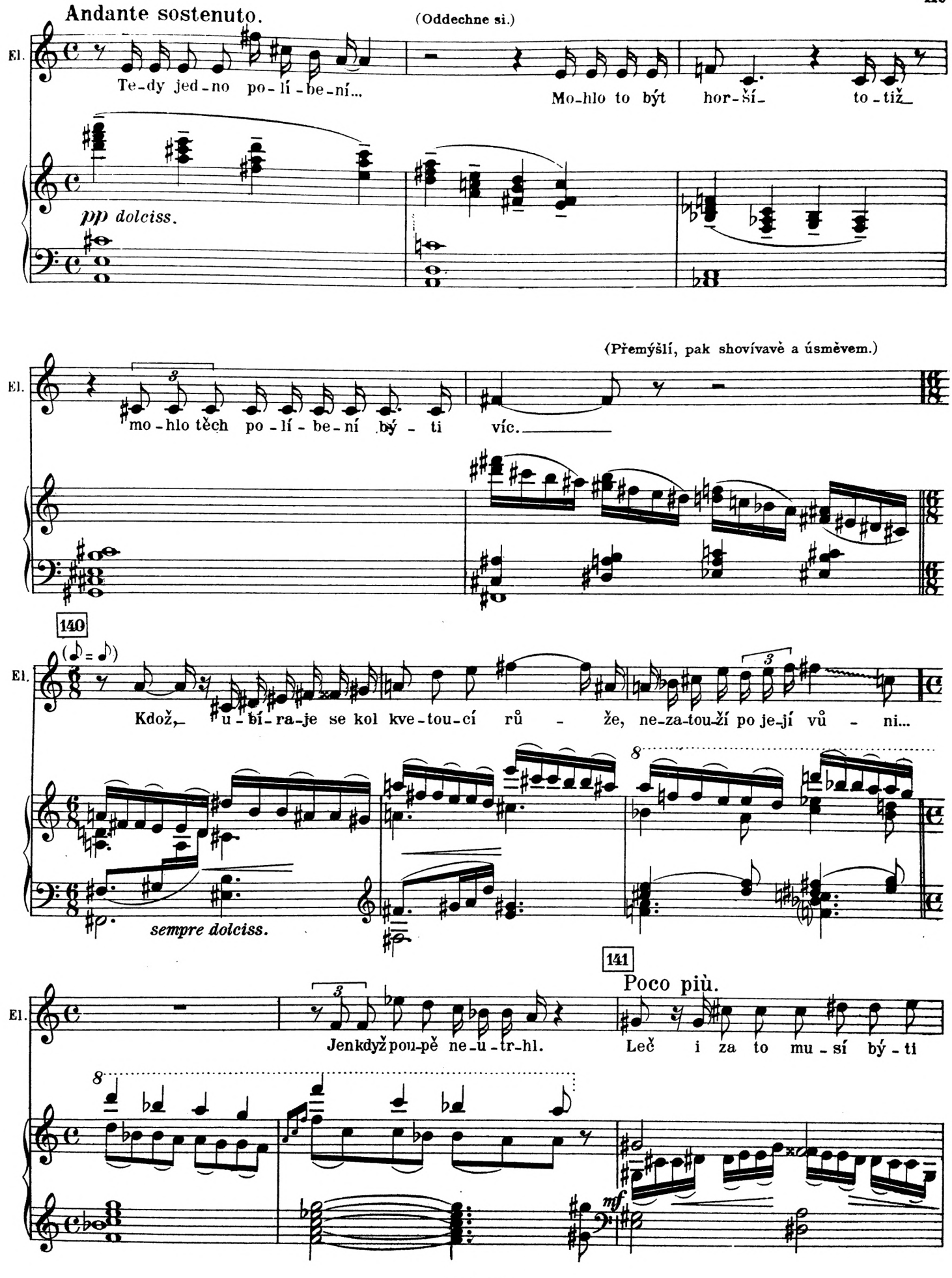
Andante sostenuto.
(Oddechne si.)
El.
Te-dy jed-no po-lí-be-ní...
Mo-hlo to být hor-ší- to-tiž-
pp dolciss.
(Přemýšlí, pak shovívavě a úsměvem.)
El.
mo-hlo těch po-lí-be-ní být-ti víc.
140
El.
Kdož, u-bí-ra-je se kol kve-tou-cí rů - že, ne-za-tou-ží po je-jí vů - ni...
sempre dolciss.
141
Poco più.
El.
Jenkdyž pou-pě ne-u-tr-hl.
Leč i za to mu-sí bý-ti
mf
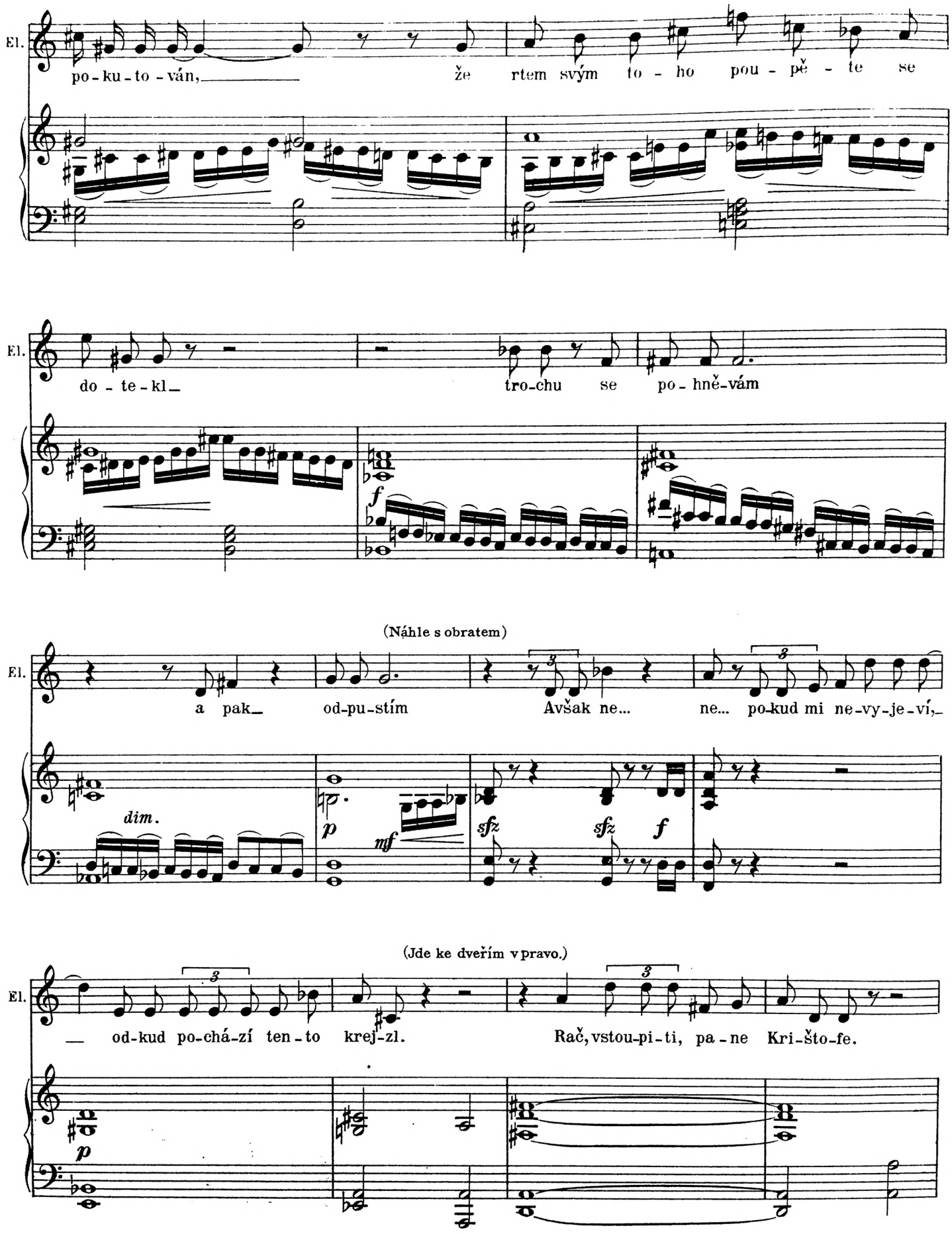
El.
po-ku-to-ván, že rtem svým to-ho pou-pě-te se
El.
do-te-kl tro-chu se po-hně-vám
f
(Náhle s obratem)
El.
a pak od-pu-stím Avšak ne... ne... po-kud mi ne-vy-je-ví,
dim.
p
mf
sfz
sfz
f
(Jde ke dveřím v pravo.)
El.
od-kud po-chá-zí ten-to krej-zl. Rač, vstou-pi-ti, pa-ne Kri-što-fe.
p

Výstup XXI. (Švamberk z pravé strany.)

142 Andante serio.

Švamberk (strachem zmořen).

Pa - ní E - li - ško...

(Eliška pohlíží na něj přísně, pak pokyne, by se posadil)

Š. (stírá si pot s čela, k sobě)

Š.

A - ni vtu - re - cké voj - ně

Eliška.

Je mi ho až lí - to.

(Dívá se smutně do země.)

(Těžce si oddechne, k sobě)

Š.

ne - by - lo mně tak par - no!

Ta mně se - vře - la hná - ty do klá - dy.

(vážně a přísně)

El.

Pa - ne Kri - što - fe, tys ji po - lí - bil.

(mdle)

(živeji)

Š.

A - no. A - le

143 Un poco più.

El. Pro-to ne-ní po-třeba,

Šv. ot-covsky. Já se vždy sna-žil bý-ti ot-cem svých pod-da-ných.

143 Un poco più.

poco cresc.

El. bys lí-bal ka-ždé he-zké děv-če, je-muž dá-váš vej-host ze svých grun-tů.

Švamberk. Pa-ní E-li-ško, to je tím, že

144 risoluto

že jsem zgrun-tu do-brý

Eliška. Te-dy jen je-di-né po-lí-be-ní?

Šv. člo-věk.

Na spa-se-ní své du-še vyznej

mf *p* *f*
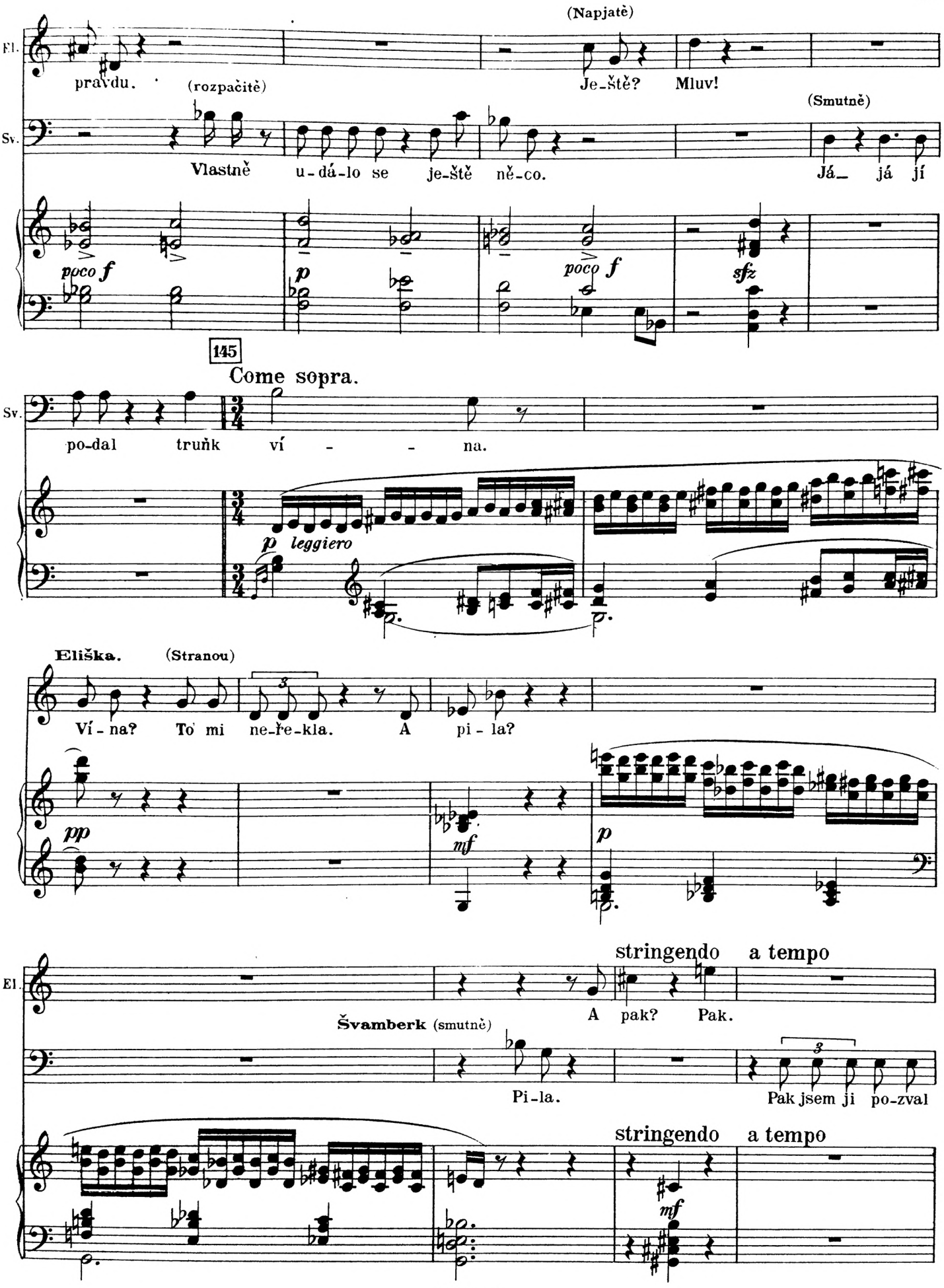
(Napjatě)
El.
pravdu.
(rozpačitě)
Je-ště? Mluv!
(Smutně)
Sv.
Vlastně u-dá-lo se je-ště ně-co.
Já_ já jí
poco f
p
poco f
sfz
145
Come sopra.
Sv.
po-dal truňk ví - - na.
p leggiero
Eliška.
(Stranou)
Ví-na? To mi ne-ře-kla. A pi-la?
pp
mf
p
stringendo
a tempo
El.
A pak? Pak.
Švamberk (smutně)
Pi-la.
Pak jsem ji po-zval
stringendo
a tempo
mf

stringendo. 146 a tempo

El. A po - tom?

Šv. k o - bě - du. Vza - la od - pu - ště - ní a

stringendo. a tempo 146

mf p

Animato.

El. Pří - sa - hej! (Jde ke kříži, pevně)

Šv. o - de - šla. Ó s ra - do - stí! pří - sa - hám!

Animato.

f

147

El. Nu - že, pa - ne Kri - što - fe, já ti co smr - ted - lné - mu

Šv.

147

p solenne

El. člo - vě - ku tu křeh - kost a k hří - chu ná - klon - nost od - pou - štím.

cresc.

Poco meno.

Eliška. (přísně)

Švamberk. (radostně) (Rozevře náruč a chce ji obejmouti) S tím však vy-hra-že-ním, a-bys

E - li - ško!

Poco meno.

mp

ben marc.

El. na své-do-mí své u - pří - mně vy-po-vě-děl, jak se do-stal ten-to špa-něl-ský krej - zl

(ukáže na límec ležící na stole)

El. do tvé kom-na-ty. **Švamberk.** To ne - vím! V tom mu-sí vě-ze-ti

148

pp

Šv. kou - zlo ně - ja - ké, sa-mé-ho ďá - bla ou - kla-dy pří - šer - né

Ancora poco meno.

Šv. Vždyť o-de dáv - na jde li-dem po-věsť, že na hra-dě Zví - ko-vě

pp *stacc.*

Šv. noč-ní do-bou zlí du-cho-vé své rej-dy pro-vo-zu-jí.

149

Poco più mosso.

Eliška.

Směšně ha-líš se, pa-ne Kri-što-fe,

mf

Andante sospirando.

(Švamberk pokrčí rameny a pohlédne s výrazem beznadějnosti k nebi.)

El. v mum-raj po-še-ti-lo-sti, a-bys mne o-bel-stil.

p *mf* *p*

Con fuoco.

(Petr chvatně vstoupí středem maje v ruce kord a na hlavě helmici.)

Petr.

Pane ot - če!

P. Pa - ní má - ti! Pan Mi - ku - láš ná - hle stro - jí se na od-jezd ze Zví - ko - va.

(Dačický vstoupí)

150

Eliška. (tvářic se udivenou)

Ty že nás o - pu - stíš, pa-ne Mi - ku - lá ši?

Švamberk (s výbuchem radosti)

Ty že nás o - pu - stíš?

f non legato

Poco meno.

(Vzpamatuje se líčí žalost)

Ty mne zarmu - cu - ješ,

mf

151

Dačický. (s kradmým pohledem na Elišku)

Musím chvatnou cestu na Ho-ry Kutné před se vzí-ti, ač ne-rad...

Šv. pa-ne Mi-ku-lá-ši.

151

Petr (k Švamberkovi prosebně).

Rač pa-ne ot-če, pa-na Mi-ku-lá-še pře-mlu-vi-ti, by

P. změ-nil svůj ú-my-sl. **Švamberk** (stranou).

I čert a-by ho na svém hřbe-tě do pek-la od-ne-sl.

cresc. *ben marc.*

(k Dačickému)

Šv. A proč tak ná-hle od-jíž-díš, pa-ne Mi-ku-lá-ši?

ritard.

152 Quasi Andante.

Dačický.

Svo - lá - no na Ho - rách Kut - ných — val - né shro - má - ždě - ní

D. všech ná - kla - dní - ků hor... mu - sím tu - díž... **Švamberk** (žádavým tonem).

Rač po - bý - ti je - ště ho - stem

D. (Stranou.) Když si to - ho, pa - ne Kri - što - fe, tak sna - žně žá - dáš...

Šv. na Zví - ko - vě. Už a - by jel kčer - tu!

dolce espress.

cresc.

(Eliška hrozí mu básní a dává posuňkem na srozuměnou, že dá báseň Švamberkovi.)

(Pohlédne na Elišku a ulekne se.)

D. Rád bych byl to - bě po vů - li — leč ne - mo - hu.

poco sfz *mf* *p*

153 Allegro risoluto.

poco ritard.

Eliška.

Nu - že, zů - staň te-dy.

a tempo

Dačický (radostně).

Tvé po-zvá-ní

Petr.

Zů - staň, pro-sím.

Švamberk (stranou).

O - na ho zve?

153 Allegro risoluto.

poco ritard.

a tempo

Poco meno.

(Eliška pohrozí mu básní.)

(smutně)

D.

vzá - cená pa - ní_

sdu - ší zkor-mou - ce - nou__ mu - sím

(Švamberk zahlédl Elisčinu hru a směje se.) D. (loučí se)

154

D.

za-mí-tnou-ti.

Nu-že, Pán-bůh rač vás vším dob-rým ob-da-ro-va-ti.

Výstup XXIII. (Salomena rozlobena téměř do zuřivosti vrazí středem a stěží vydychuje.)

Allegro passionato.

Salomena.

Va-še Mi-lo-sti, po-ní-že-ně za od-pu-ště-ní

S.

pro-sím. A-le já se ne-znám! Já se na smyslích po-mi-nu.

Eliška.

(k Petrovi)

Co se sta-lo?

S.

Tak vy si tak-hle ry-tíř-sky ve-de-te, u-ro-ze-ný pa-ná-čku!

Dačický.

Co se sta-lo?

Petr.

Co se sta-lo?

Švamberk.

Co se sta-lo?

Salomena.

155

Tak-hle ja-ko tu-re-cký po-han ztý-ra-ti sta-rou že-nu, kte-rá vás na svých loktech

cresc. poco a poco

p

S. ke křtu sva-té-mu ne-sla? I vy Bel-ze-bu-be, vy

strepitoso.

f

Eliška.

Pro - bůh ži-vý, co se sta-lo?

S. An - ti - chri - ste!

Dačický.

Tu ba - bi-znu

D. ďá - bel po-se-dl.

Petr (jásá).

Soptíš, je-do-va-tá ba-bo, sop-tíš, ty bum-ba-li-ce!

156 **Salomena** (k Petrovi).

Pá - že Mi - chá - lek le - štil vče - le - dní - ku stří - br - né ná - do - bí,

(trem.)

meno f ma sempre ben marc.

(Spatří na stole límec.)

S. on vi - děl va - še bez-bož - né po - čí - ná - ní a teď mi vše-cko vy - zra - dil.

(spráskne zoufale ruce)

S. Sva - tý Vá - cla-ve, pa-tro - ne to - ho - to hra - du! Tu je, tu le - ží!...

f *fp*

S. Mne pře - tr - hne šlak! Já___ um - ru.

f *fp*

(Klesne na stolici.)

S. Pa-ne Bo - že... To - bě po - rou - čím bí - dnou du-ši svou!

mf *p* *pp*

157

Švamberk.

Což jsi se na smy - slích po - mi - nu - la?

sussurrando

(Petr vyskakuje radostí a tleská rukama.)

Salomena (bědujíc).

Byl bí - lý, ja-ko ta ho-lu-bi-ce, ja - ko mlé - - ko,

poco sfz

Eliška.

Ja - ké to ve-deš po-mate-né ře - či?

S. ja - ko la-but', ja - ko smetana.

p *simile* *mp* *cresc. poco a poco*

Salomena (vyskočí a popadne límec se stolu).

Tu - hle můj spa-něl-ský

Švamberk.

Kdo že byl bí - - lý?

mf

158

Eliška (radostně).

Ten krej-zl je tvůj?

ritard. Poco meno.

S. krej - zl!

Dačický (sklamán).

A - no, u - ro-ze-né panstvo. Pan

Švamberk (radostně).

Je - jí?

Ten krej-zl je tvůj?

158

f *dim.* *p* ritard. Poco meno. *mf*

(Hrozí mu.)

S. Pe - tr mi ho ze msty po - cu-chal a za - vle-kl... I vy

f

159 Galante.

S. Ma-ho-me-tá-ne!

(Hádá se s ním v pozadí; Petr popadne meč s podstavce a rozpřáhne se na ni, ona uskočí a hrozí mu.)

Švamberk (k sobě).

(k Elišce)

Čer-to-va ba-bo, ten krej-zl mne vy-po-til. Dou-fám, pa-ní

159 Galante.

dim. *p*

(ironico)

Šv. E - li - ško, že se ne - do - mní - váš,— že jsem za tvé - ho ne - by - tí na Zví - ko - vě

Eliška (směje se, pak podávajíc mu obě ruce).

Pa - ne Kri - što - fe, pro - sím

Šv. ob - jí - mal ten - to spa - ni - lý frau - ci - mor.

(Ukáže ma Salom.)

espress. ma dolce

(Podpíše vejhost a zavolá paže.)

El. od - pusť.

Mi - chál - ku!

(Michálek vejde. Eliška dává mu vejhost a něco mu nařizuje.)

160 Poco più.

Švamberk (k Petrovi).

(Páže s vejhostem odejde.)

Tys te - dy za - vlé - kl jí ten krej - zl?

mp leggiero *staccato*

m. d. *m. s.* *mf*

Petr (raduje se).

Za to, že mi o - de - pře - la me - do - vý ko - lá - ček.

Švamberk (vážně).

Aj, pa - ne Pe - tře, měl bys

Šv. v po - cti - vo - sti cho - va - ti tu do - brou sta - ře - nu. Za - slu - hu - ješ po - ku - ty za svou

161

cresc.

Petr. (plačtivě).

Au,... au... pa - ne ot - če, prosím!

(Vezme ho jemně za levé ucho a vede ho do popředí.)

Šv. ne - zve - de - nost'.

mf *f* *dim.* *piangendo*

Eliška (k Petrovi). (z levé strany)

A mně jsi ra - rá - šku, vy - lo - vil z ka - be - ly sklá - dá - ní.

cresc.

Eliška (vezme jej za pravé ucho).

Petr (překvapen). Ví a tre - stá ne - zve-de - né - ho vše - te-čku.

Pa - ní má-ti už ví?

mf *f*

Petr. (tváří se kysele)

Au,... au... pa - ne ot - če, pa - ní má - ti. Pro-sím za smi - lo - vá - ní.

dim. poco a poco

Andante religioso *(non troppo lento).*

Salomena (spatříc to raduje se, zdvihne v pozadí ruce a žehná).

(Klekne, sepne ruce, pohlíží prosebně s jednoho na druhého.) Že-hná-ny buď-též ty-to tre-sta-jí-cí ru-ce

P. Rač-též pro-mi-nou - ti.

Andante religioso *(non troppo lento).*

p

S. na vě - ky vě - kův. A - - - - men! A - - - - men,

164

(Eliška a Švamberk pustí Petra.)

S. A - - - - men!

Allegretto.

mf

(Petr hrozí zlostně Salomeně. Salomona se mu vysmívá.)

f

dim.

(Obejme Švamberka, políbí Elišce ruku a podává ruku Petrovi.)

165 **Dačický** (loučí se).

Pán - bůh rač vás v mi - lo - sti-vou svo-ji o - chra - nu vzí - ti.

p

Moderato triste.

(Odchází.)

Petr.

Pa-ne Mi-ku-lá-ši! Pa-ne Mi-ku-lá-ši!

(Dačický se ohlédne.)

P.

Už u-mím do-bře z pa-mě-ti ten ver-šík, kte-rý jsi pro mne slo-žil. Slyš!

poco rit.

poco rit.

166

(Odříkává.)

P.

„Do-bré mra-vy, ctnosť, šle-chet-nosť, o-zdo-bu-jí u-ro-ze-nosť! Kde však ty se ne-na-chá-zí,

Più mosso (*non troppo allegro*)

(Eliška a Švamberk se srdečně smějí.)

P.

tam er-bo-vé nic ne-vá-ží!"

f strepitoso, sfrenato

(♩. poco più che prima ♪)

col 8

m. s.

col 8

167

Eliška.

Výborně, výborně, mistrné skládání!

Švamberk.

Výborně skládáno,

(Posměšně.)

(Dačický pohlédne tázavě na Švamberka, pak na

Šv. pane Mikuláši! Jen se račtím také spravovati.

(Elišku, pokloní se jakoby děkoval za chválu veršů.)

(Aby svoji porážku ve šprým obrátil, nabídne Salomeně dvorně ráměnápodobí pitvornou galantnost titěrných kavalírů.)

Dačický.

168

Bůh s vámi! Paní Salome - no!

(Salomena chvilku se rozmýšlí –

Poco più, alla marcia.

pak přijme jeho rámě a napodobí pyšně chůzi a chování se u-

Švamberk (ukazuje na ně, se smíchem k Elišce.)
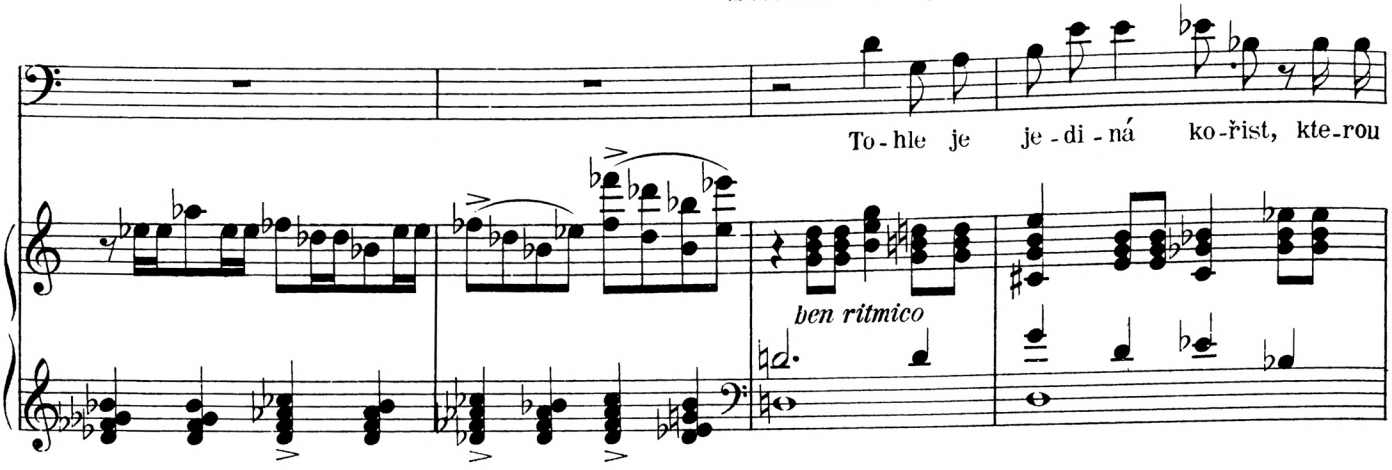
rozené dámy. Oba odcházejí středem.)
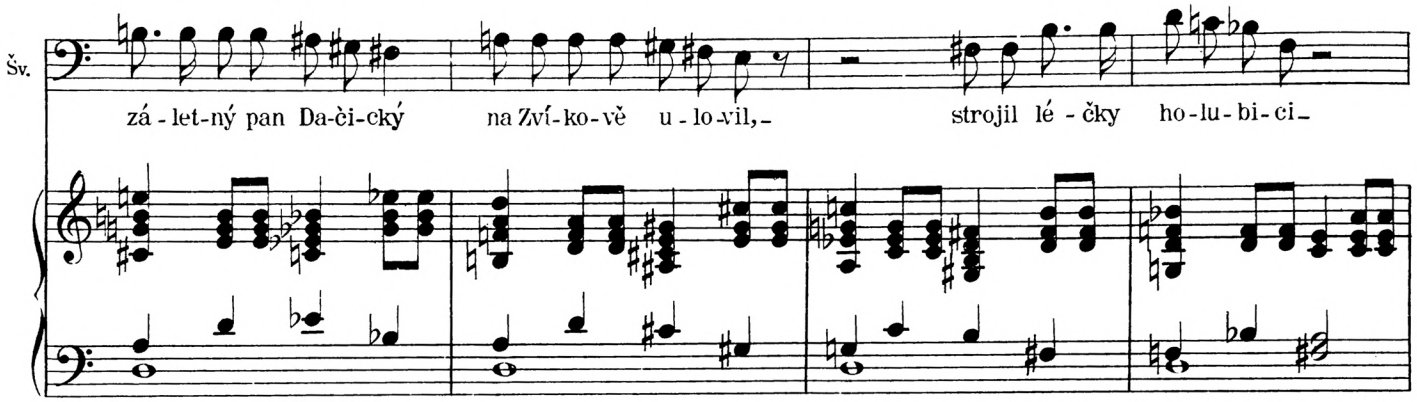
169

Stretto.

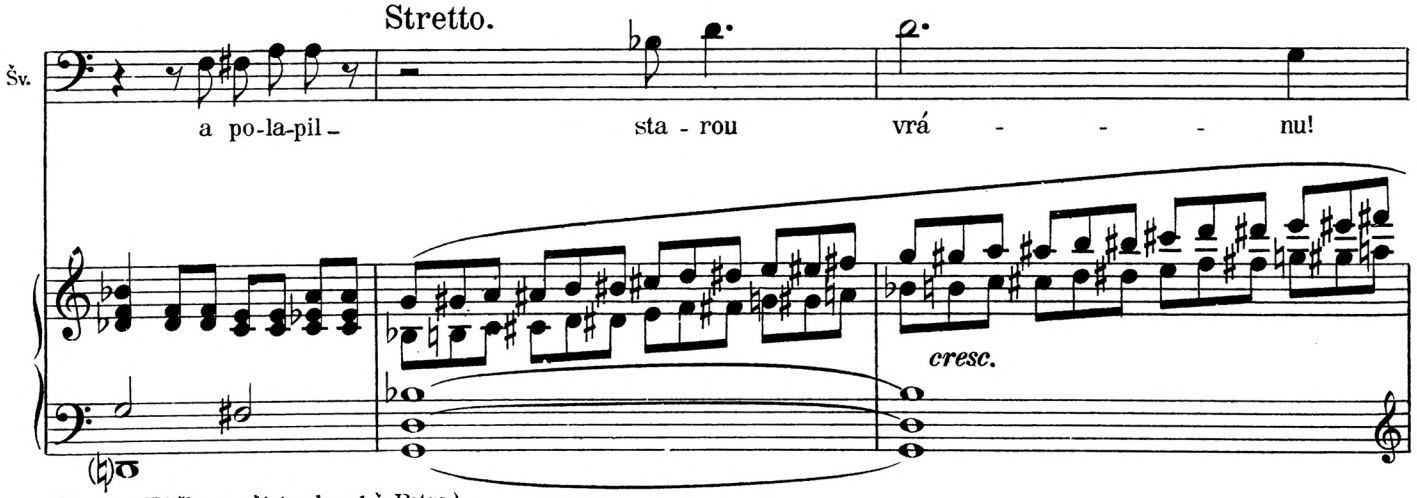
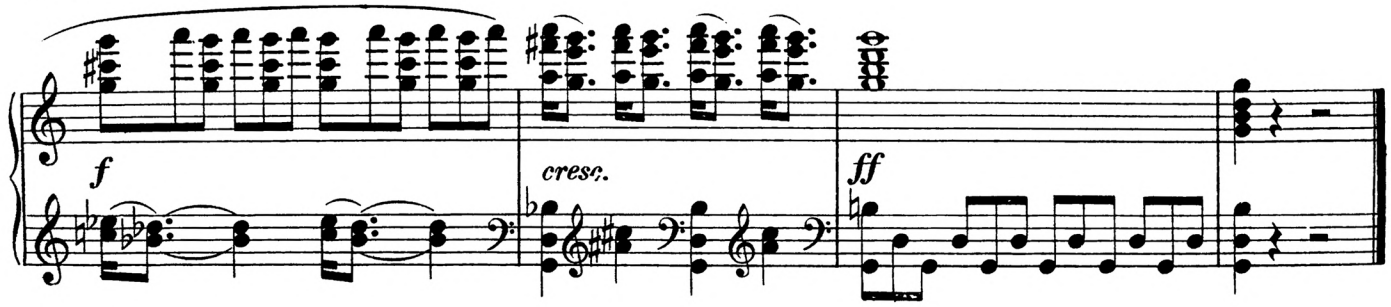
(Obejme Elišku a přivine k sobě Petra.)